

**Forslag
til**

Lov om ændring af skattekontrolloven, momsloven, opkrævningsloven, lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven og forskellige andre love
(Indsats mod skatte- og afgiftsunddragelse - fair play III og fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse)

§ 1

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1086 af 14. november 2005, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 906 af 12. september 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 46, stk. 4 affattes således:

"Stk. 4 Hvis A-indkomst udbetales af en person, et dødsbo, et selskab, en forening eller en institution m.v., som er skattepligtig efter reglerne i § 2, stk. 1, nr. 4, eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, og har personen m.v. hjemting i et land uden for EU, med hvilket Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til opkrævning og inddrivelse, der svarer til reglerne indenfor EU, skal indkomsten udbetales gennem en befuldmægtiget, der har hjemting her i landet. I så fald påhviler det den befuldmægtigede at foretage indeholdelse. Når særlige forhold taler herfor, kan told- og skatteforvaltningen fritage en udenlandsk arbejdsgiver for pligten til at have en befuldmægtiget med hjemting her i landet."

2. § 77 affattes således:

"Der kan pålægges selskaber (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel."

3. Som § 87 indsættes:

"§ 87. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for overtrædelser af påbud, som kan gives efter denne lov eller efter forskrifter, der er fastsat i medfør af denne lov, om overholdelse af bestemmelser, som er fastsat i, eller følger af denne lov, eller i forskrifter, der er fastsat i medfør af denne lov. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven."

§ 2

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1061 af 24. oktober 2006, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 906 af 12. september 2008, foretages følgende ændring:

1. § 7, nr. 23 affattes således:

"Eftergivet studiegæld og gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper efter kapitel 3 og 3 a i lov om tilskud til afvikling af studiegæld og om eftergivelse af studiegæld samt om forsøg med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper og for meget udbetalt uddannelsesstøtte, der eftergives efter lov om statens uddannelsesstøtte."

§ 3

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 14. oktober 2005, som bl.a. ændret ved lov nr. 408 af 8. maj 2006 og senest ændret ved lov nr. 525 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 37, stk. 3, indsættes som nyt stykke:

"Stk. 4. Såfremt indkøb af varer foretaget til blandet momspligtig og momsfrit formål og derfor med opnåelse af delvis fradragret efter § 38, stk. 1, efter købet udelukkende anvendes til momspligtigt formål, kan det oprindelige foretagne fradrag reguleres til fuld fradragret. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for reguleringen."

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

2. I § 47 indsættes som stk. 6:

"Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1-3 og stk. 5, 1. pkt., fastsatte bestemmelser om registrering m.v. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 77, indtil påbuddet efterleves.

Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves. Et påbud kan ikke påklages til højere administrativ myndighed."

3. Som § 77 indsættes:

"§ 77. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter denne lov eller efter forskrifter, der er fastsat i medfør af denne lov, om overholdelse af bestemmelser, som er fastsat i, eller følger af denne lov, eller i forskrifter, der er fastsat i medfør af denne lov.

Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven."

§ 4

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 289 af 28. april 2003, som bl.a. ændret ved lov nr. 408 af 8. maj 2006 og som senest ændret ved § 9 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

"Tilsvaret betales senest 14 dage efter påkrav."

2. § 4, stk. 3, affattes således:

"Stk. 3. Såfremt en virksomhed i 4 på hinanden følgende afregningsperioder for det samme registreringsforhold har fået foretaget en foreløbig fastsættelse af virksomhedens tilsvær af skatter eller afgifter m.v., kan de statslige told- og skattemyndigheder inddrage virksomhedens registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder, for så vidt angår det pågældende registreringsforhold, medmindre virksomheden inden inddragelsen indgiver de manglende angivelser. Told- og skatteforvaltningen skal dog forinden inddragelsen ved rekommanderet brev meddele virksomheden, at registreringen vil blive inddraget, såfremt de manglende angivelser ikke indgives inden 14 dage. Det skal fremgå af meddelelsen, at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter § 17, stk. 3, og at ledelsen ved en fortsættelse af virksomheden hæfter for skatter og afgifter m.v., jf. stk. 4. Meddelelse om, at registreringen er inddraget, skal tilsendes virksomheden ved rekommanderet brev. Det skal fremgå heraf, at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter § 17, stk. 3, og at ledelsen ved en fortsættelse af virksomheden hæfter for skatter og afgifter m.v., jf. stk. 4."

3. I § 4 indsættes som stk. 4:

"*Stk. 4.* Ledelsen i en virksomhed, der forsætligt eller groft uagtsomt fortsætter driften af virksomheden, selvom registreringen er inddraget efter stk. 3, hæfter for de af loven omfattede skatter og afgifter m.v., der opstår som følge af den uregistrerede virksomhed. Hæftelsen er personlig, ubegrænset og solidarisk."

4. Efter § 4 indsættes:

"§ 4 a. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i § 2, stk. 1-2, fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 18 a indtil påbuddet efterleves.

Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves. Et påbud kan ikke påklages til højere administrativ myndighed."

5. § 11, stk. 1, litra a, affattes således:

"Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed at stille sikkerhed, når

1) virksomheden for de seneste 12 afregningsperioder 4 gange ikke rettidigt har indbetalt skatter og afgifter m.v. omfattet af denne lov og, for så vidt angår enkeltmandsvirksomheder, tillige personskatter og bidrag, der vedrører virksomhedens drift, og

a) virksomheden er i restance vedrørende skatter og afgifter, for hvilke den er registreret, samt eventuelt selskabsskatter og, for så vidt angår enkeltmandsvirksomheder, tillige personskatter og bidrag, der vedrører virksomhedens drift, med et beløb, der overstiger 25.000 kr., og virksomheden ikke indbetaler denne restance senest den 10. hverdag fra modtagelsen af en erindringsskrivelse fra told- og skatteforvaltningen, hvorved virksomheden underrettes om, at den ved fortsat manglende betaling pålægges at stille sikkerhed, eller"

6. § 11, stk. 2, affattes således:

" *Stk. 2.* Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der anmeldes til registrering m.v. efter skatte- og afgiftslove, hvor opkrævningen reguleres efter denne lov, at stille sikkerhed, såfremt en fysisk eller juridisk person, som er eller inden for de seneste 5 år har været ejer af eller filialbestyrer i en anden virksomhed eller medlem af bestyrelsen eller direktionen i en anden virksomhed, der er gået konkurs eller er blevet konstateret insolvent, hvorved told- og skatteforvaltningen har et ikke fuldt sikret tilgodehavende, eller staten er blevet påført et samlet tab på mere end 50.000 kr. vedrørende skatter og afgifter m.v., der opkræves efter denne lov, eller

personskatter og bidrag, der hidrører fra driften af den anden virksomhed,

- 1) er ejer af virksomheden,
- 2) reelt driver virksomheden eller
- 3) er et medlem af virksomhedens bestyrelse eller direktion eller er filialbestyrer i virksomheden."

7. § 11, stk. 5, affattes således:

"Sikkerhed efter stk. 1 og 2 skal stilles for et beløb, der svarer til virksomhedens restancer med skatter eller afgifter m.v., der opkræves efter denne lov, samt det forventede gennemsnitlige tilsvær i en 3-måneders-periode. For enkeltmandsvirksomheder gælder dette tillige indehaverens personskatter og bidrag, der vedrører virksomhedens drift. Det gennemsnitlige tilsvær beregnes for igangværende virksomheder på baggrund af det senest afleverede årsregnskab. Sikkerhedsstillelsen for selskabsskatter beregnes med udgangspunkt i beregnet acontoskat for indeværende regnskabsår reduceret med eventuelle acontobetalinge. Sikkerhedsstillelsen for personskatter og bidrag beregnes ud fra skattebilletten."

8. § 11, stk. 7, affattes således:

"Stk. 7. Meddelelse om pålæg om sikkerhedsstillelse efter stk. 1, skal indeholde oplysning om, at undladelse af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomhedens registrering vil blive inddraget, og at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter § 17, stk. 3, samt, at ledelsen efter stk. 11 kan komme til at hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v."

9. § 11, stk. 8, affattes således:

"Stk. 8. Pålæg om sikkerhedsstillelse efter stk. 2, skal meddeles virksomheden senest 14 hverdage efter, at virksomheden anmeldes til registrering. Meddelelse om pålæg om sikkerhedsstillelse skal indeholde oplysning om, at undladelse af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomheden ikke kan registreres, og at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter § 17, stk. 3, samt, at ledelsen efter stk. 11, kan komme til at hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v."

10. I § 11 indsættes som stk. 13:

" Stk. 13. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen af restancer efter § 11, stk. 1, litra a, tabsbeløb efter § 11, stk. 2, samt beløb til sikkerhedsstillelse efter § 11, stk. 5".

11. Titlen i kapitel 6 affattes således:

”Straffe- og sanktionsbestemmelser”

12. Efter § 18 indsættes:

”§ 18 a. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter denne lov eller efter forskrifter, der er fastsat i medfør af denne lov, om overholdelse af bestemmelser, som er fastsat i, eller følger af denne lov, eller i forskrifter, der er fastsat i medfør af denne lov.

Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven.”

13. § 18, stk. 2, affattes således:

”Med hensyn til den tilkendegivelse, som er nævnt stk. 1, finder bestemmelsen om tiltalerejsning i § 895, jf. § 834 i lov om rettens pleje tilsvarende anvendelse.”

§ 5

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 24. november 2005, som senest ændret ved § 5 i lov nr. 530 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 6 E, indsættes som *stk. 2*:

”*Stk. 2.* Told- og skatteforvaltningen kan indhente oplysninger fra det register (overtrædelsesregistret), som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører efter § 7 i lov om næringsbrev til fødevarer virksomheder og efter § 6 c i lov om hotel- og restaurationsvirksomhed, som er nødvendige for at kontrollere, at skatte- og afgiftslovgivningen overholdes. Oplysninger kan indhentes bl.a. med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed.

2. I § 6 F indsættes som *stk. 5*:

”*Stk. 5.* Told- og skatteforvaltningen kan med henblik på registreringskontrol af virksomheder foretage samkøring af oplysninger i kontrolinformationsregistret med oplysninger i told- og skatteforvaltningens registreringssystem for virksomheder. Told- og skatteforvaltningen kan stille resultatet af registersamkøringen til rådighed for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til brug for denne myndigheds arbejde som registreringsmyndighed for told- og skatteforvaltningen.”

3. § 7 E ophæves.

4. § 18 affattes således:

”Der kan pålægges selskaber (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.”

§ 6

I affalds- og råstofafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1165 af 27. november 2006, som ændret ved lov nr. 529 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 33, stk. 1, nr. 3, affattes således:

”overtræder § 14, § 15, § 19, § 25, stk. 2, § 27 og § 28”

2. § 33, stk. 3, affattes således:

”I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf i form af bøde. Det kan endvidere bestemmes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 1 ½ år under tilsvarende omstændigheder som anført i stk. 2.”

3. § 37 ophæves.

4. § 38 ophæves.

§ 7

I akkumulatorafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1251 af 6. december 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 32, stk. 1, nr. 2, affattes således:

”overtræder § 3, stk. 1, § 11, stk. 1 eller stk. 2, § 18, stk. 1, 2. pkt., § 20, stk. 2-5 og § 23, 1. pkt.”

2. § 34, stk. 3-6, ophæves.

§ 8

I ansvarsforsikringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 216 af 12. marts 2007, foretages følgende ændringer:

1. § 10, stk. 1, litra b, affattes således:

”Overtræder § 2, stk. 2, § 4, § 5, stk. 1, § 5 a og § 7, stk. 2.”

2. § 10, stk. 3, affattes således:

”Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 ½ år, med mindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.”

3. § 15 ophæves.

§ 9

I bekæmpelsesmiddelafgiftslov, jf. lov nr. 57 af 30. januar 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 40, stk. 1, nr. 2, affattes således:

”overtræder § 3, stk. 1, § 5, 1. og 2. pkt., § 6, stk. 1 og 2, § 9, stk. 1, § 17, stk. 1 og 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., § 27, stk. 2-6, § 30, 1. pkt. og § 38, stk. 1 og 2.”

2. § 42, stk. 3-7, ophæves.

§ 10

I boafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1159 af 4. oktober 2007, som ændret ved § 4 i lov nr. 521 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 41, stk. 3, affattes således:

”Den der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage staten afgift eller skat, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 ½ år, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.”

§ 11

I CFC-afgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 599 af 11. juni 2007, foretages følgende ændringer:

1. § 17, stk. 1, nr. 2, affattes således:

”overtræder § 4, stk. 1, § 8, stk. 1 og stk. 3, eller § 14, stk. 2-5.”

2. § 20, stk. 2-4, ophæves.

§ 12

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 567 af 3. august 1998, som bl.a. ændret ved lov nr. 1059 af 17. december 2002, lov nr. 408 af 8. maj 2006 og som senest ved § 1 i lov nr. 1583 af 20. december 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 10 a, stk. 5, 1. pkt., ændres "EU-lande" til: "lande" og i 2. pkt. ændres "EU-land" til "land".

2. I § 12 indsættes som *stk. 8*:

"*Stk. 8.* Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1-7 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 23 b indtil påbuddet efterleves.

Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves. Et påbud kan ikke påklages til højere administrativ myndighed.”

3. I § 13, stk. 2, 3. pkt., ændres "i det forretningslokale" til: "på det forretningssted".

4. I § 13, stk. 2, 4. pkt., ændres "forretningslokaler" til: "forretningssteder".

5. I § 13, stk. 2, 7. pkt., indsættes efter: "forretningslokale": "eller på forretningsstedet".

6. I § 13, indsættes som *stk. 5*:

”*Stk. 5.* Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1-2 og stk. 4 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 23 b indtil påbuddet efterleves.

Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves. Et påbud kan ikke påklages til højere administrativ myndighed.”

7. Efter § 23 indsættes:

”§ 23 a. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer, hvor der i strid med reglerne i denne lov ikke er svaret afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis varerne efterfølgende lovliggøres.

§ 23 b. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter denne lov eller efter forskrifter, der er fastsat i medfør af denne lov, om overholdelse af bestemmelser, som er fastsat i, eller følger af denne lov, eller i forskrifter, der er fastsat i medfør af denne lov.

Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven.”

8. I § 26, stk. 1, nr. 2, indsættes efter "§ 10 a, stk. 1, 2. pkt.": "eller stk. 5".

9. § 26, stk. 1, nr. 4, affattes således:

"4. Undlader at efterkomme et i medfør af § 10, stk. 2, meddelt pålæg."

10. Efter § 26 indsættes:

”§ 26 a. Ved grove eller gentagne overtrædelser af § 26, stk. 3, kan der ske konfiskation af de varer, som overtrædelsen angår.

Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.”

§ 13

I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 101 af 13. februar 2001, som bl.a. ændret ved lov nr. 408 af 8. maj 2006 og som senest ved § 1 i lov nr. 523 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 a, stk. 5, 1. pkt. ændres "EU-lande" til: "lande" og i 2. pkt. ændres "EU-land" til "land".

2. I § 9 indsættes som *stk. 9*:

"*Stk. 9.* Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1-3 og stk. 5-8 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 15 b indtil påbuddet efterleves.

Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves. Et påbud kan ikke påklages til højere administrativ myndighed."

3. Efter § 15 indsættes:

§ 15 a. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer, hvor der i strid med reglerne i denne lov ikke er svaret afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis varerne efterfølgende lovliggøres.

§ 15 b. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter denne lov eller efter forskrifter, der er fastsat i medfør af denne lov, om overholdelse af bestemmelser, som er fastsat i, eller følger af denne lov, eller i forskrifter, der er fastsat i medfør af denne lov.

Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven."

4. I § 18, stk. 1, nr. 2, indsættes efter "Overtræder § 3, stk. 1, 4 eller 7, § 7 a, stk. 1, 2. pkt.," : "eller stk. 5,".

5. § 18, stk. 1, nr. 4, affattes således:

"4. Undlader at efterkomme et i medfør af § 7 a, stk. 2, meddelt pålæg."

6. Efter § 18 indsættes:

"§ 18 a. Ved grove eller gentagne overtrædelser af § 18, stk. 3, kan der ske konfiskation af de varer, som overtrædelser angår.

Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.”

§ 14

I energiaftaleloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 846 af 17. november 1997, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 7, *stk. 3*, affattes således:

”Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til uberettiget at få udbetalt tilskud, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 ½ år, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.”

§ 15

I forbrugsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 638 af 21. august 1998, som senest ændret ved lov nr. 1583 af 20. december 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 15, *stk. 3*, affattes således:

”*Stk. 3.* Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om

- 1) overførelse af varer mellem registrerede virksomheder efter § 14 a, *stk. 4*
- 2) fakturaudstedelse
- 3) regnskabsførelse.”

§ 16

I investeringsfondsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 933 af 24. oktober 1996, som ændret senest ved § 8 i lov nr. 515 af 7. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 11, *stk. 3*, affattes således:

”Den, der begår den nævnte overtrædelse med forsæt til skatteunddragelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 ½ år, med mindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.”

2. § 11, *stk. 4*, affattes således:

”Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.”

§ 17

I lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1252 af 6. december 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 31, stk. 1, nr. 2, affattes således:

”overtræder § 2, stk. 1, § 10, stk. 1 eller 2, § 17, stk. 1, 2. pkt., § 19, stk. 2-5, og § 22, 1. pkt.”

2. § 33, stk. 3-9, ophæves.

§ 18

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (kuldioxidafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 15, stk. 1, nr. 2, affattes således:

”overtræder registreringsforpligtelsen efter § 3, eller § 10, stk. 5

2. § 23, stk. 3-7, ophæves.

Stk. 8 – 9 bliver herefter til stk. 3-4.

§ 19

I kulafgiftsloven jf. lovbekendtgørelse nr. 1068 af 30. oktober 2006, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 20, stk. 1, nr. 2, affattes således:

”overtræder § 2, stk. 1, § 5, stk. 4 og 5, § 9, stk. 9, § 10 a, stk. 1, 2. pkt., § 11, stk. 1, 2 eller 3, og § 17, stk. 2, 3 eller 4.”

2. § 26, stk. 2-5, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter til stk. 2.

§ 20

I lønsumsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 466 af 22. maj 2006, ændret senest ved lov nr. 526 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 18, stk. 1, nr. 2, affattes således:

”Overtræder § 2, stk. 1, § 3, stk. 2 eller 3, § 6, stk. 2, § 6 a, stk. 2, § 6 b, stk. 2 eller 3, § 10, stk. 2, eller § 14, stk. 2 eller 3.”

2. § 21, stk. 2, ophæves.

§ 21

I mineralolieafgiftsloven, jf. lov nr. 297 af 3. april 2006, som senest ændret ved § 5 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 11, stk. 2, sidste pkt., affattes således:

”Det samme gælder afgiften efter § 1, stk. 1, jf. bilag 2, nr. 17.”

2. § 14, stk. 3, 3. pkt., affattes således:

”Der skal for hver benzinstation med dampretur føres regnskab over tilgang og udlevering af varer, der er afgiftsberigtiget efter § 1, stk. 1, jf. bilag 2, nr. 12 og 13.”

3. § 14, stk. 4, affattes således:

”Virksomheder, som køber varer, der er afgiftsberigtiget efter § 1, stk. 1, jf. bilag 2, nr. 2 og 9, skal føre regnskab over tilgang og udlevering af sådanne varer til andre erhvervsdrivende.”

§ 22

I mineralvandsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 109 af 22. januar 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 10 a, stk. 5, 1. pkt., ændres "EU-lande" til: "lande" og i 2. pkt. ændres "EU-land" til "land".

2. I § 12, stk. 3, 3. pkt., ændres "i det forretningslokale" til: "på det forretningssted".

3. I § 12, stk. 3, 4. pkt., ændres "forretningslokaler" til: "forretningssteder".

4. I § 12, stk. 3, 7. pkt., indsættes efter: "forretningslokale": "eller på forretningsstedet".

5. I § 12 indsættes som stk. 9:

”Stk. 9. Told- og Skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1-6 og stk. 8 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 18 b indtil påbuddet efterleves.

Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves. Et påbud kan ikke påklages til højere administrativ myndighed.”

6. Efter § 18 indsættes:

§ 18 a. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer, hvor der i strid med reglerne i denne lov ikke er svaret afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis varerne efterfølgende lovliggøres.

§ 18 b. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter denne lov eller efter forskrifter, der er fastsat i medfør af denne lov, om overholdelse af bestemmelser, som er fastsat i, eller følger af denne lov, eller i forskrifter, der er fastsat i medfør af denne lov.

Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven.”

7. § 21, stk. 1, nr. 2, affattes således:

"2. Overtræder § 3, stk. 1, 1. pkt., § 3, stk. 2, § 5, § 10 a, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 5, § 12, stk. 1-5 eller 6, eller § 18, stk. 2-6."

8. § 21, stk. 1, nr. 4, affattes således:

"4. Undlader at efterkomme et i medfør af § 10 a, stk. 2, meddelt pålæg."

9. Efter § 21 indsættes:

"§ 21 a. Ved grove eller gentagne overtrædelser af § 21, stk. 3, kan der ske konfiskation af de varer, som overtrædelserne vedrører.

Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer."

§ 23

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1075 af 3. november 2006, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 343 af 18. april 2007, foretages følgende ændringer:

1. § 32, stk. 2, affattes således:

"Den, der begår den nævnte overtrædelse med forsæt til skatteunddragelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 ½ år, med mindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289."

§ 24

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1120 af 10. november 2006, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1534 af 19. december 2007, foretages følgende ændringer:

1. § 57, stk. 1, nr. 3, affattes således:

"undlader at give underretning som nævnt i § 38, stk. 1, 5. pkt."

2. § 57, stk. 2, affattes således:

"Er forholdet begået med forsæt til at unddrage statskassen afgift, eller foreligger der i øvrigt skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel indtil 1 ½ år, med mindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

3. § 67 ophæves.

§ 25

I PVC-afgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 253 af 19. marts 2007, foretages følgende ændringer:

1. § 30, stk. 1, nr. 2, affattes således:

”overtræder § 3, stk. 1, § 10, stk. 1 og 2, § 17, stk. 1, 2. pkt., § 19, stk. 2-5, § 20, stk. 3, eller § 22, 1. pkt.”

2. § 32, stk. 2-5, ophæves.

§ 26

I registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 631 af 25. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 6, stk. 4, affattes således:

”Stk. 4. Den i stk. 3 omhandlede afgift bortfalder dog, for så vidt angår hyrevogne, som omregistreres efter at have kørt mindst 3 år og mindst 210.000 km., heraf 97.000 besatte km., eller mindst 2 år og mindst 250.000 km., heraf mindst 115.000 besatte km. som hyrevogn. For hyrevogne som har bevilling til limousinekørsel, efter § 2, stk. 3, i lov om taxikørsel, bortfalder den i stk. 3 omhandlede afgift, når omregistreringen sker, efter hyrevognen har kørt mindst 3 år og mindst 125.000 kilometer, heraf mindst 112.000 besatte kilometer eller mindst 2 år og mindst 150.000 kilometer, heraf mindst 135.000 besatte kilometer.

Taxameterattest og kørebøger skal fremvises som dokumentation for, at de i 1. pkt. og 2. pkt. nævnte betingelser er opfyldt.

Skatteministeren kan fastsætte særlige kontrolregler som betingelse for afgiftsfritagelsen.”

§ 27

I lov om spildevandsafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 636 af 21. august 1998, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 524 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 21, stk. 3, affattes således:

”Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 ½ år, med mindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.”

§ 28

I spiritusafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1239 af 22. oktober 2007 foretages følgende

ændringer:

1. I § 18, stk. 2, 1. pkt., ændres "EU-lande" til: "lande" og i 2. pkt. ændres "EU-land" til "land".
2. I § 20, stk. 9, 3. pkt., ændres "i det forretningslokale" til: "på det forretningssted".
3. I § 20, stk. 9, 4. pkt., ændres "forretningslokaler" til: "forretningssteder".
4. I § 20, stk. 9, 7. pkt., indsættes efter: "forretningslokale": "eller på forretningsstedet".
5. I § 20 indsættes som *stk. 13*:

”*Stk. 13.* Told- og Skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1 og stk. 7-12 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 27 c indtil påbuddet efterleves.

Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves. Et påbud kan ikke påklages til højere administrativ myndighed.”

6. Efter § 27 a indsættes:

§ 27 b. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer, hvor der i strid med reglerne i denne lov ikke er svaret afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis varerne efterfølgende lovliggøres.

§ 27 c. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter denne lov eller efter forskrifter, der er fastsat i medfør af denne lov, om overholdelse af bestemmelser, som er fastsat i, eller følger af denne lov, eller i forskrifter, der er fastsat i medfør af denne lov.

Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven.”

7. Efter § 31 indsættes:

” **§ 31 a.** Ved grove eller gentagne overtrædelser af § 26, stk. 3, kan der ske konfiskation af de

varer, som overtrædelsen angår.

Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.

§ 29

I tobaksafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 21. august 1998, som senest ændret ved § 7 i lov nr. 509 af 7. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 1, 1. pkt., ændres "EU-lande" til: "lande" og i 2. pkt. ændres "EU-land" til "land".
2. I § 18, stk. 8, 3. pkt., ændres "i det forretningslokale" til: "på det forretningssted".
3. I § 18, stk. 8, 4. pkt., ændres "forretningslokaler" til: "forretningssteder".
4. I § 18, stk. 8, 7. pkt., indsættes efter: "forretningslokale": "eller på forretningsstedet".
5. I § 18 indsættes som *stk. 12*:

”*Stk. 12.* Told- og Skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1-3, stk. 6, og stk. 8-11 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 21 b indtil påbuddet efterleves.

Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves. Et påbud kan ikke påklages til højere administrativ myndighed.”

6. Efter § 21 indsættes:

§ 21 a. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer, hvor der i strid med reglerne i denne lov ikke er svaret afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis varerne efterfølgende lovliggøres.

§ 21 b. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter denne lov eller efter forskrifter, der er fastsat i medfør af denne lov, om overholdelse af bestemmelser, som er fastsat i, eller følger af denne lov, eller i forskrifter, der er fastsat i medfør af denne lov.

Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved

indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven.”

7. Efter § 25 indsættes:

”§ 25 a. Ved grove eller gentagne overtrædelser af § 25, stk. 3, kan der ske konfiskation af de varer, som overtrædelser angår.

Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.

§ 30

I vægtafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 478 af 4. december 2003, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 265 af 23. april 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 21 indsættes som *stk. 4* følgende ny bestemmelse:

”Hvis et køretøj omfattet af § 4, stk. 1, II, A, er angivet til blandet privat og erhvervmæssig anvendelse, fordi det anvendes som led i et ansættelsesforhold, jf. § 2, stk. 3, nr. 2, skal den registrerede ejer (bruger) efter anmodning meddele told og skatteforvaltningen alle nødvendige oplysninger til vurdering af, om betingelserne for blandet anvendelse er opfyldt. Told- og skatteforvaltningen kan kræve køretøjet fremstillet til eftersyn, hvis det skønnes nødvendigt. Told- og skatteforvaltningen kan desuden undersøge hos nuværende og tidligere arbejdsgiver(e), om køretøjet opfylder betingelserne for blandet privat og erhvervmæssig anvendelse. I så fald finder stk. 1, jf. stk. 5, og stk. 2 tilsvarende anvendelse.”

Stk. 4 bliver herefter til stk. 5.

§ 31

I øl- og vinafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 17. august 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres "EU-lande" til: "lande" og i 2. pkt. ændres "EU-land" til "land".

2. I § 6, *stk. 7*, ændres "jf. stk. 6" til: "jf. stk. 8".

3. I § 14, *stk. 7, 3. pkt.*, ændres "i det forretningslokale" til: "på det forretningssted".

4. I § 14, *stk. 7, 4. pkt.*, ændres "forretningslokaler" til: "forretningssteder".

5. I § 14, stk. 7, 7. pkt., indsættes efter: "forretningslokale": "eller på forretningsstedet".

6. I § 14 indsættes som *stk. 12*:

”*Stk. 12.* Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1, stk. 5-9 og stk. 11 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 22 b indtil påbuddet efterleves.

Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves. Et påbud kan ikke påklages til højere administrativ myndighed.”

7. Efter § 22 indsættes:

§ 22 a. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer, hvor der i strid med reglerne i denne lov ikke er svaret afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis varerne efterfølgende lovliggøres.

§ 22 b. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter denne lov eller efter forskrifter, der er fastsat i medfør af denne lov, om overholdelse af bestemmelser, som er fastsat i, eller følger af denne lov, eller i forskrifter, der er fastsat i medfør af denne lov.

Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven.”

8. Efter § 25 indsættes:

”**§ 25 a.** Ved grove eller gentagne overtrædelser af § 25, stk. 3, kan der ske konfiskation af de varer, som overtrædelserne vedrører.

Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.”

§ 32

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1460 af 12. december 2007, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 96 indsættes:

“§ 96 a. Foretager en kommune forskudsvis udbetaling af børnebidrag efter børnetilskudslovens § 11, og modtager den bidragspligtige person hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1, § 25, stk. 2, nr. 2, eller forsørgertillæg efter § 25, stk. 13, fradrager den kommune, der udbetaler hjælp til personen, et beløb ved udbetalingen til dækning af det børnebidrag, som udbetales forskudsvis, jf. dog stk. 2. Modtager personen forsørgertillæg efter § 25, stk. 13, er det en betingelse for fradrag, at tillægget udbetales for det barn, som kommunen forskudsvis udbetaler børnebidrag til.

Stk. 2. Fradrag efter stk. 1 kan ikke foretages ved udbetaling af hjælp til personer, der forsørger egne børn i hjemmet, eller som har forsørgerpligt overfor flere end 2 børn, der ikke bor i hjemmet. Der kan alene foretages fradrag for børnebidrag, som forskudsvis udbetales for samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Sker der forskudsvis udbetaling for mere end en kalendermåned, kan der alene foretages fradrag for et beløb, der forholdsmæssigt svarer til den kalendermåned, som hjælpen udbetales for.

Stk. 3. Fradrag efter stk. 1 kan ikke foretages, hvis kommunen får underretning om, at anmodning om tvangsfuldbyrdelse er indgivet til fogedretten som følge af, at den bidragspligtiges boliglejeaftale er blevet ophævet, fordi leje eller anden pligtig pengeydelse ikke er betalt rettidigt. Kommunen kan forlange, at den bidragspligtige dokumenterer, at sag om lejerestance er indbragt for fogedretten. Afsluttes fogedsagen uden, at den har ført til udsættelse af lejemålet, fradrager kommunen i hjælpen efter stk. 1. med virkning fra måneden efter den måned, i hvilken fogedsagen er afsluttet. Afsluttes fogedsagen med, at den bidragspligtige sættes ud af lejemålet, fradrager kommunen i hjælpen efter stk. 1, med virkning fra 3 måneder efter den måned, i hvilken udsættelsen har fundet sted.”

§ 33

I lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1593 af 14. december 2007, foretages følgende ændringer:

1. I *overskriften til kapitel 7* indsættes efter ”Tilbagebetaling”: ”m.v.”

2. Efter § 41 indsættes i kapitel 7:

”§ 41 a. Foretager en kommune forskudsvis udbetaling af børnebidrag efter børnetilskudslovens § 11, og modtager den bidragspligtige udlænding forsørgertillæg efter denne lovs § 25, jf. § 27, stk. 2, jf. § 25, stk. 13, i lov om aktiv socialpolitik, fradrager den kommune, der udbetaler hjælp til udlændingen, et beløb ved udbetalingen til dækning af det børnebidrag, som udbetales

forskudsvis, jf. dog stk. 2. Det er en betingelse for fradrag, at tillægget udbetales for det barn, som kommunen forskudsvis udbetaler børnebidrag til.

Stk. 2. Fradrag efter stk. 1 kan ikke foretages ved udbetaling af hjælp til en udlænding, der forsørger egne børn i hjemmet, eller som har forsørgerpligt overfor flere end to børn, der ikke bor i hjemmet. Der kan alene foretages fradrag for børnebidrag, som forskudsvis udbetales for samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Sker der forskudsvis udbetaling for mere end en kalendermåned, kan der alene foretages fradrag for et beløb, der forholdsmæssigt svarer til den kalendermåned, som hjælpen udbetales for.

Stk. 3. Fradrag efter stk. 1 kan ikke foretages, hvis kommunen får underretning om, at anmodning om tvangsfuldbyrdelse er indgivet til fogedretten som følge af, at udlændingens boliglejeaftale er blevet ophævet, fordi leje eller anden pligtig pengeydelse ikke er betalt rettidigt. Kommunen kan forlange, at udlændingen dokumenterer, at en sag om lejerestance er indbragt for fogedretten. Afsluttes fogedsagen uden, at den har ført til udsættelse af lejemålet, fradrager kommunen i hjælpen efter stk. 1. med virkning fra måneden efter den måned, i hvilken fogedsagen er afsluttet. Afsluttes fogedsagen med, at udlændingen sættes ud af lejemålet, fradrager kommunen i hjælpen efter stk. 1, med virkning fra 3 måneder efter den måned, i hvilken udsættelsen har fundet sted.”

§ 34

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009.

Stk. 2. De skærpende bestemmelser om, konfiskation, påbud og daglige bøder, hæftelse for ledelsen og sikkerhedsstillelse finder alene anvendelse for overtrædelser, der sker efter lovforslagets ikrafttræden.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 26, nr. 1, finder alene anvendelse for hyrevogne og vogne med bevilling til limousinekørsel, som erhverves efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Bestemmelserne i § 32 og § 33 træder i kraft den 1. juli 2009.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål og baggrund

Lovforslaget (fair play III) er et led i regeringens samlede indsats, som retter sig bredt mod sort og illegalt arbejde og andre former for skatte- og afgiftssnyd (fair play-indsatsen).

Fair play-indsatsen består af målrettet kontrol, mediekampagner og af skærpet lovgivning rettet mod sort og illegalt arbejde og skatte- og afgiftssnyd generelt på udvalgte områder. Herudover gennemføres der en række rent administrative initiativer rettet mod sort arbejde m.v. fair play-kampagnens overordnede formål er at skabe et samfund, hvor der konkurreres på lige vilkår virksomhederne imellem. Regeringens fair play-kampagne er nærmere beskrevet i regeringspjecen »Fairplay – fokus på holdninger« fra oktober 2004.

Første del af fair play-kampagnen blev gennemført i sidste halvår 2004 og 1. halvår 2005. Som led heri blev lov nr. 325 af 18. maj 2005 vedtaget. Denne lov indeholder en række konkrete lovinitiativer rettet mod sort arbejde og afgiftssnyd m.v. Loven består af følgende elementer:

- Mulighed for at fratage tips- og lottoforhandlere forhandlingsretten, hvis der sker grov eller gentagen overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen.
- Mulighed for at foretage kontrol på fysiske arbejdssteder og ikke – som hidtil – kun på firmaadressen.
- Mulighed for at pålægge en virksomhed at føre en daglig logbog over virksomhedens ansatte.
- Mulighed for at antage en revisor på den erhvervsdrivendes regning til at udarbejde virksomhedens regnskab, hvis det er mangelfuldt eller ikke findes.
- Udvidede beføjelser på pantområdet, herunder mulighed for beslaglæggelse.
- Mulighed for på ensartet vis at straffe alle former for overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen efter straffelovens § 289.

I maj 2006 vedtog Folketinget ved lov nr. 408 af 8. maj 2006 den såkaldte fair play II-pakke, som indeholdt en række yderligere stramminger af lovgivningen. Denne lov indeholder følgende elementer:

- Skærpede regler om indberetning af udstationerede indenfor bygge- og anlægsbranchen.
- Bekæmpelse af momskarruseller.
- Skærpede regler om sikkerhedsstillelse bl.a. som led i indsatsen mod momskarruseller.
- Som led i bekæmpelse af ulovlig import og salg af punktafgiftspligtige varer stilles der

krav om registrering af varemodtagere.

- Fastsættelse af større og kumulative bøder, herunder etablering af hjemmel til udstedelse af administrative bøder i forbindelse med håndhævelse af pantreglerne.
- Justering af registeret over næringsbreve (Næringsbasens) anvendelsesområde.

Det forelæggende - tredje - lovforslag i rækken (fair play III) indeholder følgende hovedelementer:

Paragrafnumre - De enkelte dele af lovforslaget:	Baggrund, formål samt gældende ret Forslaget findes nærmere beskrevet i afsnittene:	Lovforslagets hovedelementer:
§ 1, nr. 2 § 5, nr. 4 § 6, nr. 2 § 8, nr. 2 § 10, nr. 1 § 14, nr. 1 § 16, nr. 1 og 2 § 23, nr. 1 § 24, nr. 2 § 27, nr. 1	2.1 og 3.1	Strafansvar for juridiske personer samt henvisninger til straffelovens § 289 om særlig grove overtrædelser
§ 5, nr. 1	2.2 og 3.2	Adgang til samkøring og sammenstilling af oplysninger fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsens overtrædelsesregister.
§ 12, nr. 10, § 13, nr. 6, § 22, nr. 9 § 28, nr. 7, § 29, nr. 7 § 31, nr. 8	2.3 og 3.3	Mulighed for konfiskation af ikke afgiftsberigtigede varer
§ 1, nr. 3 § 3, nr. 2 og 3 § 4, nr. 4 og 12 § 12, nr. 2, 6 og 7	2.4 og 3.4	Mulighed for - efter et forudgående påbud herom - at pålægge virksomheden/virksomhedsindehaveren daglige bøder indtil påbuddet efterleves.

§ 13, nr. 2 og 3 § 22, nr. 5 og 6 § 28, nr. 5 og 6 § 29, nr. 5 og 6 § 31, nr. 6 og 7		
§ 6, nr. 3	2.5 og 3.5	Regler om samkøring af oplysninger fra SKATs KINFO-register og SKATs registreringssystem for virksomheder.
§ 1, nr. 1	2.6 og 3.6	Ændring af kravet om en dansk befuldmægtiget for udenlandske virksomheder, der etablerer sig i Danmark - kildeskattelovens § 46, stk. 4.
§ 4, nr. 2 og 3	2.7 og 3.7	Ændring af opkrævningslovens § 4, stk., 3 og 4, - hæftelse for ledelsen ved uregistreret virksomhed.
§ 4, nr. 5-7	2.8 og 3.8	Ændring af opkrævningsloven - inddragelse af personskatter ved vurdering og opgørelse af sikkerhedsstillelse - samt inddragelse af filialbestyrere.
§ 26	2.9 og 3.9	Ændring af reglerne om frikørsel af taxier.
§ 5, nr. 3	2.10 og 3.10	Ophævelse af skattekontrollovens § 7 E om indberetning af udstationerede.
§ 3, nr. 1	2.11 og 3.11	Regulering af fradrag for moms.
§ 30, nr. 1	2.12 og 3.12	Bedre mulighed for at kontrollere lønmodtageres varebiler, hvor der kun betales halv privatbenyttelsesafgift.

Herudover indeholder lovforslaget nogle tilretninger og mindre ændringer af eksisterende lovgivning, som er skønnet egnede til at indgå i dette lovforslag. Bl.a. rettes der op på nogle hjemmelsmæssige mangler i den seneste fair play II-lovgivning.

Som det har været tilfældet med de foregående fair play-lovforslag, retter lovforslagene sig mod konkrete eksisterende problemstillinger og dermed også mod de virksomheder, som er involveret i disse problemstillinger. Det er således kendetegnende for de foreslåede lovændringer, at de virksomheder, der har ordnede forhold, generelt ikke vil opleve at blive berørt heraf.

Nedenfor under afsnit 2 er formål og baggrund for de enkelte hoveddele af lovforslaget beskrevet, og under afsnit 3 er gældende ret samt de enkelte hovedforslags indhold beskrevet.

De ovennævnte tilretninger og mindre ændringer er alene omtalt under bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Endelig indeholder lovforslaget et forslag om fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse. Dette forslag findes i lovforslagets § 32, nr. 1, og 33, nr. 1 og 2. Forslaget er nærmere omtalt i afsnit 2.13 og 3.13.

2. Formål og baggrund for de enkelte dele af lovforslaget

2.1 Strafansvar for juridiske personer samt henvisning til straffelovens § 289 for særligt grove overtrædelser

Generelt ansvar for juridiske personer

I skattelovgivningen er strafansvaret afhængigt af, hvordan en virksomhed er organiseret.

Selvstændige erhvervsdrivende, hovedanpartshavere og hovedaktionærer kan gøres personligt ansvarlige for alle strafbare forhold, der er begået i deres virksomhed, mens virksomheder i selskabsform, hvor der ikke er identitet mellem virksomheden og en fysisk person, er straffri, hvis der ikke er en direkte henvisning til den relevante bestemmelse. Denne forskelsbehandling er retssikkerhedsmæssig betænkelig.

I afgiftslovgivningen er strafansvaret ikke afhængig af, hvordan en virksomhed er organiseret, idet der typisk er en generel ansvarsbestemmelse i afgiftslovene. Forslaget til ændring af § 18 i skattekontrolloven, § 77 i kildeskatteloven og § 11 i investeringsfondsloven vil betyde, at forskellen på strafbetingelserne for juridiske personer i afgifts- og skattelovgivningen forsvinder.

Forskellen på afgiftslovgivningen og skattelovgivningen bunder i, at afgiftslovgivningen er erhvervsrettet, mens skattelovgivningen oprindeligt primært har vedrørt fysiske personers skattepligt. Imidlertid omfatter skattelovgivningen også juridiske personers skattepligt, bestemmelserne vedrørende koncernforbundne selskabers oplysningspligter er udvidet, og også udvidelsen af kravene i skattekontrolloven til tredjemands oplysningspligter er primært rettet mod virksomheder.

Det vil understøtte og effektivisere fairplaylovgivningen, at strafansvaret bliver ensartet.

Henvisning til § 289 i straffeloven for særlig grove overtrædelser

Straffelovens § 289 finder anvendelse på grove overtrædelser af skatte- afgifts- og tilskudslovgivningen. Bestemmelsen er en strafudmålingsregel, der forhøjer de i særlovene

fastsatte strafammer med op til 8 års fængsel, hvilket svarer til strafferammen for anden grov berigelseskriminalitet. Beskrivelsen af gerningsindholdet findes således i de pågældende særlove.

Baggrunden for udvidelsen af anvendelsesområdet for straffelovens § 289 var, at ensartede forhold ud fra principielle betragtninger burde behandles ens i strafferetlig henseende.

Det er et krav, at der i særloven er en henvisning til straffelovens § 289, for at den kan finde anvendelse. Derfor bør der være en henvisning til straffelovens § 289 i alle de love, hvor grove overtrædelser kan gøre det aktuelt.

2.2 Adgang til samkøring af oplysninger fra overtrædelsesregisteret.

Reglerne om det såkaldt udvidede næringsbrev findes i lov om næringsbrev til fødevarerbutikker, jf. lov nr. 486 af 9. juni 2004, og i lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 786 af 9. august 2005. Hensigten med reglerne er, at en række myndigheder herunder SKAT indberetter de enkelte virksomheders overtrædelser af straffebestemmelser til et samlet register (overtrædelsesregisteret) som føres af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Hver gang en myndighed rejser en tiltale mod en fødevareraktivitet, skal den pågældende myndighed foretage en vurdering af, om der samlet set - dvs. evt. for flere myndighedsområder - er indberettet et så stort antal lovovertrædelser til overtrædelsesregisteret, at der i forbindelse med at myndigheden rejser en ny tiltale, samlet set også er grundlag for en frakendelse af næringsbrevet og dermed muligheden for legalt at drive fødevarer- eller hotel og restaurationsvirksomhed. Det beror på en konkret vurdering, om der er indberettet et så stort antal overtrædelser, at der samlet set er grundlag for - sammen med den seneste tiltale - at rejse en frakendelsessag. De nærmere retningslinier med henblik på at kunne foretage denne vurdering fremgår af lovbemærkningerne samt af en vejledning udarbejdet af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Der har siden 1. juli 2005 været mulighed for at foretage indberetning til det såkaldte overtrædelsesregister, og de første sager om frakendelse af næringsbrevet er på vej.

Overtrædelsesregisteret indeholder oplysninger om en række virksomheders - herunder personligt drevne virksomheders, dvs. fysiske personers - overtrædelser af straffebestemmelser. Som udgangspunkt er det efter reglerne i forvaltningslovens § 28 og persondatalovens § 8 ikke muligt for andre myndigheder at få sådanne oplysninger om personers strafbare forhold.

Det fremgår imidlertid af henholdsvis § 9 i lov om næringsbrev til fødevareraktiviteter og § 6e i lov om hotel- og restaurationsvirksomhed, at de indberettende myndigheder og

anklagemyndigheden har adgang til oplysningerne i overtrædelsesregisteret. Baggrunden for denne bestemmelse er naturligvis, at de indberettende myndigheder har brug for at kunne gå ind i overtrædelsesregisteret og se, hvor mange indberetninger den enkelte virksomhed allerede har med henblik på en vurdering af, om der i forbindelse med en ny tiltale er basis for at rejse en sag om frakendelse af næringsbrevet.

Det betyder i praksis, at SKAT - og andre indberettende myndigheder - kan gå ind i registret og spørge på konkrete CVR- eller CPR-numre og få oplysninger om, hvor mange og hvilke overtrædelser der er indberettet til overtrædelsesregisteret vedrørende den pågældende næringsbrevsindehaver.

Derimod afskærer praksis efter persondataloven muligheden for at foretage samkøring og sammenstilling af forskellige oplysninger fra registret i kontroløjemed. Det kan f.eks. dreje sig om udtræk fra overtrædelsesregisteret, der viser, hvor mange - og hvilke - virksomheder, som har indberettet f.eks. tre eller flere indberetninger til overtrædelsesregisteret. Samkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed forudsætter, at der eksisterer et klart og utvetydigt retsgrundlag herfor, dvs. en særskilt hjemmel hertil.

Yderligere forudsætter sammenstilling og samkøring, at der sker forudgående anmeldelse til Datatilsynet efter reglerne i persondatalovens §§ 43 og 44, samt at der indhentes en udtalelse fra Datatilsynet.

Med vedtagelsen af lov nr. 1549 af 20. december 2006 fik fødevaremyndighederne indsat en bestemmelse i fødevareloven, som giver fødevaremyndighederne adgang til at indhente oplysninger fra andre offentlige myndigheder. Det fremgår af bestemmelsen (§ 54 a i fødevareloven), at de oplysninger, som kan indhentes, er sådanne oplysninger, som er nødvendige for at kontrollere, om fødevarelovgivningen overholdes. Det fremgår videre, at oplysningerne kan anvendes til registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed. Det betyder, at fødevaremyndighederne med hjemmel i denne bestemmelse har mulighed for at trække oplysninger ud af registret, f.eks. om hvor mange og hvilke virksomheder, som har tre eller flere indberetninger til registret. Sådanne oplysninger kan være nyttige i forbindelse med tilrettelæggelsen af kontrolindsatsen.

Sammen med fødevaremyndighederne er det skattemyndighederne, der indberetter flest overtrædelser til overtrædelsesregisteret.

Det foreslås på denne baggrund, at SKAT får en tilsvarende hjemmel som fødevaremyndighederne til i indsats-/kontroløjemed at hente og sammenstille oplysninger fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsens overtrædelsesregister.

2.3 Mulighed for konfiskation af ikke afgiftsberigtigede varer

I december 2002 blev regnskabs- og straffebestemmelserne - i kraft af den såkaldte »colalov« (lov 1059 af 17. december 2002) - skærpet i mineralvandsafgiftsloven, chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, spiritusafgiftsloven og tobaksafgiftsloven. Ændringerne var især rettet mod detailhandlen.

Vedrørende engrosleddet blev der dog indført en generel bestemmelse om, at varemottagere skal føre regnskab over tilgang og udlevering af afgiftspligtige varer. Endvidere blev der indført skærpede bøder for overtrædelse af visse af regnskabsbestemmelserne dog forudsat, at overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter reglerne i den pågældende lov.

Med gennemførelsen af lov nr. 408 af 8. maj 2006 (fairplay II) blev reglerne for varemottagere i chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven og mineralvandsafgiftsloven yderligere skærpet således, at der for varemottagere (grossister), som ønskede at importere varer fra udlandet uden afgift, blev pligt til forudgående registrering og til månedligt at angive og betale afgift for importerede varer. Der blev indført regler om sikkerhedsstillelse, hvis den pågældende varemottager tidligere er straffet efter den pågældende afgiftslov, samt regler om fratagelse af registreringen, hvis virksomheden gentagne gange ikke angiver og betaler rettidigt samt overholder de regnskabsbestemmelser vedrørende tilgang og afgang af afgiftspligtige varer, som er fastsat i den pågældende afgiftslov.

For erhvervsdrivende, som ikke er registrerede som varemottagere, men som ønsker at importere varer fra udlandet, blev der i de ovennævnte love med fairplay II-lovgivningen fastsat krav om, at der forud for importen skulle indgives en anmeldelse herom samt stilles sikkerhed for afgiften, jf. bl.a. chokoladeafgiftslovens § 10 a, stk. 5.

Reglerne om sikkerhedsstillelse og fratagelse af registreringen blev med fairplay II-lovgivningen også indsat i øl- og vinafgiftsloven. I øl- og vinafgiftsloven var der allerede inden fairplay II indsat regler om, at ikke registrerede varemottagere skulle anmelde og stille sikkerhed for afgiften forud for import af afgiftspligtige varer fra udlandet.

For overtrædelse af disse regler blev der med fairplay II-lovgivningen fastsat regler om, at der kan gives en skærpet bøde efter de regler, der findes herom i de pågældende afgiftslove. En skærpet bøde udgør ved 1. gangs-overtrædelse 5.000 kr.

I praksis vil disse ændringer af reglerne betyde, at hvis f.eks. en varebil (på gule plader) stoppes med en last af afgiftspligtige varer, som er hentet i udlandet, og der ikke er svaret afgift af

varene, eller sket forudgående anmeldelse og stillet sikkerhed herfor, så vil der være mulighed for at give den pågældende en skærpet bøde, idet den pågældende - forudsat bevisførelsen holder - vil blive betragtet som en erhvervsdrivende, der har overtrådt reglerne om forudgående anmeldelse og sikkerhedsstillelse.

Der er således gennemført en række stramninger overfor handlende både i detail-ledet og i engrosledet med henblik på at dæmme op for importen og salget af ikke afgiftsberigtigede varer.. Stramninger, som har affødt, at der kan gives ret betydelige bøder. Det er SKATs vurdering, at disse stramninger har haft en positiv effekt på salget af ikke afgiftsberigtigede varer. På trods heraf er der dog fortsat en betydelig handel med ikke afgiftsberigtigede varer, som importeres fra udlandet. Typisk er der tale om import direkte fra Tyskland eller fra lagre i Sverige, som fungerer som distributionscentraler.

Som et yderligere middel mod handlen med ikke afgiftsberigtigede varer beslaglægger eller bevaringstager told- og skatteforvaltningen - i det omfang der er mulighed herfor - varer og køretøjer efter toldlovens §§ 83 og 84.

De virksomheder/personer der står bag den illegale handel, har ikke altid den allerstørste ”respekt” for de bøder, som de tilkendes. Bøderne kan således trækkes i langdrag ved ikke at vedkende sig bøden med deraf følgende domstolsprøvelse. Derimod er der en betydelig modvilje mod at få beslaglagt varene, idet en beslaglægges kan fastholdes indtil afgifter, bøder mv. er betalt. Ved en beslaglæggelse tages varene således (midlertidigt) ud af handlen og påvirker på denne måde den handlendes omsætning og indtjening negativt. Beslaglæggelsen kan dog afværges ved at der på stedet stilles den fornødne sikkerhed for afgiftens og bødens betaling.

I mange tilfælde, hvor SKAT finder ikke afgiftsberigtigede varer er der tale om gengangere. Der er således tale om virksomheder/personer, som bevidst baserer en betydelig del af deres omsætning på handel med ikke afgiftsberigede varer, og som derfor igen og igen bliver taget i forbindelse med kontrolbesøg.

Henset til, at der blandt de virksomheder og personer, som handler med disse varer, er respekt for fratagelsen af varene samt henset til, at der ofte er tale om gengangere, foreslås det, at SKAT får en hjemmel til i meget grove tilfælde at konfiskere ikke afgiftsberigtigede varer. Konfiskeres varene er der - i modsætning til beslaglæggelse – ingen mulighed for efterfølgende at generhverve varene ved at betale afgifter og bøder. Varene køres bort og sælges herefter på auktion eller destrueres. Forslaget er nærmere beskrevet nedenfor under afsnit 3.3.

2.4 Mulighed for at pålægge virksomheden/virksomhedsindehaveren daglige bøder indtil et forudgående påbud om overholdelse af regnskabsregler og regler om registrering efterkommes.

I en række situationer er den almindelige bøde/straffeprocess meget langvarig, når der henses til karakteren af de ofte ret enkle regler, der overtrædes.

Sagen skal vurderes af SKATs ansvarsafdeling, som tager stilling til om der foreligger den fornødne tilregnelser i form af grov uagtsomhed eller fortsæt. Herefter skal der udarbejdes sagsfremstilling og bødeforlæg, som fremsendes til den pågældende. Accepteres bødeforlægget kan sagen afsluttes. Accepteres bødeforlægget ikke, oversendes sagen til behandling hos politi og domstolene, hvor sagen på ny vurderes. Der kan således gå temmelig længe fra en kontrol er gennemført til den endelige ”straf” er på plads, også selvom der er tale om ”små” overtrædelser.

Den megen administration, og den forholdsvis lange tid der kan gå fra et kontrolbesøg til bøden er endelig, betyder, at oplevelsen af konsekvens hos den virksomhed/virksomhedsindehaver, som ikke har haft orden i tingene, udvandes.

Det foreslås på denne baggrund, at der i en række situationer indføres mulighed for at give en virksomhed et påbud om at nærmere udpegede bestemmelser i skatte- og afgiftslovgivningen efterleves. Følges påbuddet ikke foreslås det, at SKAT kan pålægge virksomheden daglige bøder, indtil virksomheden efterlever påbuddet.

Overordnet set er ønsket med sådanne daglige bøder - i modsætning til ”almindelige bøder” - at få et redskab, der er mere smidigt, mere konsekvent, og som er hurtigere anvendeligt i forhold til at få virksomhederne til at følge de regler i skatte- og afgiftslovgivningen, for hvilke det foreslås, at der skal kunne gives påbud om overholdelse.

Baggrunden, det konkrete indhold og udformningen af bestemmelserne m.v., er nærmere beskrevet i bemærkningerne under afsnit 3.4

2.5 Regler om samkøring af oplysninger fra SKATs KINFO-register og SKATs registreringssystem.

Formålet med lovforslaget er at skabe lovhjemmel til at foretage registersamkøring af oplysninger i SKATs kontrolinformationsregister (KINFO) med oplysninger i SKATs registreringssystem for virksomheder. Rigsrevisionen har i sin rapport af 27. september 2006 om SKATs indsats mod momskarruselsvindel anbefalet, at SKAT overvejer mulighederne for at skabe lovhjemmel til registersamkøring. Dette vil efter Rigsrevisionens vurdering kunne styrke den samlede registreringskontrol.

2.6 Ændring af kravet om en befuldsmægtiget - kildeskattelovens § 46, stk. 4

Kildeskattelovens § 46, stk. 4, indeholder krav om, at en udenlandsk virksomhed, som etablerer

sig i Danmark og bliver skattepligtig hertil, men som ikke har hjemting i Danmark, skal have en befuldmægtiget i Danmark til at indeholde og indbetale A-skat. Den befuldmægtigede hæfter for eventuel ikke indeholdt og/eller indbetalt A-skat medmindre den befuldmægtigede godtgør, at der ikke er udvist forsømmelighed fra hans side ved iagttagelsen af bestemmelserne i loven. Hvis særlige forhold taler herfor, kan den udenlandske virksomhed fritages for kravet om at udpege en befuldmægtiget.

Baggrunden for bestemmelsen var ønsket om at have en person (fysisk eller juridisk) bosiddende/med hjemsted i Danmark, som eventuelle inddrivelseskrav kan rettes i mod. Som begrundelse for bestemmelsen blev der også henvist til, at der var en tilsvarende bestemmelse i momslovens § 5 (senere § 47, stk. 2) om en momsbefuldmægtiget i Danmark.

Efterfølgende er Rådets direktiv nr. 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse i 2001 ændret således, at den gensidige bistand til inddrivelse også omfatter direkte skatter, dvs. f.eks. A-skatter. Samme år blev også reglen om en momsbefuldmægtiget i momsloven ophævet.

Bortset fra et generelt kontrolhensyn er de oprindelige begrundelser bag bestemmelsen således ikke længere tilstede. På denne baggrund må det anses for usikkert, hvorvidt kravet om en befuldmægtiget strider mod EU-rettens principper om den frie etableringsret, samt om kravet kan anses for diskriminerende i forhold til udenlandske virksomheder som ønsker at etablere sig i Danmark.

På denne baggrund foreslås det, at bestemmelsen ophæves.

2.7 Ændring af opkrævningslovens § 4, stk. 3 og 4 - hæftelse for ledelsen ved uregistreret virksomhed.

Opkrævningsloven indeholder i henholdsvis § 4 og § 11 mulighed for, at told- og skatteforvaltningen under visse omstændigheder kan fratage en virksomhed dens registrering.

Efter bestemmelsen i § 4, stk. 3, kan told- og skatteforvaltningen inddrage en virksomheds registrering, når virksomheden i 4 på hinanden følgende afregningsperioder for samme afgiftstype er blevet skønsmæssigt ansat.

Bestemmelsen i § 11, stk. 1 og 2, giver told- og skatteforvaltningen mulighed for at stille krav om sikkerhed til en virksomhed, bl.a. hvis virksomheden flere gange ikke indbetaler skyldige skatter og afgifter eller, hvis én eller flere personer i virksomhedens bestyrelse er gamle kendinge, dvs. har været ejer af eller siddet i bestyrelsen i en virksomhed, som pga. af konkurs eller anden insolvens, f.eks. et forgæves udlæg, tidligere har påført told- og skatteforvaltningen et tab på mere

end 50.000 kr.

Efter § 11, stk. 11, hæfter virksomhedens ledelse personligt, ubegrænset og solidarisk for virksomhedens skatter og afgifter, hvis virksomheden uanset nægtelse af registrering eller efter afregistrering fortsætter sin virksomhed.

Bestemmelsen om hæftelse for virksomhedens ledelse, hvis virksomheden fortsættes efter at registreringen er frataget eller nægtet virksomheden, kom ind i § 11, stk. 11, med fairplay II-pakken (lov nr. 406 af 8. maj 2006).

I begge de nævnte tilfælde - efter hhv. § 4, stk. 3, og § 11, stk. 1 og 2 - er en fortsættelse af virksomheden efter nægtelse eller fratagelse af registrering strafsanktioneret efter opkrævningslovens § 17, stk. 3, (bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder). For så vidt angår den strafmæssige sanktion er der således identitet mellem de to bestemmelser.

Med henblik på at skabe ensartede konsekvenser for ledelsen i en virksomhed, som fortsætter efter at have fået inddraget registreringen, uanset om inddragelsen er sket efter reglerne i opkrævningslovens § 4 eller § 11, foreslås det, at indsætte en bestemmelse i opkrævningslovens § 4, stk. 3, således at ledelsen også, hvor en registrering er inddraget efter denne bestemmelse, kommer til at hæfte solidarisk for skatter og afgifter, hvis virksomheden fortsættes uregistreret.

2.8 Ændring af opkrævningslovens § 11, stk. 1 og 2 og § 11, stk. 5 - inddragelse af personskatter ved vurdering og opgørelse af sikkerhedsstillelse - samt inddragelse af filialbestyrere.

Personskatter opkræves ikke efter reglerne i opkrævningsloven, og personskatter er i det hele taget ikke omfattet af reglerne i opkrævningsloven.

Som udgangspunkt er heller ikke selskabsskatter omfattet af opkrævningsloven, men i selskabsskattelovens § 24, 2. pkt., er indsat en bestemmelse om, at opkrævningslovens bestemmelser, bortset fra bestemmelserne i kapitel 3, finder tilsvarende anvendelse på opkrævningen af selskabsskat.

Virksomhed kan grundlæggende drives enten i form af 1) en personlig drevet virksomhed, hvor én eller flere enkeltpersoner hæfter fuldt ud for virksomhedens økonomi, og hvor skat af virksomhedens eventuelle overskud sker som beskatning af personlig indkomst hos virksomhedens ejer eller 2) i selskabsform, hvor skat af virksomhedens eventuelle overskud sker direkte hos virksomheden/selskabet i form af selskabsskat.

Et selskab betaler således sin egen skat i form af selskabsskat, mens en personlig drevet virksomhed betaler skat via virksomhedens indehaver. En personlig drevet virksomheds egen skat

- for så vidt man kan tale herom - udgøres således af hele eller dele af virksomhedsindehaverens personlige skat.

Dette har betydning i relation til reglerne om sikkerhedsstillelse i opkrævningslovens § 11, stk. 1, 2 og 5. Således indgår selskabsskatterestancer ved vurderingen af, om der skal stilles sikkerhed efter reglerne i hhv. § 11, stk. 1 og 2, samt ved vurderingen af, hvor stor den stillede sikkerhed skal være. Her indgår virksomhedens "egen" skat således ved vurderingen/opgørelsen af krav om sikkerhed.

Da personskatter ikke er omfattet af opkrævningslovens regler, indgår de personskatterestancer som en virksomhedsejer måtte have, og som kan henføres til overskuddet fra virksomhedsdriften, ikke ved vurderingen af, om der skal stilles sikkerhed samt ved opgørelsen af, hvor stor denne sikkerhed skal være. Når det drejer sig om personligt drevet virksomhed, indgår virksomhedens "egen" skat således *ikke* ved vurderingen/opgørelsen af krav om sikkerhed.

Skatteministeriet er af den opfattelse, at der ikke er nogen saglig begrundelse for denne forskelsbehandling af hhv. virksomhedsdrift i selskabsform og virksomhedsdrift i personlig virksomhed.

Det foreslås på denne baggrund, at også den del af en virksomhedsindehavers personskatterestancer, der direkte kan henføres til overskuddet fra driften af en personlig drevet virksomhed, fremover skal indgå ved vurderingen af, om der er grundlag for at stille krav om sikkerhed efter hhv. opkrævningslovens § 11, stk. 1 og 2, samt indgå i grundlaget for opgørelsen af sikkerhedsbeløbets størrelse efter opkrævningslovens § 11, stk. 5.

Yderligere foreslås det, at også filialbestyrere skal indgå i den personkreds, der er nævnt i opkrævningslovens § 11, stk. 2.

Efter § 11, stk. 2, kan der således stilles krav om sikkerhed, hvis der i en virksomhed, som ønskes anmeldt til registrering, er involveret fysiske eller juridiske personer, som er ejere af virksomheden, som reelt driver den, eller som er bestyrelses- eller direktionsmedlemmer, og hvis disse har været involveret i tidligere virksomhedsdrift, som har afstedkommet et samlet tab for staten på mere end 50.000 kr.

Det er imidlertid, med den nuværende affattelse af opkrævningslovens § 11, stk. 2, ikke muligt at betinge registreringen af sikkerhedsstillelse, hvis en person, der har den relevante tilknytning til den virksomhed, der er anmeldt til registrering, tidligere har været filialbestyrer i en anden virksomhed, der - i forbindelse med en konkurs eller en konstateret insolvens - har påført told- og skatteforvaltningen et usikret tilgodehavende eller staten et tab på mere end 50.000 kr.

Dette, uanset at personen i sin egenskab af filialbestyrer for virksomheden vurderes at have et medansvar for dette tab eller usikrede tilgodehavende, som svarer til f.eks. en ejers eller en direktørs medansvar.

Det foreslås derfor, at også en tilknytning til en konkursramt eller insolvent virksomhed som filialbestyrer bør kunne udløse et krav om sikkerhedsstillelse efter § 11, stk. 2.

2.9 Ændring af reglerne om frikørsel af hyrevogne

En af de brancher, hvor der erfaringsmæssigt ofte anvendes sort arbejdskraft, og hvor også andre former for skatte- og afgiftssnyd er hyppigt forekommende, er hyrevognsbranchen. Kontrollen vanskeliggøres ofte af bortkomne eller forfalskede kørebøger eller kørebogsblade samt mangelfulde regnskaber. Problemerne vedrørende mangelfulde kørebøger og regnskaber betyder, at det er vanskeligt for SKAT at foretage og begrunde efterreguleringer.

På denne baggrund blev der i 2005 nedsat en arbejdsgruppe, som skulle komme med forslag til, hvordan skatte- og afgiftssnyd indenfor branchen kan dæmpes. Arbejdsgruppen var sammensat af repræsentanter fra Københavns Politi, Færdselsstyrelsen, Storkøbenhavns Taxinævn, Arbejdsdirektoratet, Københavns Kommune, ToldSkat København (nu; Skattecenter København), ToldSkat Høje-Taastrup (nu; Skattecenter Høje-Taastrup) og Told- og Skattestyrelsen (nu; SKATs Hovedcenter).

Rapporten, der var færdig i december 2005, indeholder en række forslag om ændring af det/de regelsæt, som regulerer branchen, herunder forslag, som vedrører de skatte- og afgiftsmæssige regler. Det absolut væsentligste forslag, som der er enighed om, er forslaget om ændring af reglerne om frikørsel af hyrevogne.

Efter reglen i registreringsafgiftslovens § 6, stk. 4, kan en hyrevogn således sælges som "frikørt", dvs. uden afgifter, når den har kørt i mindst 3 år og mindst 210.000 km eller kørt i mindst 2 år og mindst 250.000 km. Der stilles ikke krav om, at det krævede antal kørte kilometer - eller en del heraf - skal være med registrerede betalende kunder i bilen, dvs. kilometer, hvor taxameteret har været tilsluttet. I branchen kaldes sådanne kilometer for "indkørte" eller "besatte" kilometer.

Det er SKAT, der godkender og kontrollerer, at en hyrevogn opfylder betingelserne for at kunne anses for frikørt. Vognmanden henvender sig til det lokale skattecenter, hvor han skal underskrive en erklæring om, at de afgivne oplysninger om det kørte/optalte antal kilometer er rigtigt. Kørebøger eller print af taxameterets totalsaldo fremvises. Godkendes hyrevognen som frikørt udsteder SKAT en såkaldt frikørselsattest. Af bestemmelsen fremgår det i øvrigt, at

skatteministeren kan fastsætte særlige kontrolregler som betingelse for godkendelsen. Sådanne regler er ikke fastsat.

Fordelen ved at kunne sælge en hyrevogn som frikørt, dvs. uden afgifter, udgør for mange vognmænd en integreret og ikke uvæsentlig del af den samlede forretning/indtjening. I forbindelse med frikørsel af en hyrevogn er det således i vognmandens interesse, at bilen har kørt så mange kilometer som muligt - dog max op til frikørselsgrænsen - indenfor enten 2 eller 3 år, mens det ikke altid synes at have samme interesse i relation til det skattemæssige regnskab samt ved beregning af lønsumsafgift. Det kørte antal totalkilometer kan således - efter branchens gennemsnitstal - omregnes til indkørte/besatte kilometer og dermed til omsætning.

Dette modsætningsforhold betyder, at det ind imellem forekommer, at der er anført flere kørte kilometer i kørebogens faste blad, som anvendes som dokumentation i forbindelse med kontrol af om betingelserne for frikørsel er opfyldt, end der er anført på kørebogens lyserøde blad, som typisk anvendes som bogføringsbilag.

Med henblik på at bedre kontrolmulighederne i forbindelse med godkendelse af frikørte hyrevogne samt ved skatte- og afgiftskontrollen generelt foreslås det, at kilometerbetingelserne ændres, således at der fremover stilles krav om, at en hyrevogn - indenfor de angivne tidsfrister udover at skulle have kørt det fastsatte antal totale kilometer - også skal have kørt et bestemt antal indkørte/besatte kilometer, dvs. et bestemt antal kilometer med registrerede kunder.

Ved at ændre kilometerkravet, således at der fremover - som betingelse for at bilen kan anses for frikørt - også stilles krav om et bestemt antal besatte kilometer frem for - som i dag alene et bestemt antal kørte totalkilometer indenfor hhv. 2 eller 3 år, skabes der et incitament til at køre så mange besatte kilometer, at det sikres, at bilen kan opfylde frikørselskravet indenfor de angivne 2 eller 3 år. Incitamentet til at køre uregistrerede ture og til at køre privat i bilen mindskes herved, idet sådanne ikke registrerede kilometer ikke længere tæller med ved opgørelsen af, om kilometerkravet om et mindste antal besatte kilometer i frikørselsreglerne er opfyldt. Herved belønnes de vognmænd, som kører med taxameter tilsluttet, og som dermed oplyser om hele deres omsætning.

2.10 Ophævelse af skattekontrollovens § 7 E om indberetning af udstationerede på bygge- og anlægsområdet

Med fairplay II-lovpakken (lov nr. 408 af 8. maj 2006) blev indberetningspligten i skattekontrollovens § 7 E, udvidet således, at der også skulle ske indberetning af de medarbejdere (udstationerede), som udenlandske virksomheder sender til Danmark for at udføre bygge- og anlægsopgaver for danske hvervgivere. Hensigten med det såkaldte § 7 E-register var at sikre SKAT et bedre grundlag for at kontrollere, om de udstationerede blev skattepligtige til Danmark

Med vedtagelsen af lov nr. 263 af 23. april 2008 blev det såkaldte RUT-register (Register over Udenlandske Tjenesteydere) etableret. Registeret er oprettet som en følge af en revision af den såkaldte østaf tale i 2007. Forligsparterne bag østaf talen blev enige om, at lette adgangen for østeuropæisk arbejdskraft til det danske arbejdsmarked. Østaf talens krav om arbejds- og opholdstilladelse blev som følge heraf ophævet.

Som et led i aftalen blev det besluttet, at der samtidig med denne lempelse etableres et register, som har til formål at sikre, at der er et overblik - et "styreredskab" - vedrørende antallet af udenlandske arbejdere/tjenesteydere i Danmark, det såkaldte RUT-register. Den juridiske baggrund (hjemmel) for registeret er EU's udstationeringsdirektiv samt udstationeringsloven (lovbek. nr. 849 af 21. juli 2006).

Udenlandske virksomheder som skal udføre tjenesteydelser i Danmark, skal som følge af de nye regler afgive en række oplysninger til RUT-registret, bl.a. om identiteten af den udenlandske virksomhed, arbejdsstedet, opgavens varighed samt en række oplysninger om de medarbejdere, som den udenlandske virksomhed udstationerer i Danmark til udførelse af den aftalte opgave. RUT-registret omfatter alle former for tjenesteydelser og ikke - som det var tilfældet med § 7 E-registreringen alene bygge- og anlægsopgaver. Det er den udenlandske virksomhed, som er ansvarlig for, at der sker indberetning til RUT-registret. Reglerne om indberetning trådte i kraft den 1. maj 2008.

SKAT har - ligesom en række andre offentlige myndigheder - til brug for kontrol adgang til oplysningerne i RUT-registret. RUT-registret indeholder således de samme (og flere) oplysninger om udenlandske tjenesteydere, som det eksisterende § 7 E-register.

På denne baggrund er der ikke længere grundlag for at opretholde reglerne i skattekontrollovens § 7 E, og det foreslås, at registeret ophæves.

2.11 Regulering af fradrag for moms

En hovedregel i momssystemet er, at en virksomhed har fradragsret for moms på indkøb, i det omfang indkøbet relaterer sig til virksomhedens momsbelagte aktiviteter. Der er således fuldt momsfradrag for indkøb til momspligtige aktiviteter, ingen momsfradrag for indkøb til momsfri aktiviteter og delvist momsfradrag for indkøb til blandet brug.

Har en virksomhed taget delvist fradrag for varer til blandet brug, og det senere viser sig, at varen udelukkende bruges til momsfrit formål, skal der beregnes udtagningsmoms, og der kan samtidig tages et supplerende momsfradrag efter momslovens § 37, stk. 3.

Viser det sig på den anden side senere, at varen indkøbt til blandet brug udelukkende skal bruges til momspligtigt formål, så indeholder momsloven ikke nogen mulighed for at justere fradraget op fra delvist fradrag til fuldt fradrag.

Det foreslås, at der indsættes en sådan bestemmelse om regulering af fradrag som sikrer, at virksomheder kan få fuldt fradrag for moms af indkøb, der anvendes fuldt ud til momspligtige formål. Det skønnes, at kun få virksomheder har en sammensætning af aktiviteter, som gør, at de har brug for at få reguleret fradraget efter den foreslåede bestemmelse.

2.12 Bedre mulighed for at kontrollere lønmodtageres varebiler, hvor der kun betales halv privatbenyttelsesafgift

Når en lønmodtager bruger sin egen varebil (gulpladebil) til at køre for sin arbejdsgiver, kan lønmodtageren på visse betingelser angive varebilen til blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse og slippe med at betale halv tillægsafgift for privat anvendelse (privatbenyttelsesafgift).

Erfaringerne viser imidlertid, at mange varebiler er forkert registrerede til blandet anvendelse - de burde i stedet være registreret til ren privat brug, og der burde betales fuld privatbenyttelsesafgift. Der kan være flere årsager til dette. I nogle tilfælde er der tale om misforståelse af reglerne. F.eks. kan lønmodtageren have fået forkert rådgivning ved køb af bilen, så vedkommende tror, at der er tale om blandet anvendelse, blot man modtager skattefri befordringsgodtgørelse. I andre tilfælde kan der være tale om bevidst overtrædelse af reglerne, fordi risikoen for at blive opdaget er lille.

SKAT har i 2007 og 2008 gennemført et indsatsprojekt om privat benyttelse af gulpladebiler. I den forbindelse er der også informeret om reglerne for blandet anvendelse af lønmodtageres varebiler, f.eks. i pjecen ”Varebiler på gule plader”, der blev udgivet i august 2007, samt ved at udsende målrettet information til bilforhandlere i januar 2008. Tilbage meldinger fra kontrolaktioner i efteråret 2007 og foråret 2008 indikerer imidlertid, at informationsindsatsen hidtil ikke har haft den ønskede effekt hos denne gruppe af bilister. En årsag er formentlig, at SKATs beføjelser til at undersøge om betingelserne er opfyldt, som udgangspunkt indskrænker sig til vejkontroller i samarbejde med Politiet.

Den seneste informationsindsats er gennemført i juni 2008, hvor SKAT har udsendt informationsbreve om reglerne direkte til de omkring 24.000 lønmodtagere, der har angivet deres varebil til blandet anvendelse.

Ved at angive sin varebil til blandet anvendelse kan lønmodtageren spare fra 450 kr. til 7.500 kr.

om året i privatbenyttelsesafgift, afhængig af bilens tilladte totalvægt og hvornår den første gang er indregistreret. Det er ikke det store tab, staten risikerer på den enkelte bil, men set i lyset af at der er omkring 24.000 biler i denne kategori, kan det samlet dreje sig om et stort beløb. Hertil kommer den negative effekt et synligt misbrug af reglerne generelt kan have på skattemorale.

Derfor foreslås der en udvidelse af SKATs beføjelser, så det bliver muligt at anmode lønmodtageren om at meddele oplysninger og eventuelt fremvise bilen. Dette foreslås kombineret med en mulighed for, at SKAT kan undersøge sagen hos arbejdsgiveren. På den måde bliver der skabt en mere reel risiko for at blive kontrolleret, hvilket erfaringsmæssigt øger regelefterlevelsen.

2.13. Fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse.

Formålet med forslaget er at begrænse den fremtidige opbygning af bidragsgæld for personer, som modtager kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse på forsørgersats.

Kontanthjælpsmodtagere over 25 år med forsørgelsespligt modtager før skat 12.249 kr. pr. måned (2008) i kontanthjælp. En kontanthjælpsmodtager over 25 år, der ikke har forsørgerpligt over for børn, modtager 9.219 kr. pr. måned. En forsørger modtager således 3.030 kr. mere om måneden før skat i kontanthjælp end personer uden forsørgerpligt. Modtagere af starthjælp og introduktionsydelse får et forsørgertillæg pr. barn på 1.486 kr. for enlige og 1.232 kr. for gifte og samlevende, dog højst 2 tillæg pr. husstand. Det gælder, uanset om ydelsesmodtageren faktisk overholder sin forsørgerpligt. Ydelsesmodtageren kan være pålagt bidragspligt efter lov om børns forsørgelse for børn, som bor hos den anden forælder. Betaler ydelsesmodtageren ikke bidraget, kan kommunen efter ansøgning forskudsvis udbetale bidraget til den forælder, som barnet bor hos, og opkræve beløbet hos den bidragspligtige. Hvis beløbet ikke betales, sendes det til tvangsinddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Efter gældende regler kan forskudsvis udbetalte børnebidrag ikke inddrives, så længe den bidragspligtige modtager kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse. Der er endvidere fastsat regler, hvorefter der ikke kan ske lønindeholdelse i kontanthjælpen, starthjælpen eller introduktionsydelsen.

Det offentlige skal dermed både udbetale forsørgersats og forskudsvis udbetale børnebidraget. Samtidig oparbejder kontanthjælpsmodtageren en gæld, som bl.a. kan betyde, at det ikke kan betale sig at arbejde, fordi gælden så kan tvangsinddrives, f.eks. gennem indeholdelse i løn. Ca. 10.600 personer med op til 2 udeboende børn og ingen hjemmeboende børn har i løbet af 2008 modtaget kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse. Ca. 6.300 af disse personer skylder staten for forskudsvis udbetalte børnebidrag. I gennemsnit har disse personer en bidragsgæld til det offentlige på ca. 68.000 kr. Det svarer til en samlet gæld til det offentlige på knap 430 mio. kr.

Det foreslås derfor, at kommunen ved udbetaling af kontanthjælp og starthjælp efter lov om aktiv

socialpolitik samt introduktionsydelse efter integrationsloven, får adgang til at fradrage op til to gange normalbidraget, når kommunen forskudsvis har udbetalt børnebidrag. Fradragsadgangen gælder alene det senest forfaldne bidrag, mens der ikke vil kunne ske fradrag for allerede oparbejdet gæld.

Forslaget begrænser dermed den gæld, som modtagere af kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse kan opbygge for fremtiden.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslag til lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, hvor det foreslås, at anvendelsesområdet for eftergivelse og afskrivning af allerede oparbejdet gæld udvides til bl.a. at omfatte tilfælde, hvor en gammel gæld er en hæmsko for at komme i gang på arbejdsmarkedet, og hvor det ikke tjener noget formål at forsøge at inddrive den. Der henvises desuden til § 119 i forslag til lov om ændring af forskellige love (konsekvensændringer som følge af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige), hvor der foreslås en lempelse af forsøgsordningen med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper. Det understreges dog, at dette forslag netop ikke angår gammel gæld, men handler om at undgå opbygning af fremtidig gæld.

3. De enkelte forslags indhold

3.1 Strafansvar for juridiske personer samt henvisning til straffelovens § 289 for særligt grove overtrædelser

3.1.1 Gældende ret

Strafansvar for juridiske personer

Ansvar for juridiske personer har været begrænset til bestemte overtrædelser af skattekontrollovens oplysningspligter, jf. § 13 A, aktivt og passivt skattesvig, jf. § 13 og § 16, samt de særlige bestemmelser om medvirken i § 13 B og § 13 C.

I det vedtagne lovforslag nr. 116 af 12. juni 2008 er skattekontrollovens § 18 blevet ændret med flere henvisninger til de materielle bestemmelser, men juridiske personer kan stadig ikke straffes efter skattekontrollovens §§ 14, 15 og 17, som knytter strafhjemmel til en lang række oplysnings- og dokumentationspligter.

Ved lov nr. 408 af 5. juli 2006 (fair play II-pakken) blev § 3 B udvidet med mere detaljerede bestemmelser om dokumentationspligt vedrørende transfer pricing, og samtidig blev der ved indføjelser af § 17, stk. 3, skabt hjemmel til bødestraf for overtrædelse af § 3 B, stk. 5 og stk. 6. Koncernforbundne virksomheder vil typisk være organiseret i selskabsform, men er undtaget for

strafansvar, da § 18 ikke henviser til § 17.

Samme problemstilling gør sig gældende for skattekontrollovens § 14, stk. 4, hvor der ligeledes er en henvisning til § 3 B, stk. 6.

Ved lov nr. 325 af 18. maj 2005 (fair play I-pakken) blev bestemmelser om logbog indsat i kildeskatteloven. § 86 A giver mulighed for pålæg om førelse af logbog, og § 74 A giver strafhjemmel for manglende overholdelse af et givet pålæg. § 77, som giver strafhjemmel for juridiske personer omfatter ikke § 74 A, hvorfor en juridisk person ikke kan straffes for manglende overholdelse af pålæg.

I investeringsfondsloven er der en generel hjemmel til ansvar for juridiske personer, men der mangler henvisning til straffelovens kapitel 5.

Henvisning til straffelovens § 289 for særligt grove overtrædelser

Ved lov nr. 366 af 24. april 2005 blev straffelovens §§ 289 og 289a ændret for at sikre en mere ensartet strafferetlig beskyttelse mod berigelseskriminalitet mod offentlige midler.

§ 289 er ændret til en fælles overbygningsbestemmelse, som omfatter alle grove overtrædelser af skatte-, afgifts-, told- og tilskudslovgivningen og af den også ændrede § 289 a. Maksimumsstraffen er fængsel i op til 8 år, svarende til straffen for andre grove berigelsesforbrydelser. Normalstrafrahmen for berigelsesforbrydelser er fængsel i op til 1 ½ år

§ 289 finder anvendelse på grove overtrædelser af de pågældende særlove, når der i særloven er en henvisning til § 289.

Der er foretaget en revision af størstedelen af skatte- og afgiftslovgivningen ved lov nr. 325 af 18. maj 2005 (fair play I-pakken), således at der i dag er en henvisning til straffelovens § 289 i den enkelte lov. Samtidig er strafrahmen i særloven nedsat fra maksimum 2 års fængsel til 1 ½ års fængsel, således at der bliver overensstemmelse mellem strafrahmen i særlovgivningen og i straffeloven.

Nogle få love, hvor afgifterne har i dag en størrelse, som muliggør, at de særlig grove overtrædelser kan tænkes omfattet af straffelovens § 289, er imidlertid ikke blevet ændret.

3.1.2. Forslaget

Strafansvar for juridiske personer

Skattekontrollovens § 18, kildeskattelovens § 77 og investeringsfondslovens § 11, stk. 4, ændres,

således at der indsættes en enslydende og generel ansvarsbestemmelse for juridiske personer.

Den foreslående bestemmelse svarer til standardformuleringen i afgiftslovgivningen.

Henvisning til straffelovens § 289 for særligt grove overtrædelser

I boafgiftsloven, investeringsfondsloven, pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven, spildevandsafgiftsloven og energiaftaleloven ændres strafferammen for forsætlige unddragelser, således at maksimumsstraffen efter særloven er fængsel i op til 1 ½ år og med mulighed for højere straf efter straffelovens § 289.

3.2 Adgang til oplysninger fra overtrædelsesregisteret.

3.2.1 Gældende ret

Efter reglerne i lov om næringsbrev til fødevarerbutikker, jf. lov nr. 486 af 9. juni 2004 og i lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 786 af 9. august 2005, skal myndighederne indberette fødevarer virksomheders og hoteller og restaurations straffede overtrædelser af fødevarer lovgivningen, skatte- og afgiftslovgivningen, arbejdsmiljølovgivningen m.v. til det såkaldte overtrædelsesregister, som føres af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Hensigten med registret er, at myndighederne, i forbindelse med at der rejses en ny straffesag/tiltale mod en fødevarer virksomhed/hotel/restauration, skal foretage en vurdering af, om der samlet set - dvs. evt. for flere myndighedsområder - er indberettet et så stort antal overtrædelser til overtrædelsesregisteret, at der - i forbindelse med den nye tiltale - er et samlet grundlag for en frakendelse af næringsbrevet. Det beror på en konkret vurdering, om der er indberettet et så stort antal overtrædelser, at der samlet set er grundlag for - inklusiv seneste tiltale - at rejse en frakendelsessag. De nærmere retningslinier med henblik på at kunne foretage denne vurdering fremgår af lovbemærkningerne samt af en vejledning udarbejdet af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Der har siden 1. juli 2005 været mulighed for at foretage indberetning til det såkaldte overtrædelsesregister, og de første sager om frakendelse af næringsbrevet er på vej.

Praksis efter persondataloven afskærer muligheden for at foretage samkøring og sammenstilling af forskellige oplysninger fra overtrædelsesregistret i kontroløjemed. Det kan f.eks. dreje sig om udtræk fra overtrædelsesregisteret, der viser, hvor mange - og hvilke - virksomheder, som har indberettet f.eks. tre eller flere indberetninger til overtrædelsesregisteret.

Samkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed forudsætter således, at der

eksisterer et klart og utvetydigt retsgrundlag herfor, dvs. en særskilt hjemmel hertil.

Med henblik på at kunne målrette indsatsen/kontrollen mod de "tungeste" virksomheder, dvs. de virksomheder, som igen og igen begår overtrædelser af den lovgivning, som er omfattet af næringsbrevsordningen, er det imidlertid uhensigtsmæssigt, at der ikke er adgang til at samkøre de oplysninger, som kan udpege de mest kontrolegnede virksomheder.

3.2.2 Forslaget

Med vedtagelsen af lov nr. 1549 af 20. december 2006 fik fødevaremyndighederne indsat en bestemmelse i fødevareloven, som giver fødevaremyndighederne adgang til at indhente oplysninger fra andre offentlige myndigheder. Det fremgår af bestemmelsen (§ 54 a i fødevareloven), at de oplysninger, som kan indhentes, er sådanne oplysninger, som er nødvendige for at kontrollere om fødevarelovgivningen overholdes. Det fremgår videre, at oplysningerne kan anvendes til registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed. Det betyder, at fødevaremyndighederne med hjemmel i denne bestemmelse har mulighed for at trække oplysninger ud af Erhvervs- og Selskabsstyrelsens overtrædelsesregister, f.eks. om hvor mange og hvilke virksomheder, som har tre eller flere indberetninger til registeret.

Det foreslås, at SKAT får en tilsvarende hjemmel, som fødevaremyndighederne, til at indhente og samkøre/sammenstille oplysninger fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsens overtrædelsesregister med henblik på at kunne målrette indsatsen/kontrollen mod de virksomheder, som oftest overtræder lovgivningen.

Sammenstilling og samkøring af oplysninger fra overtrædelsesregisteret forudsætter, at der sker forudgående anmeldelse til Datatilsynet efter reglerne i persondatalovens §§ 43 og 44, og at der indhentes en udtalelse fra Datatilsynet efter persondatalovens § 45, stk. 1, nr. 4. SKAT vil naturligvis sikre, at disse regler iagttages.

Yderligere vil det blive sikret, at persondatalovens sikkerhedsregler, som fastsat i bl.a. sikkerhedsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000), vil blive iagttaget. Det vil bl.a. sige, at adgangen til at hente oplysninger fra overtrædelsesregisteret og til at sammenstille/samkøre disse oplysninger begrænses til et fåtal af personer, som er autoriserede hertil, og som er i øvrigt er beskæftigede med de indsats/kontrolformål som oplysningerne indhentes til brug for.

3.3 Mulighed for konfiskation af ikke afgiftsberigtigede varer.

3.3.1 Gældende ret

SKAT har i dag mulighed for at foretage beslaglæggelser af ikke afgiftsberigtigede varer efter bestemmelserne i Toldlovens § 83 og 84. Beslaglæggelsen kan fastholdes indtil afgift og bøder vedrørende de ikke afgiftsberigtigede varer er betalt. Formålet med beslaglæggelsen er at sikre SKATs ubetalte krav på afgifter mv.

Med beslaglæggelsen tages varerne således ud af handlen indtil alle afgifter mv. er betalt. Udover det som er hensigten med beslaglæggelse - at sikre SKATs afgiftskrav - har beslaglæggelse erfaringsmæssigt en god effekt overfor de virksomheder og personer, som importerer og/eller forhandler ikke afgiftsberigtigede varer. I og med at varerne for en kortere eller længere periode tages ud af handel mister de pågældende den omsætning og indtægt, som de havde kalkuleret med.

Beslaglæggelse af varerne er således et effektivt middel overfor de kredse, som importerer og forhandler ikke afgiftsberigtigede varer.

På denne baggrund foreslås det - som en yderligere skærpelse af indsatsen overfor disse kredse - at - SKAT får hjemmel til i grove og gentagne tilfælde at konfiskere ikke afgiftsberigtigede varepartier. Det betyder i praksis, at de ikke afgiftsberigtigede varer fratages ejerne, og at der ikke er mulighed for at generhverve disse mod betaling af afgifter og bøder.

Almindelige regler om konfiskation findes i straffelovens §§ 75-77 a. Straffelovens § 75 indeholder de almindelige betingelser for konfiskation, og § 76 regulerer, hos hvem konfiskation i medfør af § 75 kan foretages. § 76 a giver mulighed for konfiskation, uden at anklagemyndigheden kan bevise en forbindelse mellem en konkret forbrydelse og det konfiskerede, også hos andre end den skyldige. § 77 regulerer forholdet mellem konfiskations- og erstatningskrav, og § 77 a regulerer adgangen til konfiskation i rent forebyggende (politimæssigt) øjemed.

Efter straffelovens § 75, stk. 1, kan der ske konfiskation af udbytte ved en strafbar handling. § 75, stk. 2, omhandler konfiskation af genstande, der har været brugt til en bestemt strafbar handling, genstande, der er frembragt ved en strafbar handling, og genstande, med hensyn til hvilke der i øvrigt er begået en strafbar handling.

Efter straffelovens § 76, stk. 2, kan konfiskation som nævnt i § 75, stk. 2, ske hos den, der er ansvarlig for lovovertrædelsen og hos den, på hvis vegne den pågældende har handlet.

Straffelovens konfiskationsregler omfatter således i princippet bl.a. tilfælde, hvor en person med forsæt til at unddrage statskassen afgift undlader at angive afgiftspligtige varer til

afgiftsmyndighederne i overensstemmelse med gældende lovgivning. Efter retspraksis sker der imidlertid ikke konfiskation af de afgiftspligtige varer i sådanne tilfælde, jf. Vestre Landsrets afgørelser gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1998 side 966 og Tidsskrift for Kriminalvidenskab 1999 side 192. Denne retspraksis bygger bl.a. på en ændring af toldloven i 1960'erne på baggrund af Straffelovrådets betænkning nr. 355/1964 om konfiskation.

3.3.2 Forslaget

Med henblik på at stramme indsatsen overfor de virksomheder og personer, som bevidst baserer dele af deres omsætning på handel med ikke afgiftsberigtigede varer, foreslås det, at der indsættes bestemmelser om konfiskation af varer i de afgiftslove, som vedrører de varetyper, som oftest importeres og forhandles uden at der er berigtiget afgifter heraf. Det drejer sig om chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vandafgiftsloven.

Det beror på en konkret vurdering, hvornår en overtrædelse er så grov, at der kan ske konfiskation ved enkeltstående overtrædelser. Det forudsættes dog, at der som udgangspunkt sker konfiskation, hvis en enkeltstående overtrædelse f.eks. vedrører en lastbil fuld af afgiftspligtige varer. Dette gælder også, hvis der er tale om afgiftspligtige varer, som er omfattet af forskellige afgiftslove blandt dem, som er omfattet af lovforslaget (chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven). Ved vurderingen af overtrædelsens grovhed kan det således også indgå, at der ved samme lejlighed er sket tilsvarende overtrædelser af en eller flere andre af disse afgiftslove.

Gentagne overtrædelser foreligger, når der ved forskellige lejligheder er sket overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift vedrørende forskellige varepartier. Dette gælder, hvad enten overtrædelserne foreligger til samtidig pådømmelse, eller den pågældende tidligere er straffet og nu igen dømmes for overtrædelse af en af de pågældende afgiftslove. Det forudsættes, at der som udgangspunkt sker konfiskation ved gentagne overtrædelser, medmindre der foreligger sådanne særlige omstændigheder, at retten efter en konkret vurdering finder, at der ikke bør ske konfiskation, f.eks. fordi afgiftsunddragelsen angår et bagatelagtigt beløb.

I øvrigt anvendes straffelovens almindelige regler om konfiskation.

Konfiskation kan således ske hos den, der er ansvarlig for lovovertrædelsen, og hos den, på hvis vegne denne har handlet, jf. straffelovens § 76, stk. 2.

Særligt sikrede rettigheder over genstande, der konfiskeres, bortfalder kun efter rettens bestemmelse under tilsvarende betingelser, jf. straffelovens § 76, stk. 3, dvs. hvis indehaveren af

en særligt sikret rettighed er ansvarlig for lovovertrædelsen eller den ansvarlige har handlet på dennes vegne.

Hvis en person, hos hvem konfiskation kan ske, *efter* den strafbare handling foretagelse har foretaget dispositioner over genstanden eller rettigheder herover, kan det overdragne eller dets værdi konfiskeres hos erhververen, såfremt denne var bekendt med det overdragnes forbindelse med den strafbare handling eller har udvist grov uagtsomhed i denne henseende, eller hvis overdragelsen er sket som gave, jf. straffelovens § 76, stk. 4.

Efter retsplejelovens § 801, stk. 1, nr. 2, kan der bl.a. foretages beslaglæggelse til sikring af det offentliges krav på konfiskation. Lovforslaget indebærer, at varer, som en mistænkt har rådighed over, kan beslaglægges, såfremt den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der efter lovforslaget kan begrunde konfiskation, og der er grund til at antage, at varerne bør konfiskeres, jf. retsplejelovens § 802, stk. 1. En sådan beslaglæggelse med henblik på konfiskation kan ikke afværges ved sikkerhedsstillelse, da en sikkerhedsstillelse ikke kan opfylde indgrebets øjemed, jf. retsplejelovens § 805, stk. 2.

3.4 Mulighed for at pålægge virksomheden/virksomhedsindehaveren daglige bøder, hvis ikke et forudgående påbud eller pålæg om at følge nærmere anviste regler i skatte- og afgiftslovgivningen efterkommes.

3.4.1 Gældende ret

Efter gældende regler er der mulighed for at give administrative bøder for en lang række overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivningen. Dvs. bøder, som kan anses for endelige, hvis de vedtages af den pågældende virksomhed eller person. De administrative bøder er oftest bøder for overtrædelser af såkaldte ordensforskrifter, hvor bødesatserne typisk ligger mellem 800 og 2.000 kr. for førstegangsovertrædelser.

Bøder er strafferetlige sanktioner, som forudsætter en forudgående vurdering af, om der ligger fortsæt eller grov uagtsom adfærd bag overtrædelsen. I praksis administreres bøder på den måde, at skattecentrets indsats(kontrol)-medarbejdere efter et kontrolbesøg, hvor der er konstateret én eller flere overtrædelser, udarbejder en rapport herom til SKATs ansvarsafdeling, med indstilling om at der fastsættes en bøde. Herefter foretager ansvarsafdelingen en vurdering af tilregnelsen, dvs. af om der foreligger forsæt, grov uagtsomhed eller evt. fortsæt bag overtrædelsen.

Når man frem til, at den fornødne tilregnelser foreligger, fremsendes der et bødeforlæg til virksomheden/ejeren. Kan virksomheden vedgå bøden, er sagen hermed afsluttet. Kan virksomheden derimod ikke vedgå bøden - og betales bøden derfor ikke - fremgår det af bødeforlægget, at sagen oversendes til politiet med en anmodning om, at der rejses en sag ved

domstolene. En sag ved domstolene har opsættende virkning for bødebetalingen.

I en række situationer forekommer den almindelige bøde/straffeprocess således administrativt tung, når der henses til karakteren af de ofte ret enkle regler, der er overtrådt. Hvor bøden har karakter af en egentlig straf, og dermed forudsætter en forudgående vurdering af skyld hos den pågældende virksomhedsindehaver, vil daglige bøder derimod kunne pålægges, blot det kan konstateres, at et forudgående påbud eller pålæg, som kan gives efter den pågældende lovgivning ikke er fulgt.

Det foreslås på denne baggrund, at der i en række situationer indføres mulighed for at give en virksomhed et påbud om at nærmere udpegede bestemmelser i skatte- og afgiftslovgivningen efterleves. Følges påbuddet ikke foreslås, at SKAT kan pålægge virksomheden daglige bøder indtil virksomheden efterlever påbuddet.

Overordnet set er ønsket med sådanne daglige bøder - i modsætning til ”almindelige bøder” - at få et redskab, der er mere smidigt, mere konsekvent, og som er hurtigere anvendeligt i forhold til at få virksomhederne til at følge de regler, som de udstedte påbud vedrører.

3.4.2 Forslaget

Konkret foreslås det, at der fastsættes regler om påbud – og mulighed for daglige bøder – på følgende områder:

1. Påbud med henblik på opfyldelse af de skærpede regnskabsregler, som kom ind i en række udvalgte afgiftslove med lov nr. 1059 af 17. december 2002, og mulighed for at pålægge daglige bøder til efterlevelse af påbuddet.

2. Påbud om registrering for indeholdelse af A-skat efter reglerne i kildeskattebekendtgørelsens § 17 (Bekendtgørelse nr. 419 af 21. maj 2008) samt registrering for moms efter bestemmelsen i momslovens § 47, stk. 1-3 og stk. 5, og mulighed for at pålægge daglige bøder til efterlevelse af påbuddet.

3. Påbud om indgivelse af angivelser efter reglerne i opkrævningslovens § 2, stk. 1-2.

Ad. 1 Daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud om overholdelse af regnskabsregler i en række afgiftslove

I december 2002 blev regnskabs- og straffebestemmelserne skærpet i en række afgiftslove ved gennemførelsen af den såkaldte »colalov« (lov 1059 af 17. december 2002). Ændringerne blev

gennemført i mineralvandsafgiftsloven, chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, spiritusafgiftsloven og tobaksafgiftsloven og var især rettet mod detailhandlen. Vedrørende engrosledet blev der dog indført en generel bestemmelse om, at varemottagere skal føre regnskab over tilgang og udlevering af afgiftspligtige varer. Endvidere blev der indført skærpede bøder for overtrædelse af visse af regnskabsbestemmelserne dog forudsat, at overtrædelsen medfører, at det *ikke er muligt at konstatere*, om der er betalt afgift efter reglerne i den pågældende lov.

Reglerne blev indført i regeringens forsøg på at dæmme op for en stigende omsætning af afgiftspligtige varer uden afgift, idet SKATs kontroller havde afsløret, at en lang række erhvervsdrivende ikke betalte afgift på importerede produkter af blandt andet øl, sodavand og chokoladevarer. De skærpede bødestemmelser vurderes således også at have haft en positiv effekt.

Muligheden for at give skærpede bøder rettede sig - som anført - mod den situation, hvor ikke afgiftsberigtigede varer findes ved en kontrol i en detailforretning

Det fremgår således af bemærkningerne til loven (lov nr. 1059 af 17. december 2002), at:

"Hvis der på trods af regnskabs- og fakturafejl ikke er tvivl om, at der er betalt afgift af de pågældende varer, er det Skatteministeriets opfattelse, at der ikke skal benyttes skærpede bøder end før lovens ikrafttræden."

Man fandt således ikke, at der var grundlag for at indføre en skærpet bødestraf - der ved 1. gangs-overtrædelse udgør 5.000 kr. - *alene* for overtrædelsen af regnskabsreglerne.

Efter reglerne i afgiftslovene *kan* der også fastsættes bøder for overtrædelse af regnskabsreglerne, men der er dog tale om betydelige lavere bødestørrelser end de skærpede bøder, der kan gives, når det samtidig ikke kan konstateres, om der er betalt afgift.

De skærpede krav til udarbejdelse af regnskabet, som blev gennemført i 2002, havde til formål, at sikre, at der etableres et økonomisk og varemæssigt transaktionsspor, dvs. en mulighed for at følge pengestrømme og køb og salg af varer i virksomheden og at koble disse sammen. Udarbejdes der et pålideligt regnskab efter reglerne - hvorved et brugbart økonomisk og varemæssigt transaktionsspor etableres - sikrer det mod den situation, at en virksomhedsindehaver - i forbindelse med SKATs kontrolbesøg - blot gang på gang fremviser den samme faktura med den påstand, at den fremviste faktura vedrører lige netop det bestemte parti importerede varer, som er genstand for SKATs kontrolmæssige interesse.

Hvis SKAT skal have en mulighed for, at sikre sig, at der er den nævnte sammenhæng mellem den fremviste faktura, og de varer der forhandles i forretningen, forudsætter det således, at regnskabet er udarbejdet på en sådan måde, at dette transaktionsspor er til stede. Det var grundlæggende det, der var hensigten med reglerne om skærpede bøder i lov nr. 1059 af 17.

december 2002.

SKAT - særlig i Københavnsområdet - har i årene siden gennemførelsen af reglerne om skærpede bøder gennemført en lang række kontroller i det butiks/kiosk-miljø, hvor handlen med ikke afgiftsberigtigede varer traditionelt er mest udbredt. Reglerne har haft den - gode - effekt, at virksomhederne i lang højere grad end tidligere kan fremvise en kvittering eller en faktura, som angiveligt vedrører de varer, som er genstand for kontrollen.

Det er imidlertid fortsat et væsentligt problem, at disse virksomheders regnskaber er mangelfulde og undertiden stærkt mangelfulde. Det betyder, at der fortsat i en række virksomheder ikke etableres et økonomisk/varemæssigt transaktionsspor som entydigt - og med 100 pct. sikkerhed - kan lægges til grund ved en vurdering af, om den fremviste faktura nu også reelt vedrører det parti varer, som virksomhedens indehaver påstår. På den anden side kan det heller ikke afvises, at det forholder sig, som virksomhedsindehaveren påstår, idet den fremviste faktura netop vedrører varer af den *type*, som står på hylderne.

Det efterlader således en række "gråzonesager", hvor der - på grund af mangelfuld regnskabsførelse - er tvivl om, hvorvidt en fremvist faktura reelt vedrører de påståede varer.

Tvivlen betyder, at der ikke er et tilstrækkeligt grundlag for at rejse en sag om skærpet bødestraf, idet det mangelfulde regnskab ikke er i stand til at give noget entydigt svar på, om virksomhedsindehaveren taler sandt. Det bevisgrundlag, som skulle være etableret - det pålidelige og efter reglerne udarbejdede regnskab - er ikke til stede, og tvivlen kan lige såvel falde ud til virksomhedsejerens fordel som til SKATs "fordel". Dermed er der ikke grundlag for at rejse en sag.

Med henblik på - i højere grad end nu - at kunne "tvinge" virksomhederne til at udarbejde et korrekt regnskab, sådan som det oprindeligt var hensigten med lov nr. 1059 af 17. december 2002 om skærpede bøder, foreslås det, at told- og skatteforvaltningen, og det vil i praksis sige de enkelte skattecentre, får mulighed for at give virksomheden et konkret påbud, om at overholde én eller flere af de regnskabsbestemmelser, som er indeholdt i den pågældende afgiftslov. Påbuddet skal, udover at stille krav om overholdelse af én eller flere regnskabsregler, også angive, hvilke handlinger virksomheden skal gennemføre, for at reglerne kan anses for at være overholdt. F.eks. kan et påbud indeholde en anvisning om at udarbejde daglige kasseafstemninger eller andre forhold.

Hensigten med påbuddet - som udover den påbudsmæssige karakter også har karakter af en regnskabsmæssig vejledning - er, at virksomheden fremover udarbejder et regnskab, som kan sikre et pålideligt økonomisk/varemæssigt transaktionsspor.

For at lægge vægt bag påbuddet, og for at presse virksomhederne til at følge det, foreslås det, at hvor virksomheden ikke efterkommer påbuddet indenfor den af told- og skatteforvaltningen fastsatte frist, skal virksomheden kunne pålægges daglige bøder, indtil påbuddet efterleves.

Konstateres det efterfølgende, at påbuddet ikke overholdes indenfor den angivne frist, foreslås det, at virksomheden kan pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves. Efterleves påbuddet falder bøderne bort. De daglige bøder er ikke en strafferetlig sanktion, hvilket betyder, at grundlaget for afgiften ikke hviler på en vurdering af, om der ligger forsætlighed eller grov uagtsomhed bag virksomhedens/den ansvarliges manglende overholdelse af det givne påbud. Grundlaget for de daglige bøder er således alene den objektive konstatering af, at virksomheden ikke har overholdt det modtagne påbud indenfor den angivne frist.

Påbuddet skal være skriftligt og skal angive præcis, hvilke regler der skal overholdes, og hvilke regnskabsmæssige tiltag som virksomheden skal iværksætte, for at kunne overholde reglerne.

I bemærkningerne til lov nr. 1059 af 17. december 2002 er der nævnt en række regnskabsmæssige mangler, som kan tænkes at danne udgangspunkt for et påbud. Det drejer sig om følgende situationer:

1. Der foreligger intet regnskab i det hele taget.
2. Der mangler fakturaer for tilstedeværende eller solgte varer.
3. Der foreligger fakturaer, men det er ikke muligt at identificere leverandøren.
4. Der foretages ikke kontinuert kasseregistreringer.
5. Der udleveres ikke boner ved kontantkøb.
6. Der foretages ikke daglige kasseafstemninger.
7. Kontant betaling af leverandørfakturaer er ikke medtaget i kasseregnskabet.

Et typisk eksempel vil være at køb og salg ikke registreres, og at der ikke udarbejdes daglige kasseafstemninger.

Bestemmelserne om påbud og evt. efterfølgende daglige bøder foreslås indsat i chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinfafgiftsloven. Bestemmelser herom foreslås således indsat i de regnskabsbestemmelser, som kom ind i de ovennævnte afgiftslove med lov nr. 1059 af 17. december 2002.

Et påbud er gældende fra det tidspunkt, hvor virksomheden modtager påbuddet. Oftest vil der være tale om påbud, der vedrører helt enkle forhold, som f.eks. at tælle kasse op, foretage effektiv kasseafstemning, føre en reel kasserapport m.v., dvs. forhold, som er dagligdags rutine for de virksomheder, der har ordnede forhold og følger reglerne.

Overholdes påbuddet ikke indenfor den tidsfrist, som følger af påbuddet, kan virksomheden pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves. Når påbuddet efterleves bortfalder pålagte men ikke betalte daglige bøder. Fristen for efterlevelse af et påbud kan ikke være mindre end 14 dage. Påbuddet kan ikke påklages til en højere administrativ myndighed.

Daglige bøder anvendes indenfor skattelovgivningen bl.a. til overfor den skattepligtige at gennemtvinge de oplysnings- og indberetningspligter, som er indeholdt i skattekontrolloven, jf. skattekontrollovens § 9. Praksis for anvendelsen af daglige (populært kaldet tvangsbøder) er nærmere beskrevet i SKATs såkaldte procesvejledning, afsnit P.2.2.5.

Det fremgår heraf, at det er en forudsætning for anvendelsen af daglige bøder, at den oplysningspligtige mv. forud (mindst 14 dage) er skriftligt underrettet om, at daglige bøder vil blive pålagt fra en given dato. På denne baggrund fastsættes fristen for efterlevelse af et påbud til minimum 14 dage.

For så vidt angår størrelsen af de daglige bøder fastsættes disse efter den eksisterende praksis ikke til mindre end 200 kr. Denne beløbstørrelse har ligget fast gennem en årrække. Det er Skatteministeriets opfattelse, at der er tale om en så beskeden bødestørrelse, at daglige bøder af denne størrelse næppe vil føre til hurtig opfyldelse af det afgivne påbud. På denne baggrund bør de daglige bøder ikke fastsættes til under 1.000 kr.

Bortset fra størrelsen af de daglige bøder er det således generelt hensigten, at de her foreslåede regler om daglige bøder skal følge den praksis, som gælder for daglige bøder på Skatteministeriets område i øvrigt, jf. Procesvejledningens afsnit P.2.2.5.

Det betyder, udover ovennævnte forhold, at pålagte - men ikke betalte - daglige bøder bortfalder, når den oplysningspligtige mv. har efterkommet oplysningspligten mv. Det samme gælder i de tilfælde, hvor der er foretaget udlæg for bøderne. Er sagen overdraget til politiet med henblik på afsoning, skal dette straks underrettes om bødens bortfald. Betalte bøder tilbagebetales ikke.

Der er udpantningsret for pålagte daglige bøder, og bøderne kan inddrives efter reglerne herom i inddrivelseslovgivningen. I praksis inddrives bøderne løbende for perioder af 10 dage. Hvis inddrivelsen viser sig forgæves, kan den oplysningspligtige mv. efter § 17 i straffeloven (lovbekendtgørelse nr. 608 af 6. september 1986 om ikrafttræden af borgerlig

straffelov) hensættes til afsoning. Dette sker ved SKATs anmodning til politiet i den politikreds, hvor den oplysningspligtige mv. har bopæl.

Det er Skatteministeriets opfattelse, at forslaget ikke medfører en forringelse af virksomhedernes/ejernes retsmæssige stilling. Der er herved lagt vægt på, at det påbud, som går forud for eventuelle daglige bøder, skal have en meget konkret anvisningsmæssig karakter, hvilket giver virksomhedsejeren en meget enkel og oplagt mulighed for at få rettet de mangler, som der peges på, og dermed undgå daglige bøder. Yderligere bør det tages i betragtning, at de daglige bøder ikke er en strafferetlig sanktion. Daglige bøder vil således ikke "forfølge" virksomhedsejeren i andre sammenhænge – f.eks. i relation til reglerne om næringsbrevet.

Påbud og daglige bøder er således møntet på et helt særligt segment af virksomheder, hvor mangelfulde - eller slet ingen - regnskaber samt handel med ikke afgiftsberigtigede varer simpelthen er en integreret del af den samlede forretningsførelse. Langt hovedparten af virksomhederne - som drives i overensstemmelse med reglerne - vil således aldrig stifte bekendtskab med påbud og daglige bøder.

Ad. 2 Daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud om overholdelse af registreringsregler i momsloven og kildeskatteloven (kildeskattebekendtgørelsen)

Udover de ovenfor beskrevne påbudssituationer har Skatteministeriet har analyseret en række bestemmelser, som indeholder krav om en bestemt handling/handlemåde og udfundet yderligere 2 bestemmelser, som efter Skatteministeriets opfattelse, vil egne sig til, at der pålægges daglige bøder, hvis et påbud om overholdelse af de pågældende bestemmelser ikke følges.

- Daglige bøder for ikke at følge et påbud om registrering efter reglerne i kildeskattebekendtgørelsens § 17 (bekendtgørelse nr. 419 af 21. maj 2008).

Efter bestemmelsen i kildeskattebekendtgørelsens § 15, stk. 1, skal enhver, der er indeholdelsespligtig efter reglerne i kildeskattelovens kapitel V og VI tilmelde sig til registrering i SKATs Erhvervssystem inden 8 dage efter indeholdelsespligten er indtrådt. Bestemmelsen indeholder yderligere et krav om, at et af SKAT udarbejdet skema skal benyttes.

Stk. 2 indeholder bestemmelser om, at ændringer, herunder ophør af indeholdelsespligt, skal meddeles told- og skatteforvaltningen inden 8 dage efter, at ændringen er indtrådt.

Stk. 3 indeholder bestemmelser om, at indeholdelsespligtige, der har personer ansat, som beskattes (lempeligere) efter reglerne i kildeskattelovens §§ 48 B eller 48 E, ligeledes, jf. henvisningen til stk. 1, skal give meddelelse herom indenfor 8 dage fra indeholdelsespligtens indtræden. Overtrædelse af registreringspligten er bødebelagt efter reglen i

kildeskattebekendtgørelsens § 41. Bøden for manglende registrering fastsættes efter gældende praksis til 2.000 kr., mens bøden for forsinket anmeldelse, dvs. anmeldelse senere end 8 dage efter gældende praksis fastsættes til 800 kr.

Den foreslåede regel om muligheden for at give daglige bøder for ikke at overholde et påbud giver efter regler i kildeskatteloven eller efter regler som følger af kildeskatteloven (f.eks. en regel fastsat ved bekendtgørelse) indgår som § 1, nr. 3, i dette lovforslag.

Muligheden for at give et påbud om at lade sig registrere for indeholdelse af A-skat forudsætter, at der indsættes en bestemmelse herom i kildeskattebekendtgørelsen, hvor reglerne om registreringspligt er indeholdt.

- Daglige bøder for ikke at følge et påbud om manglende registrering for moms efter bestemmelsen i momslovens § 47, stk. 1-3 og stk. 5.

I momslovens § 47, stk. 1-3, er der fastsat registreringspligt for en række forskelligartede former for afgiftspligtige personer (fysiske såvel som juridiske personer). Det drejer sig i stk. 1 om afgiftspligtige personer med forretningssted i Danmark. I stk. 2 drejer det sig om afgiftspligtige personer, der har forretningssted i et land udenfor EU, med hvilket Danmark ikke har et retligt instrument om gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne indenfor EU. I stk. 3 drejer det sig om den situation, at én person har flere virksomheder her i landet. Der stilles krav om, at disse virksomheder registreres under ét.

Efter bestemmelsens stk. 5 skal anmeldelse for registrering af moms ske senest 8 dage inden påbegyndelse af registreringspligtig virksomhed. Overtrædelse af denne registreringspligt er i lighed med registreringspligten for kildeskat bødebelagt, jf. momslovens § 81, stk. 1, nr. 2. Bøden for at drive uregistreret virksomhed er fastsat til 2.000 kr.

Som det fremgår ovenfor er det allerede på nuværende tidspunkt muligt at give bøder for manglende registrering efter såvel momsloven som kildeskatteloven. Formålet med disse bøder er, at "straffe" den pågældende for ikke at være registreret herunder indenfor den tidsfrist, som er indeholdt i hhv. momsloven og reglerne i kildeskattebekendtgørelsen. De foreslåede regler om påbud og dagbøder vedrører den situation, hvor der *fortsat* ikke finder registrering sted, jf. således at formålet med dagbøder er at fremtvinge en bestemt handling hos den skattepligtige.

Herudover svarer de foreslåede regler om påbud om registrering og fastsættelse af daglige bøder i den forbindelse i det hele taget til de foreslåede regler om overtrædelse af de påbud og de daglige bøder, som det foreslås muligt at give efter visse af punktafgiftslovene. Der henvises således til bemærkningerne om praksis vedrørende påbud og dagbøder ovenfor.

Ad. 3 Daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud om indgivelse af angivelser efter reglerne i opkrævningslovens § 2, stk. 1-2.

I opkrævningslovens § 2, stk. 1 og 2, stilles der krav om at virksomheden efter hver afregningsperiode, dvs. månedligt, indgiver en angivelse, som indeholder de oplysninger, som følger af reglerne i de enkelte skatte- og afgiftslove, efter hvilke den pågældende virksomhed er registreret. Angivelsen danner grundlag for fastsættelsen af virksomhedens tilsvare eller tilgodehavende vedrørende den pågældende skat eller afgift.

Fristerne for angivelser er fastsat i § 2, stk. 2. Fristerne er – afhængig af hvilken afgift eller skat, som der er tale om – enten den 15. eller den 10. i måneden efter afregningsperiodens udløb. Sidste rettidige frist for betaling af det tilsvare, som måtte følge af angivelsen er senest samtidig med fristen for indgivelse af angivelsen.

Indgiver en virksomhed ikke angivelse har SKAT mulighed for at foretage en skønsmæssig ansættelse af tilsvaret efter lovens § 4, stk. 1, samt at give virksomheden/virksomhedsejeren en bøde efter lovens § 17, stk. 1, nr. 1.

Den skønsmæssige ansættelse er ofte forbundet med stor usikkerhed, og med henblik på at kunne lægge et yderligere pres på de virksomheder, som ikke indgiver deres angivelse til tiden, foreslås det, at SKAT får mulighed for at give virksomheden et påbud om at foretage angivelsen indenfor en fastsat frist. Følges påbudet ikke foreslås, at der – i lighed med de øvrige nævnte forslag – kan fastsættes daglige bøder til fremtvingelse af en angivelse.

Baggrunden for forslaget og hensigten hermed er således det samme som for de øvrige forslag om påbud og daglige bøder, og der henvises til bemærkningerne herom ovenfor.

3.5 Regler om samkøring af oplysninger fra SKATs KINFO-register og SKATs registreringsystem.

3.5.1 Gældende ret

SKATs kontrolinformationsregister(KINFO) er oprettet i 1999/2000 i medfør af skattekontrollovens § 6 F.

KINFO er reguleret ved lov nr. 388 af 2. juni 1999 om ændring af skattekontrolloven, kildeskatteloven, momsloven og kommuneskatteloven (Indgreb mod sort arbejde, socialt bedrageri m.v.) samt lov nr. 408 af 8. maj 2006 om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove, lov om næringsbrev til fødevarerbutikker, lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. og lov

om miljøbeskyttelse (Indsats mod skatte- og afgiftsunddragelse – fairplay II).

Lov nr. 388 af 2. juni 1999 indeholder bl.a. hjemmel til at oprette registret og angiver domme, endelige administrative afgørelser samt visse andre administrative afgørelser som registreringsgrundlag. Lov nr. 408 af 8. maj 2006 indeholder bl.a. regler om notifikation til virksomheder/personkredsen bag virksomheder, der har deltaget i moms-karruseller, samt registrering af notifikationer i kontrolinformationsregistret (KINFO).

Told- og Skatteforvaltningen er efter skattekontrollovens § 6 F bemyndiget til at foretage en tidsbegrænset registrering af fysiske og juridiske personer, der har påført eller forsøgt at påføre det offentlige betydelige tab af skatter, arbejdsmarkedsbidrag, told eller afgifter med henblik på at imødegå overtrædelser af lovgivningen om skatter og andre ydelser til det offentlige.

Formålet med kontrolinformationsregistret er at skabe et modspil til selskabstømmere, konkursryttere, udbydere af uholdbare skattearrangementer og lignende større skatteunddragere.

En registrering indebærer, at den pågældende vil blive fulgt nøjere af skattemyndighederne. Men den pågældende bliver ikke – som følge af registreringen – afskåret fra nogle rettigheder.

I forbindelse med behandlingen af lovforslag L 229 (1998-99), hvorved hjemlen til KINFO-registret blev indført, blev det tilkendegivet, at registret ikke ville blive samkørt med andre registre. De registrerede oplysninger må i dag *ikke* samkøres med andre registrerede oplysninger.

Registreringsgrundlaget efter lov nr. 388 af 2. juni 1999 er som udgangspunkt en dom eller en endelig administrativ afgørelse, hvori det er konstateret, at den pågældende forsætligt eller groft uagtsomt enten har påført det offentlige et betydeligt tab af den nævnte slags eller forsøgt at påføre det offentlige et betydeligt tab.

Registrering i KINFO kan kun foretages, hvis formålet er at imødegå overtrædelser af lovgivningen om skatter og andre ydelser til det offentlige.

Det er derudover en betingelse for registrering, at den pågældende har påført eller forsøgt at påføre det offentlige betydelige tab af skatter, arbejdsmarkedsbidrag, told eller afgifter. At et tab skal være betydeligt indebærer, at påførte tab samlet set skal være i en størrelsesorden på mindst 50.000 kr.

Udover registrering på grundlag af en dom eller en endelig administrativ afgørelse vil der kunne foretages registrering i følgende tilfælde og i tilfælde, der ganske kan sidestilles hermed:

- 1) En fysisk eller juridisk person, der administrativt har vedtaget en bøde for overtrædelse af told-, skatte- eller afgiftslovgivningen.
- 2) En udbyder eller erhvervsmæssig formidler af skattearrangementer, der ved forskudsregistreringen eller ligningen er tilsidesat som værende uden reelt indhold. Et skattearrangement er karakteriseret ved, at der med det primære formål at spare eller udskyde skat er anskaffet et formuegode eller finansielt instrument, og at anskaffelsen helt eller delvist er finansieret ved lån.
- 3) En fysisk eller juridisk person, der har deltaget i momskarruselsvindel. Ved momskarruselsvindel forstås en svindelmetode, hvor der igangsættes transaktioner mellem en række momspligtige i to eller flere EU-lande med eller uden varer med henblik på misbrug af reglerne vedrørende momsfrit salg mellem momsregistrerede virksomheder i medlemslandene.
- 4) En fysisk person, der har deltaget i selskabstømning på køberside.
- 5) En fysisk eller juridisk person, der har fået inddraget en bevilling til særlige kreditvilkår til told- eller afgiftslempelse, fordi den pågældende har overtrådt de vilkår, som bevillingen var tildelt under.
- 6) En juridisk person, der mere end to gange er ansat skønsmæssigt på grund af manglende (selv)angivelse af den skattepligtige indkomst/afgift.
- 7) En fysisk person, der har stået bag mere end to virksomheder, der er gået konkurs eller er tvangsopløst med tab for staten til følge.

En registrering i KINFO forudsætter i forhold til hvert enkelt af de nævnte punkter, at der er handlet forsætligt eller groft uagtsomt. Dette fremgår af forarbejderne til lov nr. 388 af 2. juni 1999 og af den anmeldelse til Datatilsynet, der skete i forbindelse med oprettelsen af KINFO-registret. Det er således ikke korrekt, når det i forarbejderne til lov nr. 408 af 8. maj 2006 (L 145 – FT 2005-2006, pkt.3.2.2.1) er anført, at de syv specifikke punkter ikke kræver en vurdering af tilregnelsen.

Ved lov nr. 408 af 8. maj 2006 er der i momslovens § 46, stk. 9, givet regler om notifikation ("advarsel/påbud") til virksomheder, der deltager i momskarruseller samt til registrering af notifikationer i KINFO.

Told- og skatteforvaltningen (SKAT) kan efter momslovens § 46, stk. 9, udstede en notifikation, der gennem konkrete påbud pålægger en virksomhed at udvise større agtpågivenhed ved

fremtidige handler, når SKAT vurderer, at virksomheden har deltaget i en momskarrusel. Det fremgår udtrykkeligt af forarbejderne til momslovens § 46, stk. 9, at der ved registrering af notifikationer i KINFO *ikke* stilles krav om tilregning, og registrering kan således foretages, uden at det kan godtgøres, at den notificerede virksomhed eller personkredsen bag denne har udvist forsæt eller grov uagtsomhed. Skatteministeriet har vurderet, at en registrering af notifikationer er såvel proportional som nødvendig for at bekæmpe momskarruselsvindel.

Da registrering af en notifikation vil være en væsentlig udvidelse af området for registrering i KINFO i forhold til den anmeldelse til Datatilsynet, der skete i forbindelse med oprettelsen af registret, er anmeldelsen til Datatilsynet blevet ændret/præciseret.

Af bemærkningerne til lovforslag L 145 fremgår endvidere, at betingelsen om, at den pågældende har påført eller forsøgt at påføre det offentlige betydelige tab af skatter eller afgifter m.v. på mindst 50.000 kr., også skal være opfyldt ved registrering af notifikationer.

Denne betingelse vil imidlertid i praksis formentlig aldrig være opfyldt ved notifikationer, som er karakteriseret ved fremover at skulle udelukke simpel uagtsomhed eller god tro hos en virksomhed eller person, som har deltaget i en momskarrusel. Notifikationer vil således sædvanligvis ikke indeholde en konstatering af, at den pågældende har påført eller forsøgt at påføre det offentlige tab af en given størrelse, men formentlig kun en konstatering af, at et andet led i karrusellen har påført statskassen tab. Et sådant andet tab kan ved notifikationer ikke henføres direkte til den notificerede, og dermed vil betingelsen om tab for denne ikke være opfyldt. Anmeldelsen til Datatilsynet vil blive ændret/præciseret, så det fremgår, at betingelsen om betydeligt tab *ikke* vil skulle være opfyldt, for at en notifikation efter momslovens § 46, stk. 9, kan registreres i KINFO.

3.5.2 Forslaget

Rigsrevisionen offentliggjorde den 27. september 2006 sin rapport om SKATs indsats mod momskarruselsvindel. Rigsrevisionen anbefalede bl.a., at SKAT overvejer muligheden for at skabe lovhjemmel til at gennemføre en maskinel kontrol i alle sager i relation til KINFO for at styrke registreringskontrollen.

Skatteministeren har i et svar af 3. november 2006 på spørgsmål nr. 3 af 4. oktober 2006 (SAU alm. del) om opfølgning på Rigsrevisionens rapport bl.a. oplyst at ville undersøge konsekvenserne af en eventuel lovgivning på området, der giver mulighed for registersamkøring med KINFO-registret, så denne kontrol bliver lavet automatisk i alle sager i forbindelse med den maskinelle restance- og risikovisitering. Af svaret fremgår, at der i denne vurdering også vil indgå en vurdering af de retssikkerhedsmæssige aspekter.

Rigsrevisionens anbefaling er baggrunden for forslaget om at tilvejebringe hjemmel til registersamkøring af oplysninger i KINFO med oplysninger i SKATs registreringsystem for virksomheder – Erhvervssystemet.

Der stilles ikke efter persondataloven krav om egentlig lovhjemmel til samkøring, men Datatilsynet skal efter lovens § 45, stk. 1, nr. 4, afgive en udtalelse, før offentlige myndigheder iværksætter registersamkøring i kontroløjemed.

Datatilsynet forudsætter i sin praksis, at myndigheder i forbindelse med sammenstilling og samkøring i kontroløjemed har et klart og utvetydigt retsgrundlag af arbejde på. Datatilsynet anbefaler, at hjemlen til kontrolsamkøring *udtrykkeligt* fremgår af de enkelte bestemmelser samt bemærkningerne hertil.

I forbindelse med behandlingen af lovforslag L 229 (1998-99), hvorved hjemlen til KINFO-registret blev indført, blev det tilkendegivet, at registret ikke ville blive samkørt med andre registre, og at en udvidelse i givet fald ville ske ved et lovforslag.

Også forarbejderne til skattekontrollovens § 6 F tilsiger således, at spørgsmålet om registersamkøring bør afklares ved et lovforslag, der tilvejebringer direkte lovhjemmel til registersamkøring.

SKAT og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen foretager registrering af virksomheder i SKATs Erhvervssystem, og oplysningerne i KINFO vil derfor skulle samkøres med oplysningerne i dette system.

Det er tanken, at samkøring rent teknisk skal foretages således, at der alene vil fremkomme en markering under et punkt om ”maskinel restancevisitering” i Erhvervssystemet, når en fysisk eller juridisk person, som er optaget i KINFO, anmoder om f.eks. momsregistrering.

En markering under punktet ”maskinel restancevisitering” kan på nuværende tidspunkt henviser til oplysninger i følgende SKAT-registre: Det Centrale Fordringsregister for restancer, ”Træsko-registret” for nægtelse af registrering og Erhvervssystemet for konkurser mv. KINFO-registreringer vil komme til at udgøre en fjerde kategori under dette punkt.

Det er således tanken, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen alene skal kunne se en markering, som bevirker, at sager videregives til SKAT med henblik på nærmere kontrol, men ikke baggrunden for markeringen. Dvs. at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke vil modtage oplysning om, i hvilke af ovennævnte registre den pågældende er registreret eller, hvorfor registrering har fundet sted.

SKAT vil i modsætning hertil kunne se, at der er tale om en KINFO-registrering, da en sådan oplysning er nødvendig bl.a. af hensyn til den videre registreringskontrol. Derudover vil kun medarbejdere, som er autoriseret til KINFO, kunne få adgang til yderligere oplysninger fra registret, herunder om hvorfor en given fysisk eller juridisk person er optaget i registret.

Ved at gennemføre registersamkøring på denne måde, vil også retssikkerhedsmæssige hensyn blive tilgodeset, da resultatet af samkøringen vil komme til at indgå på neutral måde i en allerede eksisterende maskinel visitering.

SKAT og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har indgået en samarbejdsaftale, som regulerer, hvornår Erhvervs- og Selskabsstyrelsen på egen hånd kan træffe afgørelse om registrering i SKATs Erhvervssystem, og hvilke sager, der skal overgå til SKAT til nærmere kontrol – det vil sige sager, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal placere på den såkaldte sagsliste.

Derudover placerer SKAT/Erhvervs- og Selskabsstyrelsen nogle yderligere sager på sagslisten som følge af den maskinelle restance- og risikovisitering, der udføres i alle sager. Det er tanken – som anbefalet af Rigsrevisionen – at KINFO-kontrollen skal foretages i forbindelse hermed, således at registreringsanmodninger m.v. fra fysiske og juridiske personer, der er optaget i KINFO-registret, automatisk placeres på sagslisten til nærmere kontrol.

3.6 Ændring af kravet om en befuldmægtiget - kildeskattelovens § 46, stk. 4

3.6.1 Gældende ret

Efter bestemmelsen i kildeskattelovens § 46, stk. 4, stilles der krav om, at hvis A-indkomst udbetales af en person, et selskab, et dødsbo m.v., som ikke har hjemting i Danmark, men som er skattepligtig efter § 2, stk. 1, nr. 4, eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, så skal den pågældende person/virksomhed/selskab m.v. være repræsenteret ved en befuldmægtiget i Danmark.

Hensigten med bestemmelsen, som kom ind i loven i 1992, var ønsket om - i forbindelse med inddrivelse af A-skatterestancer - at have en person i Danmark at rette inddrivelseskravet imod. Dvs. ønsket om en effektiv inddrivelse. Som argument for bestemmelsen blev der også henvist til, at der var en tilsvarende bestemmelse om en befuldmægtiget for så vidt angår momsrestancer i momslovens § 5 (senere momslovens § 47, stk. 2). Endelig var der det overordnede kontrolhensyn, dvs. ønsket om at have en person - i Danmark - at gennemføre kontrollen overfor.

3.6.2 Forslaget

I 2001 blev Rådets direktiv nr. 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse imidlertid ændret, således at direktivet også kom til at omfatte inddrivelse af direkte skatter, herunder også A-skatter. Der er hermed skabt mulighed for at opnå andre EU-landes bistand til inddrivelse af

restancer hos virksomheder, der har hjemsted indenfor EU.

Samme år blev momslovens § 47, stk. 2, på baggrund af en ændring af art. 21 i 6. momsdirektiv, ændret, således at der ikke længere kunne stilles krav til EU-virksomheder om at have en "momsbefuldmægtiget" i Danmark. Baggrunden for direktivændringen (og dermed også lovændringen) var, at reglerne - særlig for mindre og mellemstore virksomheder - blev oplevet som en økonomisk byrde i forbindelse med etableringen i Danmark. Herudover nævnte Kommissionen som motiv også hensynet til princippet om ikke-diskrimination.

To af de væsentligste motiver bag indførelsen af bestemmelsen i kildeskattelovens § 46, stk. 4, nemlig ønsket om (nem og effektiv) adgang til inddrivelse samt henvisningen til den tilsvarende bestemmelse om en momsbefuldmægtiget i momsloven, er således ikke længere til stede.

Allerede inden gennemførelsen af disse ændringer blev spørgsmålet om bestemmelsens forenelighed med EU-rettens principper om den frie etableringsret og ikke diskrimination af udenlandske virksomheder rejst. På daværende tidspunkt blev disse indvendinger afvist med henvisning til mulighederne for effektiv inddrivelse og den tilsvarende bestemmelse i momsloven.

Med de gennemførte ændringer er der således kun det overordnede kontrollensyn tilbage, og det må vurderes som tvivlsomt, om kildeskattelovens § 46, stk. 4, kan fastholdes alene under henvisning hertil, hvis spørgsmålet om bestemmelsens forenelighed med EU-retten i dag bliver rejst ved EF-domstolen.

Endelig kan der stilles spørgsmålstejn ved bestemmelsens praktiske betydning. Virksomheder, der har et lidt større og mere vedvarende engagement i Danmark, vil typisk under alle omstændigheder været repræsenteret ved en person eller en virksomhed/et selskab i Danmark.

På denne baggrund foreslås bestemmelsen ændret, således at den alene finder anvendelse i relation til personer m.v., som kommer fra lande, med hvilke Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til opkrævning og inddrivelse, der svarer til reglerne indenfor EU.

3.7 Ændring af opkrævningslovens § 4, stk. 3 og § 11, stk. 7 og 8 - hæftelse for ledelsen ved uregistreret virksomhed

3.7.1 Gældende ret

Opkrævningslovens § 4 indeholder reglerne om skønsmæssig ansættelse ved manglende angivelse. Efter bestemmelsen i § 4, stk. 3, kan told- og skatteforvaltningen inddrage en

virksomheds registrering, når virksomheden i 4 på hinanden følgende afregningsperioder for samme afgiftstype er blevet skønsmæssigt ansat. Virksomheden skal forud herfor, ved et rekommanderet, brev have meddelelse om, at told- og skatteforvaltningen agter at inddrage registreringen.

Fortsættes virksomheden på trods af, at registreringen er frataget virksomheden, kan den pågældende virksomhedsindehaver straffes med bøde eller fængsel efter opkrævningslovens § 17, stk. 3.

3.7.2 Forslaget

Efter opkrævningslovens § 11, stk. 1-2, har told- og skatteforvaltningen mulighed for - herunder efter stk. 2 i forbindelse med virksomhedens anmodning om registrering - at stille krav om sikkerhed til en virksomhed, bl.a. hvis virksomheden flere gange ikke indbetaler skyldige skatter og afgifter, eller hvis én eller flere personer i virksomhedens bestyrelse er gamle kendinge, som har været ejer af eller siddet i bestyrelsen i en virksomhed, som pga. af konkurs eller anden insolvens, f.eks. et forgæves udlæg, tidligere har påført told- og skatteforvaltningen et tab på mere end 50.000 kr.

Efter § 11, stk. 9, kan told- og skatteforvaltningen fratage en virksomhed registreringen, eller nægte registrering, hvis den ikke rettidigt stiller den efter § 11, stk. 1 eller 2, afkrævede sikkerhed. Fortsættelse af virksomheden, efter virksomheden er afmeldt fra registrering, kan straffes med bøde eller fængsel efter bestemmelsen i opkrævningslovens § 17, stk. 3.

Udover, at fortsættelse af virksomheden efter virksomhedens af-registrering er strafbar efter § 17, stk. 3, så kan virksomhedens ledelse efter bestemmelsen i § 11, stk. 11, yderligere komme til at hæfte personligt, ubegrænset og solidarisk for de skyldige skatter og afgifter m.v., der følger af at virksomhedsdriften fortsættes.

Bestemmelserne i § 11 om nægtelse af registrering eller afmelding fra registrering og evt. personlig hæftelse for ledelsen kom ind i opkrævningsloven med lov nr. 408 af 8. maj 2006 (fairplay II).

Der er således betydelig lighed mellem bestemmelserne i opkrævningslovens § 4, stk. 3, og § 11, idet begge bestemmelser giver told- og skatteforvaltningen mulighed for at fratage en virksomhed registreringen.

Der er dog i konsekvensmæssig sammenhæng den væsentlige forskel, at virksomhedens ledelse *ikke* kommer til at hæfte for skyldige skatter, moms og afgifter, hvis virksomheden har fået frataget registreringen efter bestemmelsen i § 4, stk. 3.

Uanset hvilke bestemmelser - § 4, stk. 3, eller § 11, stk. 9 - der danner baggrund for fratagelse af registreringen, bør konsekvenserne af at fortsætte virksomheden efter afmeldelse fra registrering for de implicerede være den samme. Det foreslås på denne baggrund, at der i lighed med bestemmelsen i § 11, stk. 11, indsættes en bestemmelse i opkrævningslovens § 4, stk. 3, hvorefter ledelsen i en virksomhed, hvis den forsætligt eller groft uagtsomt fortsætter virksomheden på trods af afmelding fra registrering, kan komme til at hæfte personligt, ubegrænset og solidarisk for skatter og afgifter m.v., der følger af den uregistrerede virksomhed.

Yderligere foreslås det, at det af det varsel der udsendes om fratagelse af registreringen efter § 4, stk. 3 - i lighed med hvad der er gældende efter § 11, stk. 10 - kommer til at fremgå heraf, hvad de strafmæssige og de hæftelsesmæssige konsekvenser af at fortsætte virksomheden i strid med af-registreringen er.

Af det varsel (rekommanderet brev) der skal udsendes i forbindelse med registreringsfratagelse efter reglerne i § 11, fremgår det således allerede, hvad de strafmæssige konsekvenser er. Det foreslås, at det også kommer til at fremgå, hvad de hæftelsesmæssige konsekvenser er.

Med de foreslåede ændringer vil konsekvenserne af fratagelse af virksomhedsregistreringen, uanset, om det sker efter bestemmelserne i opkrævningslovens § 11 eller lovens § 4, stk. 3, være identiske.

3.8 Ændring af opkrævningslovens § 11, stk. 1 og 2, og § 11, stk. 5 - inddragelse af personskatter ved vurdering og opgørelse af sikkerhedsstillelse - samt inddragelse af filialbestyrere.

3.8.1 Gældende ret.

Inddragelse af personskatter

Opkrævningsloven finder ifølge § 1, stk. 1, anvendelse på de skatter og afgifter m.v., for hvilke virksomheder, selskaber, fonde eller foreninger m.v. er, eller skulle have været, registreret hos, eller anmeldt til told- og skatteforvaltningen, i det omfang der ikke er fastsat særlige bestemmelser i anden lovgivning eller i EF-forordninger. Told omfattes dog ikke, jf. § 1, stk. 4. Derudover finder opkrævningsloven anvendelse for andre skatter og afgifter m.v. end de i stk. 1 nævnte, i det omfang der i anden lovgivning henvises til opkrævningsloven, jf. § 1, stk. 3. Endelig fastslår § 1, stk. 5, at loven kun gælder for opkrævning af virksomhedens ejers, selskabets, fondens eller foreningens egne indkomstskatte, i det omfang dette er særligt fastsat i anden

lovgivning.

Dette indebærer, at moms, lønsumsafgift, A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og punktafgifter er omfattet af lovens anvendelsesområde, jf. § 1, stk. 1. Selskabsskattelovens § 24, 2. pkt., fastslår, at opkrævningsloven, bortset fra kapitel 3, finder anvendelse på opkrævningen af indkomstskat af selskaber og foreninger m.v. Opkrævningslovens kapitel 4 (§§ 10-15b) finder således også anvendelse på selskabsskatter, jf. § 1, stk. 5.

Personskatter, dvs. fysiske personers egne indkomstskatter, og arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag for selvstændigt erhvervsdrivende omfattes derimod ifølge § 1, stk. 5, ikke af lovens anvendelsesområde. Der findes ingen bestemmelse svarende til bestemmelsen i selskabsskattelovens § 24, 2. pkt., om selskabers, fondes og foreningers egne indkomstskatter, dvs. selskabsskatter.

Efter bestemmelsen i § 11, stk. 1, nr. 1, kan en virksomhed pålægges at stille sikkerhed for skyldige skatter og afgifter, når en virksomhed indenfor de seneste 12 afregningsperioder 4 gange ikke rettidigt har indbetalt skatter og afgifter omfattet af denne lov.. Det er yderligere en betingelse, at virksomhedens restance overstiger 25.000 kr., jf. § 11, stk. 1, nr. 1, litra a.

Da personskatter ikke er omfattet af loven, indgår de skatter, som ejeren af en personligt drevet virksomhed er i restance med - og som hidrører fra overskuddet fra virksomhedsdriften - dvs. virksomhedens "egen" skat, således ikke ved opgørelsen af, om virksomhedens restance overstiger 25.000 kr. og dermed i vurderingen af, om der skal stiles sikkerhed.

Efter § 11, stk. 2, kan der stilles krav om sikkerhed, hvis der i en virksomhed, som ønskes anmeldt til registrering, er involveret fysiske eller juridiske personer, som er ejere af virksomheden, som reelt driver den, eller som er bestyrelses- eller direktionsmedlemmer, og hvis disse har været involveret i tidligere virksomhedsdrift, som har afstedkommet et samlet tab for staten på mere end 50.000 kr. Ved opgørelsen af de 50.000 kr. indgår således, jf. det ovenstående, heller ikke personskatter, der hidrører fra drift af personlig drevet virksomhed.

Efter § 11, stk. 5, skal sikkerhed stilles for et beløb, der svarer til virksomhedens restancer for skatter og afgifter der opkræves efter opkrævningsloven samt det forventede gennemsnitlige tilsvarende i en tre-måneders periode. Heller ikke ved opgørelsen af sikkerhedens størrelse indgår således virksomhedsrelaterede personskatter.

Filialbestyrere

Som anført ovenfor kan der efter opkrævningslovens § 11, stk. 2, stilles krav om sikkerhed, hvis en person fra den personkreds, der er nævnt i bestemmelsen, er repræsenteret i virksomheden, og

hvis denne person tidligere har været involveret i virksomhedsdrift, som har afstedkommet et tab for staten.

Filialer af udenlandske aktieselskaber skal ifølge aktieselskabslovens § 151 registreres hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og ifølge § 149 ledes af en eller flere filialbestyrere. Tilsvarende gælder for filialer af udenlandske anpartsselskaber, jf. anpartsselskabslovens § 68. En filialbestyrer har en funktion, der minder om den ledelsesfunktion, der påhviler en direktør, hvilket bl.a. kommer til udtryk i aktieselskabslovens § 149, stk. 2, 2. pkt., der fastslår, at de i loven om direktører anførte bestemmelser - med de fornødne afvigelser - finder tilsvarende anvendelse på filialbestyrere.

Med den nuværende affattelse af opkrævningslovens § 11, stk. 2, vil det imidlertid ikke være muligt at betinge registreringen af sikkerhedsstillelse, hvis en person, der har den relevante tilknytning til den virksomhed, der er anmeldt til registrering, tidligere har været filialbestyrer i en anden virksomhed, der i forbindelse med en konkurs eller en konstateret insolvens har påført told- og skatteforvaltningen et usikret tilgodehavende eller staten et tab på mere end 50.000 kr.

Dette gælder uanset, at personen i sin egenskab af filialbestyrer for virksomheden vurderes at have et medansvar for dette tab eller usikrede tilgodehavende.

3.8.2 Forslaget

Inddragelse af personskatter

Det foreslås, at også de personskatter, som stammer fra virksomhedens overskud, skal indgå ved opgørelsen af de restancegrænser, der er fastsat efter hhv. opkrævningslovens § 11, stk. 1 og 2, samt ved opgørelsen af det beløb, der skal stilles som sikkerhed, jf. § 11, stk. 5.

En restance bestående af personskatter og bidrag vil ofte vedrøre en personligt drevet erhvervsmæssig virksomhed, som personen har eller har haft. Den del af virksomhedsejerens personlige skat, som kan knyttes til overskuddet fra den personligt drevne virksomhed, kan betegnes som den personlig drevne virksomheds "egen" skat og kan dermed sidestilles med den selskabsskat, som betales af overskuddet fra virksomheder, der drives i selskabsform.

Da selskabsskatter i kraft af bestemmelsen i selskabsskattelovens § 24, 2. pkt., opkræves efter opkrævningsloven og dermed indgår i beregningen af og anvendelsen af den efter opkrævningslovens § 11, stk. 1 (allerede registrerede virksomheder) og stk. 2 (nyregistrering af virksomheder), jf. stk. 5, stillede sikkerhed, og tæller med ved opgørelsen af det i opkrævningslovens § 11, stk. 2, nævnte beløb på 50.000 kr., findes det rimeligt, at også virksomhedsrelaterede personskatte- og bidragsrestancer bør være omfattet af § 11.

Det forekommer således jævnlige, at en person, der driver selvstændig virksomhed, er i stand til at betale den moms og A-skat m.v., der opstår i forbindelse med virksomhedsdriften, men derimod ikke kan betale personskatterne og egne arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag.

Personskatterestancen kan typisk opstå, fordi den selvstændiges foreløbige skat (B-skat), jf. kildeskattelovens § 58 og dermed tillige arbejdsmarkedsbidraget, jf. arbejdsmarkedsfondslovens § 11, stk. 7, og SP-bidraget, jf. ATP-lovens § 17f, stk. 1, der betales sammen med B-skatten, måske er for lavt sat i forbindelse med forskudsregistreringen efter kildeskattelovens §§ 52-54.

Restancen kan imidlertid også opstå, fordi den selvstændige prioriterer betalingen af moms, A-skat m.v. højere end B-skatten og egne bidrag, evt. fordi den selvstændige ønsker at undgå, at skulle stille sikkerhed efter § 11, stk. 2, i forbindelse med registreringen af en ny virksomhed.

Hvis personen erklæres konkurs eller konstateres insolvent, vil der derfor måske eksistere en større restance bestående af personskatter og egne bidrag, men derimod ingen - eller en til krav om sikkerhedsstillelse efter stk. 2 utilstrækkeligt stor - restance bestående af de skatter og afgifter m.v., der opkræves efter opkrævningsloven.

Hvis personen herefter ønsker registrering for en ny virksomhed, er der ikke med den nuværende affattelse af opkrævningslovens § 11, stk. 2, mulighed for at betinge registreringen af sikkerhedsstillelse, selv om personens personskatte- og bidragsrestance fra den tidligere virksomhed indikerer, at driften af den ny virksomhed vil være forbundet med en øget tabsrisiko for staten.

Højesteret har i en dom, der er gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1981, side 473, afgjort, at skattemyndighederne kan nulstille den bogførte A-skat, der er indeholdt i udbetalt løn m.v. til en person, der i en insolvent virksomhed med begrænset ansvar (f.eks. anparts- og aktieselskaber) har haft en enerådende position, således at personen i sin årsopgørelse ikke godskrives disse beløb, der på grund af virksomhedens insolvens aldrig blev afregnet. Begrundelsen for nulstillingen er, at personen i kraft af sin tilknytning til den indeholdelsespligtige virksomhed vidste eller burde have vidst, at der ikke var økonomisk realitet bag de formelle indeholdelser, idet de indeholdte beløb grundet den økonomiske situation i virksomheden ikke ville blive afregnet.

Personskatter og bidrag, der er opstået som følge af en sådan nulstilling, er derfor også virksomhedsrelaterede.

Det foreslås derfor, at virksomhedsrelaterede personskatter og bidrag skal omfattes af

opkrævningslovens § 11, men at dette for så vidt angår stk. 1 om allerede registrerede virksomheder og stk. 5 om beregningen af og anvendelsen af sikkerheden alene skal gælde enkeltmandsvirksomheder, ligesom personskatter og bidrag, der er opstået som følge af en nulstilling, alene skal omfattes af bestemmelsen i § 11, stk. 2.

Ved anvendelsen af bestemmelsen i § 11, stk. 2, kan usikrede tilgodehavender af personskatter og bidrag, der vedrører en anden virksomhed, som indehaveren eller ledelsen, jf. § 11, stk. 2, nr. 1-3, har drevet som eksempelvis enkeltmandsvirksomhed, eller som deltager i et interessentskab, der er gået konkurs eller på anden vis konstateret insolvent, tillægges betydning ved vurderingen af, hvorvidt registreringen skal betinges af sikkerhedsstillelse. Det samme er tilfældet, såfremt restancen bestående af personskatter og bidrag er opstået som følge af nulstilling.

Med den foreslåede ændrede formulering af bestemmelsen vil tillige de personskatter og bidrag m.v., som virksomhedsindehavere er i restance med, og som stammer fra overskuddet af virksomhedsdriften, indgå ved vurderingen af, om virksomheden er i restance, og dermed om der skal stilles krav om sikkerhed efter opkrævningslovens § 11, stk. 1, nr. 1, litra a. Det lægges herved - med den anvendte formulering - til grund, at der består en hæftelsesmæssig identitet mellem enkeltmandsvirksomheden og dens indehaver, således at virksomhedens restance og betalingsforpligtelse skal forstås som indehaverens restance og betalingsforpligtelse. Ordet afregningsperiode skal for B-skatter og bidrag forstås som den måned, for hvilken der efter kildeskattelovens § 58 skal betales en rate af indehaveren.

Opkrævningslovens § 11, stk. 5, fastslår, at sikkerheden efter stk. 1 og 2 skal stilles for et beløb, der svarer til virksomhedens restancer med skatter og afgifter m.v., der opkræves efter opkrævningsloven, samt det forventede gennemsnitlige tilsvarende i en 3-måneders periode.

Hvis det som foreslået gøres muligt at medinddrage indehaverens personskatte- og bidragsrestancer fra en tidligere personligt drevet virksomhed betydning ved afgørelsen af, om der skal stilles sikkerhed som betingelse for registreringen af en ny enkeltmandsvirksomhed efter § 11, stk. 2, er det naturligt, at sikkerheden også skal dække personskatte- og bidragsrestancer, der opstår i forbindelse med den nye virksomhedsdrift. Dvs. at der, hvor virksomheden allerede er registreret, og hvor betingelserne for at stille sikkerhed efter § 11, stk. 1, er opfyldt, da stilles der krav om sikkerhed, som tillige dækker indehaverens virksomhedsrelaterede personskatte- og bidragsrestancer.

Som anført ovenfor begrænses anvendelsen og beregningen af sikkerhed, der medinddrager personskatte- og bidragsrestancer til enkeltmandsvirksomheder. Med denne afgrænsning sikres det, at virksomhedsformer som f.eks. interessentskaber og kommanditselskaber er fritaget for at skulle stille sikkerhed for samtlige deltageres B-skatter og bidrag, idet en sådan sikkerhedsstillelse

findes urimelig, når der henses til, at måske alene en enkelt person med sin tilstedeværelse i virksomheden har udløst kravet om sikkerhedsstillelse.

Det foreslås, at beregningen af enkeltmandsvirksomhedens indehavers personskatter og bidrag sker ud fra skattebilletten, jf. kildeskattelovens §§ 41, 50 og 51 og arbejdsmarkedsfondslovens § 12. Hvis indehaveren er uenig i størrelsen af de foreløbige beløb, der lægges til grund ved fastsættelsen af skattebilletten, kan denne begæres ændret, jf. kildeskattelovens § 53.

Filialbestyrere

Som anført er det med den nuværende affattelse af opkrævningslovens § 11, stk. 2, ikke muligt at betinge registreringen af sikkerhedsstillelse, hvis en person, der har den relevante tilknytning til den virksomhed, der er anmeldt til registrering, tidligere har været filialbestyrer i en anden virksomhed, der i forbindelse med en konkurs eller en konstateret insolvens har påført told- og skatteforvaltningen et usikret tilgodehavende eller staten et tab på mere end 50.000 kr.

Dette uanset, at personen i sin egenskab af filialbestyrer for virksomheden vurderes at have et medansvar for dette tab eller usikrede tilgodehavende, som svarer til f.eks. en ejers eller en direktørs medansvar.

Det foreslås derfor, at også en tilknytning til en konkursramt eller insolvent virksomhed som filialbestyrer bør kunne udløse et krav om sikkerhedsstillelse efter § 11, stk. 2.

Dette vurderes at være ubetænkeligt, idet der under alle omstændigheder kun kan stilles krav om sikkerhedsstillelse, såfremt det efter et konkret skøn vurderes, at virksomhedens drift indebærer en nærliggende risiko for tab for staten, jf. § 11, stk. 3, om den subjektive bedømmelse, der skal foretages i alle tilfælde. Det skal således konkret vurderes, om filialbestyreren for det udenlandske selskab, der er gået konkurs eller konstateret insolvent, har et medansvar for, at told- og skatteforvaltningen er blevet påført et usikret tilgodehavende, eller staten har lidt et tab på mere end 50.000 kr. som følge af selskabets konkurs eller konstaterede insolvens.

De tilknytningsformer, der skal være opfyldt for den til registrering anmeldte virksomhed, er ejerskab til virksomheden (nr. 1), reel ledelse af den (nr. 2) eller medlemskab af dens bestyrelse eller direktion (nr. 3).

En person, som er filialbestyrer i en filial, der skal registreres for f.eks. moms eller indeholdelsespligt efter kildeskatteloven, kan tænkes at have været til stede i en anden virksomhed, der som følge af konkurs eller anden konstateret insolvens har påført told- og skatteforvaltningen et tab eller usikret tilgodehavende på over 50.000 kr. Personens tilstedeværelse som filialbestyrer vil derfor kunne indebære en øget risiko for tab for staten. Det

foreslås derfor, at også en tilknytning som filialbestyrer for den filial, der anmeldes til registrering, skal gøre det muligt at kræve sikkerhedsstillelse, såfremt den subjektive bedømmelse, der skal foretages efter § 11, stk. 3, tilsiger det.

En filialbestyrer udfører reelt en ledelsesfunktion i filialen, og derfor kunne det overvejes, om den i § 11, stk. 2, nr. 2, beskrevne tilknytning – ”reelt driver virksomheden” – er tilstrækkelig. Da denne bestemmelse tænkes anvendt i stråmandsforhold, foreslås det, at § 11, stk. 2, nr. 3, udvides med en henvisning til tilknytningen som filialbestyrer, således at det udtrykkeligt anføres, at en sådan tilknytning er tilstrækkelig.

3.9 Ændring af reglerne om frikørsel af hyrevogne

3.9.1 Gældende ret

Reglerne om registreringsafgift for hyrevogne og reglerne om afgiftsfrit salg heraf findes i registreringsafgiftslovens § 6., jf. lovbekendtgørelse nr. 804 af 29. juni 2007.

For hyrevogne udgør registreringsafgiften 0 kr. for de første 12.100 kr. og 20 pct. af resten af køretøjets værdi, jf. § 6, stk. 1. Efter bestemmelsen i § 6, stk. 3, skal der ske afgiftsberigtigelse efter registreringsafgiftslovens § 4, når betingelserne efter § 6, stk. 1, ikke længere er til stede, dvs., når bilen ikke længere anvendes til hyrevognskørsel.

I lovens § 6, stk. 4, findes dog den praktisk vigtige regel om frikørsel, som betyder, at en bil anvendt til hyrevogn kan sælges til privat anvendelse uden afgift, når bilen har kørt mindst 3 år og mindst 210.000 km. eller mindst 2 år og mindst 250.000 km.

Det i bestemmelsen anførte kilometerkrav går på det samlede antal kilometer, som bilen har kørt indenfor hhv. to eller tre år, i modsætning til antallet af "indkørte" eller "besatte" kilometer, som bilen har kørt. Indkørte/besatte kilometer er det antal kilometer, hvor der har været kunder i bilen, dvs., hvor der har været taxameter-registreret indtjening.

Alle hyrevogne skal føre en såkaldt trafikbog. Trafikbøgerne skal for hver chauffør - for hver vagt - udfyldes med oplysninger om taxameterets udvisende ved vagtens begyndelse og ved vagtens slutning. Taxameteret registrerer en række oplysninger om antal kørte kilometer, besatte kilometer og indtjening m.v. Kørebogen indeholder en fast side, som forbliver i bogen samt to (gennemslags)kopier, som anvendes som henholdsvis bogføringsbilag (lyserød kopi) og kopi til chaufføren.

Det er SKAT, der godkender og kontrollerer, at en hyrevogn opfylder betingelserne for at kunne anses for frikørt. Vognmanden henvender sig til det lokale skattecenter, hvor han skal underskrive

en erklæring om, at de afgivne oplysninger om det kørte/optalte antal kilometer er rigtigt. Kørebøger eller print af taxameterets totalsaldo fremvises. Godkendes hyrevognen som frikørt, udsteder SKAT en såkaldt frikørselsattest. Af bestemmelsen fremgår det i øvrigt, at skatteministeren kan fastsætte særlige kontrolregler som betingelse for godkendelsen. Sådanne regler er ikke fastsat.

Muligheden for at sælge hyrevogne som frikørte udgør for mange vognmænd en væsentlig del af den samlede vognmandsforretning. I relation til frikørsel er det således bilens samlede kilometertal, der er afgørende for, om der kan udstedes en frikørselsattest. Vognmanden har således i denne sammenhæng en interesse i, at bilen har kørt så mange kilometer som muligt - - dog max op til frikørselsgrænsen.

Efter beregnede gennemsnit for branchen kan antallet af totalkilometer omregnes til, hvor mange indkørte/besatte kilometer bilen bør have kørt, og herudfra kan der fastsættes en beregnet gennemsnitlig omsætning, som kan anvendes som pejlemærke i forbindelse med skatte- og afgiftskontrollen.

I denne sammenhæng kan vognmanden - i modsætning til frikørselsituationen - have en interesse i, at vognen ikke er registreret for så mange kilometer. I praksis er der således set eksempler på, at der i den faste side i kørebogen er angivet ét kilometertal, mens der i kørebogens lyserøde (bogførings)bilag er angivet et andet og lavere kilometertal.

De eksisterende frikørselsregler i registreringsafgiftslovens § 6, stk. 4, indeholder således ikke noget incitament til at køre så mange besatte kilometer som muligt, det handler alene om at få kørt det anførte antal totale kilometer, uanset om det sker i form af "hvid" eller "sort" kørsel eller privatkørsel.

3.9.2 Forslaget

Det foreslås på denne baggrund, at kilometerkravet i registreringsafgiftslovens § 6, stk. 4, ændres således, at der som supplement til kravet om et vist antal kørte totalkilometer som betingelse for frikørslen fastsættes krav om, at en andel af det samlede kilometerantal skal være besatte kilometer.

En sådan ændring af frikørselskravet, vil efter Skatteministeriets opfattelse generelt betyde, at der skabes et incitament til at køre så mange "besatte" kilometer, at det sikres, at bilen kan opfylde frikørselskravet indenfor de angivne 2 eller 3 år.

Tilskyndelsen til at køre uregistrerede ture, dvs. til at køre sort og til at køre privat, mindskes

herved, idet ikke registrerede kilometer ikke vil tælle med ved opgørelsen af, om kilometerkravet om et vist antal besatte kilometer i frikørselsreglerne kan anses for opfyldt. Herved belønnes de vognmænd, som kører med taxameteret tilsluttet, og som dermed registrerer og oplyser om hele deres omsætning.

Når forslaget er udformet således, at der stilles et kombinationskrav om såvel et minimum for antallet af totalt kørte kilometer som et minimum for antallet af besatte kilometer, i stedet for alene et krav om et mindste antal kørte besatte kilometer, så skyldes det, at branchens interesseorganisationer har peget på, at der eksisterer et forskelligt kørselsmønster for taxier, som kører i henholdsvis byområder og landområder. Generelt er det således, at taxier i byområder har en højere procentandel af besatte kilometer end taxier, som kører i landområder, mens de til gengæld ikke kører så mange tomme, dvs. totale kilometer, som taxier i landområder. Denne forskel skyldes primært, at taxier i landområder generelt kører flere kilometer for at komme frem til bestillingsstedet (fremkørselskilometer).

Hvis kriteriet for frikørsel alene blev fastsat ud fra et minimumskrav om antallet af besatte kilometer, ville det betyde, at taxier i byområder, herunder særlig i de større byer, inden for en kortere periode – end taxier i landområder – ville kunne opfylde kravet om frikørsel. Ved samtidig at fastsætte et minimum for totalt antal kørte kilometer udlignes i nogen grad den ovenfor beskrevne tidsmæssige fordel, som taxier i byområder ville få ved et forslag om frikørsel alene baseret på kravet om antallet af besatte kilometer.

Dette dobbelte kriterium har til hensigt at imødegå indsigelser fra branchen om den beskrevne tidsmæssige fordel for taxier i byområder, hvis man alene baserede frikørselskravet på antallet af besatte kilometer.

Forslaget om at kombinere det nuværende frikørselskrav med et krav om, at en vis andel af de kørte totalkilometer skal være besatte kilometer, forudsætter, at der fastsættes en mindstegrænse for antallet af besatte kilometer, som henset til, hvad der er normalt i branchen, modsvarer det kørte antal totalkilometer.

Som grundlag for denne fastsættelse har Skatteministeriet indhentet en række statistiske oplysninger fra Storkøbenhavns Taxinævn opgjort i sidste halvår af 2006. Statistikken baserer sig på oplysninger fra i alt 414 hyrevogne ud af i alt ca. 2120 hyrevogne i Storkøbenhavn.

Blandt de indhentede oplysninger er der oplysninger om det samlede antal kørte totalkilometer for samtlige hyrevogne, som indgår i undersøgelsen, samt antallet af besatte kilometer for samtlige vogne. Det gennemsnitlige antal besatte kilometer ud af det samlede antal kørte kilometer udgjorde i gennemsnit 49, 61 pct. \approx 50 pct. for perioden juli-december 2006.

Lægger man denne procentandel til grund ved fastsættelse af kravet om antal besatte kilometer, ville kravet om 210.000 kilometer efter mindst 3 år skulle suppleres med et krav om 105.000 besatte kilometer efter mindst 3 år og 250.000 kilometer efter mindst 2 år til ville skulle suppleres med et krav om 125.000 besatte kilometer.

Det skal bemærkes, at denne opgørelse af besatte kilometer baserer sig på de såkaldte ”kontrolkilometer”. Alle taxier er udstyret med følere i sæderne, som registrerer, når der er kunder i bilen. Kontrolkilometer er således lig med de kilometer hvor der, jf. taxaens følere, har været passagerer i vognen. På denne måde indgår således også de kilometer, hvor der er aftale om en fast pris for kørslen i opgørelsen af antallet af besatte kilometer.

Som anført er det imidlertid opfattelsen hos branchens interesseorganisationer, at den procentdel for besatte kilometer, som er gældende for taxibranchen i København er for høj i forhold til de taxier, der kører i provinsen, idet taxier – særlig i landdistrikterne – kører langt flere ”tomme” kilometer, fordi der rent fysisk er længere mellem kunderne.

Der findes imidlertid ikke - jf. det materiale som Storkøbenhavns Taxinævn udarbejder - et statistisk verificerbart materiale, som kan dokumentere, hvad den rette procentandel for besatte kilometer er for taxier i provinsen.

Dansk Taxiråd har tilsendt Skatteministeriet nogle tal, som vedrører i alt 32 taxier, der kører i en række små og mellemstore provinsbyer samt på Bornholm. Heraf er den opgjorte procentdel for 21 af disse vogne baseret på kontrolkilometer, jf. statistikken fra Storkøbenhavns Taxinævn. Der indgår således ikke et tilstrækkeligt stort antal vogne i dette materiale til, at det kan give et statistisk korrekt billede af, hvad procenten for besatte (kontrolkilometer) er for taxier i provinsen.

Beregnes gennemsnittet for de 21 vogne - som nævnt ovenfor – fremkommer der en gennemsnitlig ”besættelsesprocent” på 47,96 \approx 48 pct., dvs. en smule lavere end for de storkøbenhavnske taxier. Denne procentdel må anses for vejledende. Det må ligges til grund, at de taxier, som kører i landområder, vil have en endnu lavere procentdel for antallet af besatte kilometer end 48 pct.

For at tage hensyn hertil er den procentdel, som danner grundlag for de foreslåede hhv. 97.000 besatte km. (3 år) eller 115.000 besatte km. (2 år), baseret på en (skønnet) andel af besatte kilometer på 46 pct.

På denne baggrund er det Skatteministeriets opfattelse, at der er taget de fornødne hensyn til de af branchen anførte forskelle i kørselsmønstret for hhv. taxier, som kører i Storkøbenhavn og taxier, som kører i provinsen og i landdistrikter.

I forbindelse med udfærdigelse af en frikørselsattest anmoder SKAT i dag, som grundlag for vurderingen af om bilen opfylder kilometerkravet, om en udskrift af taxameterets totalsaldo, yderligere fremvises kørebøgerne efter anmodning. Vognmanden underskriver herefter en erklæring om, at de afgivne oplysninger om antal kørte kilometer er korrekt. Herefter gennemhulles kørebøgerne og frikørselsattesten udleveres.

I tilknytning til forslaget om at overgå fra et frikørselskrav baseret på et antal totalkilometer til et antal indkørte/besatte kilometer foreslås det endelig, at vognmanden, som dokumentation for at bilen opfylder kilometerkravet, skal fremvise en udskrift af den seneste såkaldte taxameterattest.

Alle hyrevogne skal således én gang om året have udskrevet en taxameterattest på et autoriseret taxameterværksted. Attesten indeholder detaljerede oplysninger om taxiernes kørsel og omsætning siden sidste kontrol (total kilometer, besatte kilometer efter taxameter, total omsætning, antal vagter og kontrol-kilometer). Taxameterattesten opbevares i bilen, hos vognmanden og på taxameterværkstederne. Attesterne er nummererede og indeholder også oplysning om bilens bevillingsnummer og stelnummer.

Taximeterattesterne indeholder således samlet de kontroloplysninger, som er nødvendige for SKAT i forbindelse med kontrol - og godkendelse - af, om frikørselskravene er opfyldt. Det er derfor naturligt at stille krav om, at taxameterattesten fremvises som dokumentation for, at det fornødne antal besatte kilometer er kørt. Den seneste taxameterattest vil sjældent dække perioden helt frem til frikørselstidspunktet. Som supplement til oplysningerne i taxameterattesten fremvises kørebøgerne som dokumentation for kørslen i perioden helt frem til frikørselstidspunktet.

Særligt vedrørende hyrevogne som har bevilling til limousinekørsel

Efter § 2, stk. 3, i lov om taxikørsel (taxikørselsloven) kan der meddeles tilladelse til limousinekørsel (limousinebevilling). Tilladelsen er betinget af, at motorkøretøjet alene benyttes til befordring af nærmere bestemte kategorier af personer efter særlig aftale. Af § 12, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 220 af 31. marts 2000, fremgår det, at det er kommunalbestyrelsen i den pågældende kommune, som giver tilladelse til limousinekørsel. Godkendelsen beror på kommunalbestyrelsens vurdering af behovet for denne type kørsel inden for kommunen.

Limousinekørsel sker oftest i eksklusive biler, som udelukkende anvendes til forudbestilt kørsel, typisk for udenlandske forretningsfolk, ambassader, turister samt f.eks. i forbindelse med større internationale konferencer, topmøder, statsbesøg og lignende.

Biler som udelukkende anvendes til limousinekørsel har et kørselsmønster, som adskiller sig fra det kørselsmønster som kendetegner almindelige hyrevogne. Kørsel faktureres typisk på enten

time- eller dagsbasis. Der eksisterer således ikke på samme måde, som for hyrevogne i øvrigt et mønster med mange ”tomme” kilometer. De fleste kørte kilometer udfaktureres, dvs. er besatte kilometer, bortset fra kørsel til vaskehal, mekaniker mv.

Biler som anvendes til limousinekørsel kører ca. mellem 30.000 og 45.000 kilometer om året. Ca. 90 pct. af det samlede antal kørte kilometer er, jf. ovenfor besatte kilometer. Efter de gældende kilometergrænser for frikørsel vil en hyrevogn, som har limousinebevilling typisk være frikørt efter 5 til 7 år, mens det for en almindelig hyrevogn drejer sig om ca. 3 år.

Med henblik på at tilgodese det særlige kørselsmønster med mange besatte kilometer, som kender tegner limousinekørsel, således at biler, som anvendes til limousinekørsel, ligeledes kan frikøres indenfor en periode på gennemsnitligt 3 år, foreslås det, at der fastsættes særlige kilometergrænser for frikørsel for hyrevogne som udelukkende anvendes til limousinekørsel.

Kravet om det samlede antal kørte kilometer for denne type kørsel nedsættes således, mens kravet om andelen af besatte kilometer forhøjes.

3.10 Ophævelse af skattekontrollovens § 7 E

3.10.1 Gældende ret

Efter reglerne i skattekontrollovens § 7 E skal en dansk virksomhed, når den indgår en aftale med en udenlandsk virksomhed om udførelsen af en bygge- og anlægsopgave i Danmark, indberette en række oplysninger om den udenlandske virksomhed og om den kontrakt, som er indgået med den udenlandske virksomhed. Det drejer sig om følgende oplysninger:

- 1) Identiteten af den indberetningspligtige.
- 2) Identiteten af den virksomhed i udlandet, aftalen er indgået med, samt identiteten af virksomheder i udlandet, som den udenlandske aftalepart har indgået aftaler med om deltagelse i arbejdet her i landet.
- 3) De aftalte kontraktsummer.
- 4) Navn, fødselsdato, eventuelt personnummer, nationalitet, bopælsadresse i Danmark og i udlandet samt dato for arbejdets påbegyndelse og afslutning for personer, der udfører arbejde her i landet som ansat hos en virksomhed i udlandet.
- 5) Det eller de aftalte arbejdssteder for den udenlandske virksomhed her i landet.
- 6) Den eller de aftalte arbejdsperioder for den udenlandske virksomhed her i landet.

Bestemmelsen om indberetning af aftaler med udenlandske tjenesteydere indenfor bygge- og anlægssektoren kom ind i skattekontrolloven i 1995, bl.a. på baggrund af erfaringerne med

bygningen af storebæltsforbindelsen. Bestemmelsen blev imidlertid yderligere skærpet med vedtagelsen af fair play II-lovgivningen (lov nr. 408 af 8. maj 2006), idet der hermed blev indsat regler om, at der yderligere skulle afgives en række oplysninger om de personer, der af den udenlandske virksomhed udstationeres i Danmark, jf. nr. 4 ovenfor, herunder om arbejdets påbegyndelse og afslutning for disse udstationerede. Baggrunden for den skærpelse er de senere års stigende antal udstationerede østeuropæiske arbejdere særlig indenfor bygge- og anlægssektoren samt ønsket om at skærpe kontrollen med skattepligtens indtræden for disse udstationerede. Med kravet om indberetning af disse oplysninger blev der skabt et fundament for at foretage en effektiv kontrol af skattepligtens eventuelle indtræden for udstationerede.

Det er den danske hvervgivervirksomhed, som har pligt til at indberette oplysningerne efter skattekontrollovens § 7 E. Indberetningen skal ske senest samtidig med at arbejdet påbegyndes.

3.10.2 Forslaget

Det foreslås, at bestemmelsen i § 7 E om danske virksomheders indberetningspligt ophæves.

Udgangspunktet for dette forslag om ophævelse, er vedtagelsen af lov nr. 263 af 23. april 2008 om ændring af lov om udstationering af lønmodtagere. Med vedtagelsen af denne lov blev det såkaldte RUT-register (Registrering af Udenlandske Tjenesteydere) etableret. I henhold til udstationeringslovens § 5 a, skal den udenlandske virksomhed herefter – senest samtidig med arbejdets påbegyndelse – foretage indberetning af følgende oplysninger:

- 1) Den anmeldelsespligtige virksomheds navn og forretningsadresse m.v.
- 2) Dato for påbegyndelse og afslutning af tjenesteydelsen.
- 3) Sted for levering af tjenesteydelsen.
- 4) Kontaktperson for den anmeldelsespligtige virksomhed i Danmark.
- 5) Virksomhedens branchekode.
- 6) Identiteten af lønmodtagere, som virksomheden udstationerer, og udstationeringsperiodens varighed.

Baggrunden for registerets oprettelse er revisionen af den såkaldte østaftale i 2007. Forligsparterne bag østaftalen blev i 2007 enige om at revidere aftalen, hvilket bl.a. indebar en lettere adgang for østeuropæisk arbejdskraft til det danske arbejdsmarked. Konkret er kravet om arbejds- og opholdstilladelse for arbejdere fra de ”nye” østeuropæiske EU-lande blevet ophævet. Samtidig med denne lempelse blev det aftalt, at der etableres et register, som har til formål at sikre, at der er et overblik - et ”styreredskab” - vedrørende antallet af udenlandske arbejdere/tjenesteydere i Danmark. Det såkaldte RUT-register, jf. ovenfor.

RUT-registret omfatter alle former for tjenesteydelser og ikke - som det var tilfældet med § 7 E-registreringen - alene bygge- og anlægsopgaver. Det er den udenlandske virksomhed, som er ansvarlig for, at der sker indberetning til RUT-registret. Reglerne om indberetning trådte i kraft den 1. maj 2008.

SKAT har - ligesom en række andre offentlige myndigheder - til brug for skatte- og afgiftskontrollen adgang til oplysningerne i RUT-registret. RUT-registret indeholder således de samme (og flere) oplysninger om udenlandske tjenesteydere, som det eksisterende § 7 E-register.

Da SKAT fra den 1. maj 2008 således kan få de oplysninger, der er brug for i forbindelse med kontrollen af de udstationeredes eventuelle skattepligt fra RUT-registret, er der ikke længere grundlag for at opretholde indberetningspligten i skattekontrollovens § 7 E, og det foreslås på denne baggrund, at registeret ophæves.

Da indberetning efter skattekontrollovens § 7 E, således har været overflødig siden den 1. maj 2008, idet oplysningerne fremover kan hentes fra RUT-registret, udsendte SKAT den 5. maj 2008 et nyhedsbrev til virksomhederne, hvoraf det fremgår, at SKAT frem til ophævelsen af skattekontrollovens § 7 E ikke vil håndhæve indberetningen til skattekontrollovens § 7 E.

3.11 Regulering af fradrag for moms

3.11.1 Gældende ret

En hovedregel i momssystemet er, at en virksomhed har fradragsret for moms på indkøb, i det omfang indkøbet relaterer sig til virksomhedens momsbelagte aktiviteter. Der er således fuldt momsfradrag for indkøb til momspligtige aktiviteter, ingen momsfradrag for indkøb til momsfri aktiviteter og delvist momsfradrag for indkøb til blandet brug.

Har en virksomhed taget delvist fradrag for varer til blandet brug, og det senere viser sig, at varen udelukkende bruges til momsfrit formål, skal der beregnes udtagningmoms, og der kan samtidig tages et supplerende momsfradrag efter momslovens § 37, stk. 3.

Viser det sig på den anden side senere, at varen indkøbt til blandet brug udelukkende skal bruges til momspligtigt formål, så indeholder momsloven ikke nogen mulighed for at justere fradraget op fra delvist fradrag til fuldt fradrag.

3.11.2 Forslaget

Det foreslås, at der indsættes en sådan bestemmelse om regulering af fradrag som sikrer, at virksomheder kan få fuldt fradrag for moms af indkøb, der anvendes fuldt ud til momspligtige

formål. Det skønnes, at kun få virksomheder har en sammensætning af aktiviteter, som gør, at de har brug for at få reguleret fradraget efter den foreslåede bestemmelse.

3.12 Bedre mulighed for at kontrollere lønmodtageres varebiler, hvor der kun betales halv privatbenyttelsesafgift

3.12.1 Gældende ret

Efter vægtafgiftsloven anses en varebil for at blive anvendt blandet privat og erhvervmæssigt, hvis den registrerede ejer (bruger) er en fysisk person, der som led i et ansættelsesforhold skal anvende varebilen ved udførelse af arbejdsopgaver for ansættelsesstedet. Lønmodtageren kan i så fald angive varebilen til blandet anvendelse og slippe med at betale halv privatbenyttelsesafgift. Den årlige besparelse udgør fra 450 kr. til 7.500 kr., afhængig af bilens tilladte totalvægt og hvornår den første gang er indregistreret.

Der stilles i praksis følgende betingelser for at godkende, at en varebil anvendes blandet privat og erhvervmæssigt af en lønmodtager (alle tre betingelser skal være opfyldt):

- Arbejdsgiveren skal forlange, at lønmodtageren stiller egen varebil til rådighed. Der skal være lavet en skriftlig aftale om det, enten som en del af ansættelsesaftalen eller som en særskilt aftale.
- Kørslen skal nødvendigvis ske med en varevogn. F.eks. vil en kontoransat, en ejendomsmægler eller en forsikringsagent normalt ikke have behov for at køre i en varebil for at udføre sit arbejde.
- Kørslen for arbejdsgiveren skal være af et ikke uvæsentligt omfang, dvs. at der skal være et reelt behov for at køre for arbejdsgiveren. Betingelsen har til formål at undgå omgåelsessituationer, f.eks. hvor formalia i form af aftale om at stille bil til rådighed foreligger, men hvor hele den erhvervmæssige kørsel i realiteten sker i virksomhedens egne varebiler.

For at undersøge om betingelserne er opfyldt har SKAT hjemmel til at foretage eftersyn af disse varebiler på offentlige steder, jf. vægtafgiftslovens § 21, stk. 3, eventuelt med bistand fra politiet til at standse bilen, jf. vægtafgiftslovens § 21, stk. 4. Det vil i realiteten sige, at SKAT som udgangspunkt kun opdager fejl ved vejkontroller i samarbejde med Politiet.

Derimod er der hverken hjemmel til at skrive til lønmodtageren for at få dokumentation for, at betingelserne er opfyldt, eller til at undersøge dette hos vedkommendes arbejdsgiver.

Hvis den registrerede ejer (bruger) derimod er en virksomhed, har SKAT, ud over mulighed for at

undersøge ved vejkontroller, også mulighed for at foretage eftersyn i virksomheden og efterse køretøj og regnskabsmateriale mv., jf. vægtafgiftslovens § 21, stk. 1 og 2.

De pågældende ”blandede” biler er i øvrigt omfattet af mærkatordningen, og fremover af papegøjepladeordningen, for gulpladebiler, men mærkaten/nummerpladen viser kun, at bilen må bruges privat. Den viser derimod ikke, om betingelserne for blandet anvendelse er opfyldt.

3.12.2 Forslaget

For også at kunne gennemføre en effektiv indsats vedrørende varebiler, hvor ejer (bruger) er en lønmodtager, som har angivet sin varebil til blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse, foreslås der indført nogle hjemler i vægtafgiftsloven, der både retter sig mod lønmodtageren og vedkommendes arbejdsgiver.

Oplysningspligt mv. for lønmodtageren:

Der foreslås indført en oplysningspligt, der giver SKAT mulighed for at afkræve lønmodtageren nødvendige oplysninger for at kunne afgøre, om de tre betingelser for blandet anvendelse er opfyldt. De tre betingelser er nærmere beskrevet ovenfor.

Ved en oplysningspligt vil SKAT typisk skrive til lønmodtageren og med henvisning til den relevante hjemmel specificere, hvilke oplysninger der ønskes. Der gives samtidig en frist til at indsende oplysningerne. Denne vil normalt være på 2 – 3 uger. Det tilføjes, at en oplysningspligt ikke giver SKAT mulighed for at aflægge et besøg på lønmodtagerens bopæl (gennemføre et tvangsindgreb).

Der foreslås desuden indført en mulighed for, at SKAT kan kræve bilen fremvist, f.eks. ved et skattecenter, hvis det skønnes nødvendigt. Der kan forekomme situationer, hvor f.eks. den pågældende bilmodel eller bilens indretning ved nærmere øjesyn viser sig at være helt uegnet til at transportere det indhold, som den påstås at køre med, og hvor formålet alene er at slippe for at betale fuld privatbenyttelsesafgift.

Beføjelse til at undersøge sagen hos arbejdsgiveren:

Der er en tæt forbindelse mellem lønmodtagerens og arbejdsgiverens forhold på dette område. En betingelse for at lønmodtageren kan angive sin varebil til blandet anvendelse er således, at arbejdsgiveren kræver, at lønmodtageren anvender sin egen varebil, ligesom det skal være nødvendigt at udføre arbejdet med en varebil. Derfor er der nogle situationer, hvor det kan være hensigtsmæssigt at undersøge sagen hos arbejdsgiveren.

Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis en lønmodtager ikke efterkommer en anmodning (en oplysningspligt som foreslået ovenfor) om at give oplysninger. Det kan også være tilfældet, hvis SKAT alligevel er ude hos arbejdsgiveren for at kontrollere A-skat og indberetning af tredjemandsoplysninger (arbejdsgiverkontrol). I den situation kan det også være relevant at kontrollere ”lønmodtagervarebilerne”, som er angivet til blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse. I dag må SKAT kun bruge ”tilfældighedsfund” til at kontrollere, om betingelserne for blandet anvendelse er opfyldt for en lønmodtagers varebil. Tilfældighedsfund er oplysninger, som man tilfældigt bliver opmærksom på i anden sammenhæng, f.eks. ved en arbejdsgiverkontrol eller ved kontrol af en virksomheds momsregnskab.

Derfor foreslås oplysningspligten for lønmodtageren kombineret med en hjemmel til at kunne undersøge hos arbejdsgiveren, om de tre betingelser er opfyldt. Det vil i de fleste tilfælde være relativt let at undersøge hos arbejdsgiveren. Eksempelvis vil kravet om, at den ansatte stiller varebil til rådighed, naturligt kunne undersøges hos den der stiller kravet. Betingelserne om at det skal være nødvendigt at benytte en varebil, samt at der skal være et reelt kørselsbehov, vil også kunne undersøges hos arbejdsgiveren.

Det bemærkes, at der allerede er hjemmel til at undersøge forholdene vedrørende arbejdsgiverens (virksomhedens) egne varebiler, som eventuelt er angivet til blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse. En virksomheds varebil kan være angivet til blandet anvendelse, hvis vebilen f.eks. både bruges i virksomheden og privat af indehaveren eller personalet.

Selvom betingelserne er opfyldt hos den nuværende arbejdsgiver, er det er ikke nødvendigvis tilfældet hos den ansattes eventuelle tidligere arbejdsgiver(e). Derfor foreslås der også indført hjemmel til - inden for de gældende forældelsesfrister - at kunne undersøge hos lønmodtagerens eventuelle tidligere arbejdsgiver(e), om betingelserne for blandet anvendelse har været opfyldt.

3.13 Fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse.

3.13.1 Gældende ret

Efter gældende regler kan forskudsvis udbetalte børnebidrag ikke inddrives, så længe den bidragspligtige modtager kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse. Der er endvidere fastsat regler, hvorefter der ikke kan ske lønindeholdelse i kontanthjælpen, starthjælpen eller introduktionsydelsen.

Selvom de almindelige modregningsbetingelser er opfyldt, kan der efter gældende ret ikke foretages modregning i kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse, idet sådanne

tilgodehavender efter sin karakter er bestemt til dækning af nødvendige leveomkostninger.

3.13.2 Forslaget

Det foreslås, at en kommune kan fradrage forskudsvis udbetalte børnebidrag med op til to normalbidrag ved udbetaling af kontanthjælp på forsørgersats til den bidragspligtige samt ved udbetaling af starthjælp og introduktionsydelse med forsørgertillæg, når tillægget ydes til det barn, som der forskudsvis er udbetalt børnebidrag for. Normalbidraget udgør i 2008 1.094 kr. om måneden. For at sikre hensynet til den bidragspligtiges eventuelle hjemmeboende børn eller øvrige udeboende børn, foreslås det, at der ikke kan ske fradrag ved udbetaling af hjælp til personer, der har hjemmeboende børn under 18 år, eller som har forsørgerpligt overfor flere end 2 udeboende børn. Der kan alene foretages fradrag for børnebidrag, som forskudsvis udbetales for samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Sker der forskudsvis udbetaling for mere end en kalendermåned, kan der alene foretages fradrag for et beløb, der forholdsmæssigt svarer til den kalendermåned, som hjælpen udbetales for.

4. Administrative konsekvenser for det offentlige.

Samkøring af oplysninger fra SKATs KINFO-register og SKATs registreringssystem for virksomheder

Skat skønner, at udgifterne til den foreslåede registersamkøring vil udgøre ca. 400.000 kr.

Herudover skønner SKAT, at der skal bruges yderligere ca. 400.000 kr. til tekniske tilretninger af KINFO-registret, hvilket skyldes, at KINFO-registret er opbygget på en sådan måde, at det ikke er fuldt kompatibel ved en maskinel registersamkøring med Erhvervssystemet. En samkøring forudsætter således at de nødvendige tekniske moderniseringer af KINFO-registret foretages.

Den samlede udgift til gennemførelse af forslaget skønnes således at blive på 800.000 kr.

Ophævelse af skattekontrollovens § 7 E om indberetning af udstationerede.

Det foreslås, at bestemmelsen i skattekontrollovens § 7 E (forslagets § 5, nr. 3) ophæves. Efter denne bestemmelse skulle danske virksomheder, når de entrerede med udenlandske virksomheder om udførelsen af bygge- og anlægsopgaver i Danmark indberette en række oplysninger om de personer mv., som den udenlandske virksomhed udstationerede i Danmark til udførelsen af det aftalte arbejde. Denne indberetning er sket via ”Tast selv – Erhverv”. Udgiften til fjerne at fjerne denne funktionalitet, som med dette forslag bliver overflødig, skønnes at udgøre mellem 100.000 og 150.000 kr.

Fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse

Forslaget medfører forandringer i de kommunale og statslige administrative rutiner:

I det omfang, der kan ske fradrag, skal de kommunale sagsbehandlere ikke længere opkræve det skyldige bidrag og oversende krav til inddrivelse i SKAT. I stedet skal sagsbehandlerne foretage fradrag direkte i kontanthjælpen, starthjælpen eller introduktionsydelsen. Der vurderes ikke at være administrative konsekvenser for kommunen forbundet hermed.

Modsat vil de kommunale sagsbehandlere modtage og skulle behandle flere ansøgninger om hjælp efter aktivlovens § 83, som følge af forslaget. Dette vurderes at give anledning til en ubetydelig administrativ merbelastning for kommunen.

Samlet set vurderes forslaget ikke at medføre væsentlige administrative meropgaver for kommunerne.

Forslaget vil indebære, at SKAT modtager færre restancer til inddrivelse. Dette skyldes, at de skyldige bidrag i stedet dækkes ved, at kommunen foretager fradrag i kontanthjælpen, starthjælpen eller introduktionsydelsen. De restancer, som SKAT efter forslaget ikke længere vil få til inddrivelse, har SKAT ikke haft mulighed for at inddrive. Forslaget vil dermed ikke medføre væsentlige administrative konsekvenser for SKAT.

5. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Fair play relaterede forslag

Forslaget indeholder en række skærper af eksisterende lovgivning. De stillede forslag retter sig i alt overvejende grad mod de virksomheder/personer, som overtræder reglerne. Skærperne ændrer ikke i de materielle skatteregler, og ingen af de stillede forslag medfører således direkte et øget skatte- eller afgiftsprovener.

Forslagene om påbud, som kan følges op af daglige bøder, hvis ikke påbuddet efterleves kan muligvis føre til et mindre merprovener. Der kan ikke med sikkerhed siges noget om den beløbsmæssige størrelse heraf.

Det overordnede formål med de foreslåede ændringer er, at sikre SKAT nogle redskaber som kan være med til at skærpe indsatsen og øge presset på de virksomheder og personer, som i dag bevidst ikke afregner skatter og afgifter korrekt. Lovforslaget vil således sikre SKAT nogle bedre

muligheder/redskaber i indsatsen mod skatte- og afgiftssnyd og samtidig skønnes gennemførelsen af lovforslaget at have en vis præventiv effekt

Den præventive effekt i kombination med at de ændringer der følger af lovforslaget betyder, at der kan gennemføres en mere skærpet indsats fra SKATs side, hvilket forventes at have en afledt positiv provenuvirkning. En nærmere beløbsmæssig opgørelse heraf er imidlertid næppe mulig.

Fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse

Ca. 10.600 personer med op til 2 udeboende børn og ingen hjemmeboende børn har i løbet af 2008 modtaget kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse. Ca. 6.300 af disse personer skylder staten for udlagte børnebidrag. I gennemsnit har disse personer en bidragsgæld på ca. 68.000 kr. Det svarer til en samlet gæld til det offentlige på knap 430 mio. kr.

Det forventes, at der vil ske fradrag i forsørgertillægget hos i alt cirka 5.500 helårspersoner med bidragsgæld. Af disse har cirka 3.300 et udeboende barn, og vil derfor bliver trukket for et normalbidrag, som i 2009 årligt udgør 13.536 kr., mens der vil være cirka 2.200 personer med to udeboende børn, der vil blive trukket for to normalbidrag. Det forventes på den baggrund, at lovændringen vil medføre en likviditetsmæssig forbedring for staten på kontoen for forskudsvis udbetaling af børnebidrag m.v. på ca. 106,2 mio. kr. det første år. Den reelle budgetforbedring på sigt svarer til det beløb, der alternativt ville blive afskrevet på udestående bidrag. Dette beløb kendes ikke.

Modsat vurderes lovforslaget at medføre merudgifter til hjælp efter § 83 i lov om aktiv social politik, da det må forventes, at en del af de personer, der vil få fradrag i forsørgertillægget, i stedet vil søge om og få tildelt støtte til samvær efter § 83. Merudgiften hertil skønnes at udgøre 5 mio. kr. årligt fordelt med 50 pct. til henholdsvis kommune og stat.

Dertil vil der komme en mindreindtægt på § 38 Skatter og afgifter som følge af, at børnebidragene vedrørende de nævnte kontanthjælpsmodtagere fremover betales og derved bliver fradragsberettigede. Betalte børnebidrag kan ud over et fast tillæg fradrages på selvangivelsen hos bidragsyderen som et ligningsmæssigt fradrag med en skatteværdi på 33,5 pct. i en gennemsnitskommune. Det drejer sig om i alt ca. 7.700 normalbidrag, som kan trækkes fra med et grundbeløb på 11.988 kr. hver (2009-sats). Indtægtstabt skønnes i 2009 at udgøre ca. 15 mio. kr. og fremover ca. 31 mio. kr. årligt. Den kommunale andel skønnes til ca. 12 mio. kr. i 2009 og ca. 24 mio. kr. i de følgende år. I finansåret 2009 skønnes provenutabet at udgøre ca. 10 mio. kr.

Forslaget har ingen økonomiske konsekvenser for det offentliges udgifter til kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse, idet beløbet til dækning af børnebidrag først trækkes efter skat.

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering, der har meddelt, at man ikke finder, at forslaget vil pålægge erhvervslivet nogen administrative byrder, hvorfor forslaget ikke forelægges et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

7. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget indeholder en række skærper af gældende skatte- og afgiftslovgivning. Skærper, som bl.a. betyder, at presset på de virksomheder, som i større eller mindre grad baserer deres omsætning på illegal omsætning og anvendelse af sort arbejdskraft kan øges, bl.a. gennem den foreslåede mulighed for at foretage konfiskation og muligheden for, efter manglende efterlevelse af påbud, at udstede daglige bøder. Disse virksomheder vil opleve, at de i et vist omfang vil blive tvunget til at betale skatter og afgifter.

Presset på disse virksomheder vil samtidig - konkurrencemæssigt - have en positiv effekt på omsætningen for de virksomheder, som følger og overholder lovgivningen.

For de virksomheder, der overtræder påbud, som gives i medført af de foreslåede regler om påbud og eventuelle efterfølgende daglige bøder, kan der naturligvis blive tale om at betale de foreslåede bøder. Forslag om indførelse af påbud og muligheden for daglige bøder findes i lovforslagets, jf. nærmere herom bemærkningerne til forslaget i lovforslagets pkt. 2.4 og 3.4.

8. Miljømæssige konsekvenser.

Forslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for borgerne.

Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

10. Forholdet til EU-retten.

Forslaget skønnes ikke at indeholde EU-retlige aspekter.

11. Kommunikationsplan.

Lovforslaget er en del af den samlede fair play-kampagne, som har til hensigt at bekæmpe sort arbejde og andre former for skatte- og afgiftssnyd.

Når lovforslaget er endeligt vedtaget, vil loven være tilgængelig på Skatteministeriets hjemmeside.

SKAT vil efter vedtagelsen af lovforslaget informere om reglerne på hjemmesiden www.skat.dk. Herudover vil indholdet af de nye regler komme til at fremgå af ligningsvejledningen og punktafgiftslovgivningen.

SKAT har oplyst, at man - mere konkret – vedrørende ændring af reglerne om frikørsel af taxa. Vil udsende information til interesseorganisationer og relevante interessenter. Der skal lægges et nyhedsbrev på SKATs hjemmeside, og desuden vil det blive overvejet at sende brev ud direkte til de berørte. Det vil sige ca. 3200 virksomheder.

12. Lovovervågning

13. Høring.

Udover ministerierne har lovforslaget har været sendt i høring hos følgende organisationer m.v.:

Advokatrådet, Arbejdsbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Bryggeriforeningen, Business Danmark, Center for Politiske Studier CEPOS, Dansk Arbejdsgiverforening, Danmarks Automobilhandler Forening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Dansk Byggeri, Dansk Dagligvareleverandørforening, Dansk Erhverv, Dansk Bil-forhandler Union, Dansk Gartneri, Dansk Industri, Dansk Iværksætterforening, Dansk Landbrug, Dansk Transport og Logistik, Danske Biludlejere, Datatilsynet, De Danske Landboforeninger, Den Danske Bilbranche, Den Danske Dommerforening, De Samvirkende Købmand, Finans og Leasing, Finansrådet, Finanstilsynet, Foreningen af Danske bryghuse, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer FSR, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, Forsikring og Pension, HORESTA, Håndværksrådet, HTS - Handel, Transport og Serviceerhvervene, HTS-A Arbejdsgiverforeningen, Kommunernes Landsforening, Landbrugsrådet, LO - Landsorganisationen i Danmark, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Nærbutikkernes Landsforening, SKAT, Skatterevisorforeningen.

Forslaget om fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse har desuden særskilt været til høring hos følgende:

Amnesty International, Ankestyrelsen, Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, Børnerådet,

Børnesagens Fællesråd, Center for ligestilling af Handicappede, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Den Sociale Sikringsstyrelse, Det Centrale Handicapråd, Dokumentations- og Rådgivningscenteret om Racediskrimination, Foreningen af socialchefer i Danmark, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Institut for Menneskerettigheder, KL, KMD, Kommunernes Revision, Kristelig Fagbevægelse, Retssikkerhedsfonden, Revisionselskabet af 1/12 1962, Rigsrevisionen, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Frivilligt Socialt Arbejde, Rådet for Socialt Udsatte.

14. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Administrative konsekvenser for det offentlige		<p>Forslaget om registersamkøring af oplysninger fra KINFO-registret og SKATs registreringsystem, jf. forslagens § 5, nr. 2, skønnes at medføre engangsudgifter for SKAT på i alt 800.000 kr., bl.a. til systemtilretninger af det eksisterende</p> <p>Forslaget om at ophæve skattekontrollovens § 7 e betyder, at den funktionalitet der hidtil i ”tast selv erhverv” er blevet anvendt til indberetning af de krævede oplysninger skal fjernes. Udgiften hertil skønnes at udgøre mellem 100.000 og 150.000 kr.</p> <p>Herudover forventes forslaget at medføre et mindre - men uvæsentligt - merforbrug af årsværk til sagsbehandling.</p>
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	<p>Forslaget indeholder en række skærper af eksisterende lovgivning. De stillede forslag retter sig i alt overvejende grad mod de virksomheder/personer, som overtræder reglerne. Skærperne ændrer ikke i de materielle skatteregler, og ingen af de stillede forslag medfører således direkte et øget skatte- eller afgiftsprovenu.</p>	<p>Forslaget om fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse skønnes at medføre en merudgift på 5 mio. kr. til støtte til samvær efter § 83 i lov om aktiv socialpolitik. Udgiften fordeles med 50 pct. til henholdsvis kommune og staten. Dette forslag skønnes endvidere at medføre et tab af skatteindtægter i</p>

	<p>Forslagene om påbud, som kan følges op af daglige bøder, hvis ikke påbuddet efterleves kan muligvis føre til et mindre merprovenu. Der kan ikke med sikkerhed siges noget om den beløbsmæssige størrelse heraf.</p> <p>Det overordnede formål med de foreslåede ændringer er, at sikre SKAT nogle redskaber som kan være med til at skærpe indsatsen og øge presset på de virksomheder og personer, som i dag bevidst ikke afregner skatter og afgifter korrekt. Lovforslaget vil således sikre SKAT nogle bedre muligheder/redskaber i indsatsen mod skatte- og afgiftssnyd og samtidig skønnes gennemførelsen af lovforslaget at have en vis præventiv effekt</p> <p>Den præventive effekt i kombination med at de ændringer der følger af lovforslaget betyder, at der kan gennemføres en mere skærpet indsats fra SKATs side, hvilket forventes at have en afledt positiv provenuvirkning. En nærmere beløbsmæssig opgørelse heraf er imidlertid næppe mulig.</p> <p>Forslaget om fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse skønnes at medføre en likviditetsforbedring for staten på kontoen for forskudsvis udbetaling af børnebidrag m.v. på 106,2 mio. kr.</p>	<p>2009 på ca. 15 mio. kr. og fremover ca. 31 mio. kr. årligt. Den kommunale andel skønnes til ca. 12 mio. kr. i 2009 og ca. 24 mio. kr. i de følgende år. I finansåret 2009 skønnes provenutabet at udgøre ca. 10 mio. kr.</p>
<p>Administrative konsekvenser for erhvervslivet</p>	<p>Forslaget har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering, der har meddelt, at man ikke finder, at forslaget vil pålægge erhvervslivet nogen</p>	

	administrative byrder, hvorfor forslaget ikke forelægges et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		<p>Forslaget indeholder en række skærper af gældende skatte- og afgiftslovgivning. Skærper, som bl.a. betyder, at presset på de virksomheder, som i større eller mindre grad baserer deres omsætning på illegal omsætning og anvendelse af sort arbejdskraft kan øges, bl.a. gennem den foreslåede mulighed for at foretage konfiskation og muligheden for, efter manglende efterlevelse af påbud, at udstede daglige bøder. Disse virksomheder vil opleve, at de i et vist omfang vil blive tvunget til at betale skatter og afgifter.</p> <p>Presset på disse virksomheder vil samtidig - konkurrencemæssigt - have en positiv effekt på omsætningen for de virksomheder, som følger og overholder lovgivningen.</p> <p>For de virksomheder, der overtræder påbud, som gives i medfør af de foreslåede regler om påbud og eventuelle efterfølgende daglige bøder, kan der naturligvis blive tale om at betale de foreslåede bøder. Forslag om indførelse af påbud og muligheden for daglige bøder findes i lovforslagets, jf. nærmere herom bemærkningerne til forslaget i lovforslagets pkt. 2.4 og 3.4.</p>
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.	
Miljømæssige konsekvenser	Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser.	
Forholdet til EU-retten	Forslaget skønnes ikke at have EU-retlige relationer.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter den nugældende affatning af bestemmelsen i kildeskattelovens § 46, stk. 4, stilles der krav om, at hvis A-indkomst udbetales af en person, et selskab, et dødsbo m.v., som ikke har hjemting i Danmark, men som er skattepligtig efter § 2, stk. 1, nr. 4, eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, så skal den pågældende person/virksomhed/selskab m.v. være repræsenteret ved en befuldmægtiget i Danmark.

Formålet med reglen, der kom ind i loven i 1992, var ønsket om - i forbindelse med inddrivelse af A-skatterestancer - at have en person i Danmark at rette inddrivelseskravet i mod. Dvs. ønsket om en effektiv inddrivelse. Som argument for bestemmelsen blev der også henvist til, at der var en tilsvarende bestemmelse om en befuldmægtiget for så vidt angår momsrestancer i momslovens § 5 (senere momslovens § 47, stk. 2). Endelig var der det overordnede kontrolhensyn, dvs. ønsket om at have en person - i Danmark - at gennemføre kontrollen overfor.

Det foreslås at ændre reglen i kildeskattelovens § 46, stk. 4, således, at den fremover alene finder anvendelse i relation til personer m.v., som kommer fra lande, med hvilke Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til opkrævning og inddrivelse, der svarer til reglerne indenfor EU. Dvs. at reglen ikke længere vil finde anvendelse i relation til EU-landene.

Baggrunden for forslaget er at efter en ændring i 2001, omfatter EU's direktiv om gensidig bistand ved inddrivelse også inddrivelse af direkte skatter, herunder A-skatter. Der er hermed skabt mulighed for at opnå andre EU-landes bistand til inddrivelse af restancer hos virksomheder, der har hjemsted indenfor EU.

Samme år blev momslovens § 47, stk. 2, på baggrund af en ændring af art. 21 i 6. momsdirektiv ændret således, at der ikke længere kunne stilles krav til EU-virksomheder, om at have en "momsbefuldmægtiget" i Danmark. Baggrunden for direktivændringen (og dermed også lovændringen) var, at reglerne - særlig for mindre og mellemstore virksomheder - blev oplevet som en økonomisk byrde i forbindelse med etableringen i Danmark. Herudover nævnte Kommissionen som motiv også hensynet til princippet om ikke-diskrimination.

To af de væsentligste motiver bag indførelsen af bestemmelsen i kildeskattelovens § 46, stk. 4, nemlig ønsket om (nem og effektiv) adgang til inddrivelse samt henvisningen til den tilsvarende

bestemmelse om en momsbefuldsmægtiget i momsloven, er således ikke længere til stede.

Om baggrund m.v. for forslaget i øvrigt henvises der til bemærkningerne i afsnit 2.6 og 3.6 ovenfor.

Til nr. 2

Det foreslås, at § 77 i kildeskatteloven affattes som en generel hjemmel til ansvar for juridiske personer svarende til den standardformulering, som i øvrigt anvendes i afgiftslovgivningen.

Det betyder, at strafhjæmelen for fysiske og juridiske personer bliver ensartet, og omfatter alle de forhold, hvor der kan pålægges strafansvar i forbindelse med erhvervsmæssig virksomhed.

Til nr. 3

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse, som giver skattemyndighederne en generel hjemmel til at pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter kildeskatteloven eller efter regler som er fastsat i medfør af kildeskatteloven, f.eks. påbud som knytter sig til efterlevelse af regler fastsat i bekendtgørelser, som er udstedt i medfør af kildeskatteloven.

Anvendelsen af bestemmelsen forudsætter, at der i kildeskatteloven eller i underliggende bekendtgørelser indsættes regler om, at der kan gives et påbud om overholdelse af én eller flere specifikke bestemmelser.

Det er hensigten, at der skal indsættes en påbudsbestemmelse i relation til kravet om registrering for indeholdelse af A-skat i kildeskattebekendtgørelsens § 17 (bekendtgørelse nr. 419 af 21. maj 2008).

Efter denne bestemmelse stilles der krav om, at personer som har pligt til at indeholde A-skat efter reglerne kildeskattelovens afsnit V og VI, skal lade sig registrere i SKATs erhvervssystem indenfor 8 dage efter indeholdelsespligten er indtrådt.

Konstateres det ved et kontrolbesøg, at der drives uregistreret (men registreringspligtig) virksomhed, foreslås det, at SKAT skal kunne give et påbud om registrering indenfor en fastsat frist. Følges påbuddet ikke kan SKAT efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 87 pålægge virksomhedsejeren eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder indtil påbuddet opfyldes.

Hensigten med reglerne om påbud og eventuelle efterfølgende daglige bøder er overordnet set, at få et redskab, der er mere smidigt, mere konsekvent, og som er hurtigere anvendeligt i forhold til at få virksomhederne til at følge de regler, som de udstedte påbud vedrører.

Baggrund og indhold bag forslaget om påbud og eventuelle efterfølgende daglige bøder er nærmere beskrevet i lovforslagets afsnit 2.4 og 3.4.

Til § 2

Til nr. 1

Studiegældsloven blev i 2006 revideret på to områder. For det første var det hensigten at lempe mulighederne for eftergivelse af studiegæld, der var forældet, efter reglerne blev revideret i 1998, og for det andet skulle der på forsøgsbasis etableres mulighed for eftergivelse af gæld for socialt udsatte grupper.

Om den sidstnævnte forsøgsordning blev der indsat et nyt kapitel 3 a i loven.

Ligningslovens § 7, nr. 23, hvor studiegæld er skattefri, blev i denne forbindelse ikke ændret, hvilket medførte, at gæld omfattet af det nye kapitel 3 a ikke blev tilføjet. Med forslaget her bliver eftergivelse af gæld for socialt udsatte grupper ligeledes skattefri.

Ændringen er en konsekvens af ændring af lov om ændring af lov om tilskud til afvikling af studiegæld og om eftergivelse af studiegæld.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse om regulering af fradrag som sikrer, at virksomheder kan få fuldt fradrag for moms af indkøb, der efter købet udelukkende anvendes fuldt ud til momspligtige formål selv om indkøbet oprindeligt er tænkt anvendt til blandet brug og dermed med kun delvis fradragsret.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for reguleringen.

Det skønnes, at kun få virksomheder har en sammensætning af aktiviteter, som gør, at de har brug for at få reguleret fradraget efter den foreslåede bestemmelse.

Til nr. 2

Det foreslås, at der indsættes en hjemmel i momslovens § 47, stk. 6, som giver told- og skatteforvaltningen mulighed for at give et påbud om registrering efter momsloven i de situationer, hvor der drives uregistreret men momspligtig virksomhed.

Følges påbuddet ikke foreslås der i forslaget § 3, nr. 3, indsat en bestemmelse om, virksomhedsejeren eller den ansvarlige daglige ledelse kan pålægges daglige bøder indtil påbuddet om registrering følges.

Om baggrunden for fastsættelse af regler om påbud og evt. efterfølgende daglige bøder – samt form og indhold heraf – henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr.3, samt mere uddybende lovforslagets afsnit 2.4 og 3.4.

Til nr. 3

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse, som giver told- og skatteforvaltningen en generel hjemmel til at fastsætte daglige bøder til efterlevelse af påbud om overholdelse af regler i momsloven eller om bestemmelser, som er fastsat i medfør af momsloven.

Bestemmelsen er indholdsmæssigt identisk med den i § 1, nr. 3, foreslåede regel.

Om baggrunden for fastsættelse af bestemmelser om påbud og evt. efterfølgende daglige bøder – samt form og indhold heraf – henvises således til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr.3, samt mere uddybende lovforslagets afsnit 2.4 og 3.4.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås, at der indsættes en 14 dages frist for betaling af tilsvær, der er skønsmæssigt fastsat efter bestemmelsens stk. 1. Bestemmelsen indeholder således i dag ikke nogen udtrykkelig hjemmel til at fastsætte en frist for betalingen, men i praksis fastsættes der en 14 dages frist til betaling. Denne frist fastsættes med baggrund i den betalingsfrist, der er fastsat i lovens § 5, stk. 1, som vedrører efterbetalinger ved forkert angivelse. Med forslaget indsættes der en udtrykkelig hjemmel i § 4, stk. 1, til at fastsætte en frist for seneste betaling af skønsmæssigt fastsatte tilsvær.

Til nr. 2 og 3

Told- og Skatteforvaltningen har mulighed for at fratage en virksomhed registreringen efter henholdsvis bestemmelsen i opkrævningslovens § 4, stk. 3, og opkrævningslovens § 11, stk. 9. I § 4, stk. 3, baserer fratagelse af registreringen sig på den situation, at virksomheden flere på hinanden følgende gange har fået foretaget skønsmæssig fastsættelse af skatter og afgifter, mens fratagelsen efter § 11, stk. 9, baserer sig på den situation, at virksomheden ikke rettidigt har stillet den sikkerhed, som kan kræves efter lovens § 11, stk. 1 og 2.

Fortsættes virksomheden på trods af, at registreringen er frataget eller nægtet efter bestemmelsen i § 11, stk. 9, kan virksomhedens ledelse komme til at hæfte for virksomhedens skatter og afgifter, jf. bestemmelsen i § 11, stk. 11. Denne mulighed er derimod ikke til stede, hvis virksomhedens drift fortsættes, når registreringsfratagelse sker efter bestemmelsen i § 4, stk. 3.

Det foreslås på denne baggrund, at der i lighed med bestemmelsen i § 11, stk. 11, indsættes en bestemmelse i opkrævningslovens § 4, stk. 3, hvorefter ledelsen i en virksomhed, hvis den forsætligt eller groft uagtsomt fortsætter virksomheden på trods af af-registreringen, kan komme til at hæfte personligt, ubegrænset og solidarisk for skatter og afgifter m.v., som følger af den uregistrerede virksomhed.

Yderligere foreslås det, at det varsel, i form af et rekommanderet brev, som udsendes om fratagelse af registreringen efter § 4, stk. 3 - i lighed med hvad der er gældende efter § 11, stk. 10 - skal sendes i form af et rekommanderet brev, og at det kommer til at fremgå heraf, hvad de strafmæssige og de hæftelsesmæssige konsekvenser af at fortsætte virksomheden på trods af af-registreringen er. Af det varsel, der skal udsendes i forbindelse med registreringsfratagelse efter reglerne i § 11, fremgår det allerede, hvad de strafmæssige konsekvenser er. Det foreslås, at det også kommer til at fremgå, hvad de hæftelsesmæssige konsekvenser er.

Med de foreslåede ændringer vil konsekvenserne af fratagelse af virksomhedsregistreringen, uanset om det sker efter bestemmelserne i opkrævningslovens § 11 eller lovens § 4, stk. 3, være identiske.

Forslag og bemærkninger er mere uddybende beskrevet i lovforslagets afsnit 2.7 og 3.7.

Til nr. 4

Reglerne i opkrævningslovens § 2, stk. 1 og 2, indeholder krav om, at virksomheden efter hver afregningsperiode, dvs. månedligt, til SKAT skal indgive en angivelse, som indeholder de oplysninger, som følger af reglerne i de enkelte skatte- og afgiftslove, efter hvilke den pågældende virksomhed er registreret. Angivelsen danner grundlag for fastsættelsen af virksomhedens tilsvarende eller tilgodehavende vedrørende den pågældende skat eller afgift.

Indgives angivelsen ikke indenfor den i loven fastsatte frist har SKAT mulighed for at foretage en skønsmæssig ansættelse af tilsvaret efter lovens § 4, stk. 1 samt at give virksomheden/virksomhedsejeren en bøde efter lovens § 17, stk. 1, nr. 1.

Den skønsmæssige ansættelse er ofte forbundet med stor usikkerhed, og med henblik på at kunne lægge et yderligere pres på de virksomheder, som ikke indgiver deres angivelse til tiden, foreslås det, at SKAT får mulighed for at give virksomheden et påbud om at foretage angivelsen indenfor en fastsat frist. Følges påbudet ikke foreslås, at der – i lighed med de øvrige nævnte forslag om påbud og daglige bøder – kan fastsættes daglige bøder til fremtvingelse af en angivelse.

Overholdes påbuddet ikke foreslås det, jf. lovforslagets § 4, nr. 12, at told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af den pågældende virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder indtil påbuddet efterleves.

Forslaget om påbud og eventuelle efterfølgende dagbøder ved manglende overholdelse af påbudet - samt baggrunden for forslaget - findes nærmere beskrevet i bemærkningerne til § 1, nr. 3, samt særlig i lovforslagets afsnit 2.4 og 3.4.

Til nr. 5

Det foreslås, at også de personskatter, som stammer fra virksomhedens overskud, skal indgå ved opgørelsen af de restancegrænser, der er fastsat efter hhv. opkrævningslovens § 11, stk. 1 og 2, samt ved opgørelsen af det beløb, der skal stilles som sikkerhed, jf. § 11, stk. 5.

De i opkrævningslovens § 11, stk. 1 og 2, fastsatte restancegrænser på hhv. 25.000 kr. og 50.000 kr. er afgørende for, om der kan stilles krav om sikkerhedsstillelse overfor en virksomhed, som allerede er, eller som ønsker at blive, registreret efter en eller flere skatte- og afgiftslove.

En restance bestående af personskatter og bidrag vil ofte vedrøre en personligt drevet erhvervsmæssig virksomhed, som personen har eller har haft. Den del af virksomhedsejeren personlige skat, som kan knyttes til overskuddet fra den personligt drevne virksomhed, kan betegnes som den personlige virksomheds "egen" skat, og kan dermed sidestilles med den selskabsskat, som betales af overskuddet fra virksomheder, der drives i selskabsform.

Da selskabsskatter i kraft af bestemmelsen i selskabsskattelovens § 24, 2. pkt., opkræves efter reglerne i opkrævningsloven, og dermed indgår i beregningen af og anvendelsen af den efter opkrævningslovens § 11, stk. 1 eller 2, jf. stk. 5, stillede sikkerhed, samt tæller med ved opgørelsen af det i opkrævningslovens § 11, stk. 2, nævnte beløb på 50.000 kr., findes det

rimeligt, at også virksomhedsrelaterede personskatte- og bidragsrestancer bør være omfattet af § 11.

Forslag og bemærkninger er mere uddybende beskrevet i lovforslagets afsnit 2.8 og 3.8.

Til nr. 6

Det foreslås, at også en tilknytning til en konkursramt eller insolvent virksomhed som filialbestyrer bør kunne udløse et krav om sikkerhedsstillelse efter § 11, stk. 2.

Efter § 11, stk. 2, kan der således stilles krav om sikkerhed, hvis der i en virksomhed, som ønskes anmeldt til registrering, er involveret fysiske eller juridiske personer, som er *ejere* af virksomheden, som *reelt driver den*, eller som er *bestyrelses- eller direktionsmedlemmer*, og hvis disse har været involveret i tidligere virksomhedsdrift, som har afstedkommet et samlet tab for staten på mere end 50.000 kr. I praksis drives særligt filialer af udenlandske selskaber ofte af en filialbestyrer.

En filialbestyrer har en funktion, der minder om den ledelsesfunktion, der påhviler en direktør, hvilket bl.a. kommer til udtryk i aktieselskabslovens § 149, stk. 2, 2. pkt., der fastslår, at de i loven om direktører anførte bestemmelser med de fornødne afvigelser finder tilsvarende anvendelse på filialbestyrere.

På denne baggrund foreslås det, at også filialbestyrere bliver omfattet af bestemmelsen i opkrævningslovens § 11, stk. 2.

Forslag og bemærkninger er mere uddybende beskrevet i lovforslagets afsnit 2.8 og 3.8.

Til nr. 7

Som en følge af det under § 4, nr. 5, beskrevne forslag ovenfor foreslås det, at personskatterestancer ligeledes indgår ved opgørelsen af det beløb, der skal stilles som sikkerhed efter reglerne om sikkerhedsstillelse i hhv. opkrævningslovens § 11, stk. 1 og 2.

Forslag og bemærkninger er mere uddybende beskrevet ovenfor i bemærkningerne til § 4, nr. 5, samt i lovforslagets afsnit 2.8 og 3.8.

Til nr. 8 og 9

Opkrævningslovens § 11, stk. 7 og 8, indeholder bestemmelser om, hvad told- og

skatteforvaltningens meddelelse om sikkerhedsstillelse efter enten opkrævningslovens § 11, stk. 1 eller 2, nærmere skal indeholde. Det foreslås - i lighed med det i § 4, nr. 2, foreslåede - at det også skal fremgå, at ledelsen kan komme til at hæfte for virksomhedens skatter og afgifter, hvis virksomheden fortsættes uden at den krævede sikkerhed stilles.

Til nr. 10

Med henblik på eventuelt at kunne fastsætte nærmere anvisninger for opgørelsen af de personskatter, som skal indgå ved opgørelse af de restance-, tabs- eller sikkerhedsstillelsesbeløb, som skal opgøres efter bestemmelserne i henholdsvis opkrævningslovens § 11, stk. 1, litra a, § 11, stk. 2 eller § 11, stk. 5, jf. bemærkningerne ovenfor til § 4, nr. 5, foreslås det, at der indsættes en bemyndigelsesbestemmelse til skatteministeren.

Hvor en person har personlig indkomst fra såvel virksomhedsdrift som fra løn- eller honorararbejde kan det være vanskeligt, at foretage opgørelsen af den del af personskatten, som stammer fra virksomhedsdriften og den del som stammer fra løn- eller honorararbejde, jf. at det alene er den del af personskatterne, som stammer fra virksomhedsdriften, som skal indgå ved opgørelsen af beløb efter de nævnte bestemmelser

Der kan på denne baggrund være behov for at fastsætte nærmere retningslinier for, hvorledes en erhvervsdrivendes personskat opsplittes i den del som vedrører indkomst fra virksomhedsdriften og den del, som vedrører anden indkomst.

Til nr. 11 og 12

Det foreslås, at told- og skatteforvaltningen får mulighed for at pålægge en virksomhed daglige bøder til overholdelse af påbud som gives efter regler fastsat i opkrævningsloven eller i bestemmelser eller forskrifter, som er fastsat i medfør af opkrævningsloven. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 4, nr. 4, samt de øvrige i lovforslaget indeholdte forslag om muligheden for at give påbud og eventuelle daglige bøder til gennemtvungelse af påbuddet.

Der henvises således til bemærkningerne til § 4, nr. 4, samt til bemærkningerne i lovforslagets afsnit 2.4 og 3.4.

Til nr. 13

Det foreslås at ændre henvisningsbestemmelserne til retsplejeloven til § 895 og § 834, da de nuværende henvisninger savner mening.

Ved domstols- og politireformen har retsplejeloven gennemgået omfattende ændringer, og bestemmelserne om tiltalerejsning og krav til anklageskriftets udformning har fået nye paragrafnumre. § 930 er således blevet til § 895, og § 926 er blevet til § 834.

Til § 5

Til nr. 1

Det foreslås, at SKAT får en tilsvarende hjemmel som fødevaremyndighederne til at indhente og samkøre/sammenstille oplysninger fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsens overtrædelsesregister med henblik på at kunne målrette indsatsen/kontrollen mod de virksomheder, som oftest overtræder lovgivningen.

Forslag og bemærkninger vedrørende dette forslag er mere uddybende beskrevet i lovforslagets afsnit 2.2 og 3.2.

Til nr. 2

Det foreslås, at der i skattekontrollovens § 6 F indsættes hjemmel til, at SKAT kan foretage registersamkøring af oplysninger i KINFO-registret med oplysninger i SKATs registreringsystem for virksomheder - Erhvervssystemet. SKAT kan stille resultatet af registersamkøringen til rådighed for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til brug for styrelsens arbejde som registreringsmyndighed for SKAT.

Rigsrevisionen offentliggjorde den 27. september 2006 sin rapport om SKATs indsats mod momskarruselsvindel. Rigsrevisionen anbefalede bl.a., at SKAT overvejer muligheden for at skabe lovhjemmel til at gennemføre en maskinel kontrol i alle sager i relation til KINFO for at styrke registreringskontrollen.

Skatteministeren har i et svar af 3. november 2006 på spørgsmål nr. 3 af 4. oktober 2006 (SAU alm. del) om opfølgning på Rigsrevisionens rapport bl.a. oplyst at ville undersøge konsekvenserne af en eventuel lovgivning på området, der giver mulighed for registersamkøring med KINFO-registret, så denne kontrol bliver lavet automatisk i alle sager i forbindelse med den maskinelle restance- og risikovisitering. Af svaret fremgår, at der i denne vurdering også vil indgå en vurdering af de retssikkerhedsmæssige aspekter.

Rigsrevisionens anbefaling er baggrunden for forslaget om at tilvejebringe hjemmel til registersamkøring af oplysninger i KINFO med oplysninger i SKATs registreringsystem for virksomheder – Erhvervssystemet.

Forslag og bemærkninger er mere uddybende beskrevet i lovforslagets afsnit 2.5 og 3.5.

Til nr. 3

Det foreslås, at bestemmelsen i skattekontrollovens § 7 E ophæves.

Efter denne bestemmelse skal en dansk virksomhed, som entrerer med en udenlandsk virksomhed om udførelsen af bygge- og anlægsopgaver i Danmark, foretage indberetning af bl.a. den udenlandske virksomheds identitet mv. samt foretage indberetning af en række oplysninger om de medarbejdere, som den udenlandske virksomhed udstationerer i Danmark til udførelsen af den aftalte opgave. Bl.a. skal identiteten af de udstationerede samt dato for arbejdets påbegyndelse og ophør for hver enkelt af de udstationerede oplyses.

Hensigten med bestemmelsen er, at SKAT herved får de relevante oplysninger til brug for kontrollen af, om der indtræder skattepligt til Danmark for de udstationerede.

Med vedtagelsen af lov nr. 263 af 23. april 2008 om ændring af lov om udstationering af lønmodtagere blev det såkaldte RUT-register (Registrering af Udenlandske Tjenesteydere) etableret. I henhold til udstationeringslovens § 5 a, skal den udenlandske virksomhed herefter – senest samtidig med arbejdets påbegyndelse – foretage indberetning af en række oplysninger om virksomheden samt om de medarbejdere, der udstationeres i Danmark til udførelse af den aftalte opgave. De oplysninger, som skal indberettes, er stort set identiske med de oplysninger, som skal oplyses efter skattekontrollovens § 7 E. Blot omfatter oplysning til RUT-registret alle former for aftaler om tjenesteydelser og ikke kun - som § skattekontrollovens § 7 E - oplysninger vedr. aftaler på bygge- og anlægsområdet.

SKAT har adgang til oplysningerne fra RUT-registret og kan fremover lægge disse til grund for SKATs kontrol af de udstationeredes skattepligt. Indberetning til RUT-registret har virkning fra den 1. maj 2008. Dette betyder, at SKAT ikke længere har behov for de oplysninger, som indberettes med hjemmel i skattekontrollovens § 7 E, og bestemmelsen foreslås på denne baggrund ophævet. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne under afsnit 2.10 og 3.10.

Til nr. 4

Det foreslås, at § 18 i skattekontrolloven affattes som en generel hjemmel til ansvar for juridiske personer svarende til den standardformulering, som i øvrigt anvendes i afgiftslovgivningen.

Det betyder, at straffjemlen for fysiske og juridiske personer bliver ensartet, og omfatter alle de

forhold, hvor der kan pålægges strafansvar i forbindelse med erhvervsmæssig virksomhed

Forslagets baggrund og indhold er mere uddybende beskrevet i lovforslagets afsnit 2.1 og 3.1.

Til § 6

Til nr. 1.

Det foreslås, at henvisningen til § 37 i § 33, stk. 1, nr. 3, ophæves. Vedrørende § 37, se nr. 3

Til nr. 2.

Det foreslås, at ”indtil 2 år”, ændres til ”indtil 1½ år” i § 33, stk.3, idet der er tale om en henvisning til stk. 2, hvor straffen er angivet til fængsel i op til 1 ½ år.

Til nr. 3.

Det foreslås, at § 37 ophæves, da der er tale om forældede overgangsbestemmelser.

Til nr. 4.

Det foreslås, at § 38 ophæves, da der er tale om forældede overgangsbestemmelser.

Til § 7

Til nr. 1.

Det foreslås, at henvisningen til § 34, stk. 3, 4 og 6, i § 32, stk. 1, nr. 2, ophæves. Vedrørende § 34, se nr. 2.

Til nr. 2.

Det foreslås, at § 34, stk. 3-6, ophæves, da der er tale om forældede overgangsbestemmelser.

Til § 8

Til nr. 1.

Det foreslås, at henvisningen til § 15, stk. 2, i § 10, stk. 1, litra b, ophæves. Vedrørende § 15, se nr. 3.

Til nr. 2.

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 18, nr. 1 foreslående ændring. Se således bemærkningerne til § 18, nr. 1.

Til nr. 3.

Det foreslås, at § 15, ophæves, da der er tale om forældede overgangsbestemmelser.

Til § 9

Til nr. 1.

Det foreslås, at henvisningen til § 42, stk. 3-7, i § 40, stk. 1, nr. 2, ophæves. Vedrørende § 40, se nr. 2.

Til nr. 2.

Det foreslås, at § 42, stk. 3-7, ophæves, da der er tale om forældede overgangsbestemmelser.

Til § 10

Til nr. 1.

Det foreslås at ændre strafferammen, således at maksimumsstraffen efter boafgiftsloven nedsættes til fængsel i op til 1 ½ år, men med mulighed for højere straf efter straffelovens § 289.

Det betyder, at særlig grove overtrædelser kan straffes på linie med anden grov berigelseskriminalitet.

Til § 11

Til nr. 1.

Det foreslås, at henvisningen til § 20, stk. 3 og 4, i § 17, stk. 1, nr. 2, ophæves. Vedrørende § 20, se nr. 2.

Til nr. 2.

Det foreslås, at § 20, stk. 2-4, ophæves, da der er tale om forældede overgangsbestemmelser.

Til § 12

Til nr. 1

Efter bestemmelsen i § 10 a, stk. 1, 2. pkt., skal erhvervsdrivende virksomheder i forbindelse med tilførsel af varer fra udlandet lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen. Bestemmelsen blev skærpet med fairplay II-loven fra 2006 (lov nr. 408 af 8. maj 2006), således at der for erhvervsdrivende varemottagere blev etableret en egentlig registreringspligt i forbindelse med import af varer fra udlandet, i modsætning til tidligere, hvor erhvervsdrivende varemottagere blot skulle anmelde sig i forbindelse med en vareimport.

Samtidig blev der i § 10 a, stk. 5, indsat en bestemmelse om, at erhvervsdrivende varemottagere, som ikke er registrerede som varemottagere, og som får tilført eller erhverver afgiftspligtige varer fra andre EU-lande forud herfor, skal anmelde vareimporten og stille sikkerhed for afgiften.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at denne mulighed tænkes anvendt i de situationer, hvor en virksomhed har fået frataget sit registreringsforhold efter eksempelvis chokoladeafgiftslovens § 10 a, stk. 6, eller den situation, hvor virksomheden alene importerer varer 2 gange om året og derfor ikke ønsker et egentligt registreringsforhold.

Det foreslås, at bestemmelsen udvides, så den også kommer til at omfatte erhvervelse og tilførsel af varer fra lande uden for EU. Baggrunden herfor er, at SKAT i en række tilfælde har konstateret at der importeres ikke afgiftsberigtigede varer fra ikke EU-lande. Med den gældende formulering af bestemmelsen er der ikke knyttet en skærpet bøde til illegal import af varer fra tredjelande. Den foreslåede ændring sikrer, at illegal import fra henholdsvis EU-lande og ikke EU-lande behandles ens - også i bødemæssig henseende.

En tilsvarende ændring foreslås gennemført i emballageafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, spiritusafgiftsloven og tobaksafgiftsloven.

Til nr. 2

Reglerne i chokoladeafgiftslovens § 12, indeholder en række regnskabsmæssige krav til virksomheder, som handler med chokoladeafgiftspligtige varer.

Det foreslås, at told- og skatteforvaltningen får hjemmel til at give en virksomhed et konkret påbud om overholdelse af disse regler. Overholdes påbuddet ikke foreslås det, jf. lovforslagets § 12, nr. 7 (§ 23 b), at told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af den pågældende virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder indtil påbuddet efterleves.

Forslaget om påbud og eventuelle efterfølgende dagbøder ved manglende overholdelse af påbudet - samt baggrunden for forslaget - findes nærmere beskrevet i bemærkningerne til § 1, nr. 3, samt særlig i lovforslagets afsnit 2.4 og 3.4.

Til nr. 3

Efter bestemmelsen i chokoladeafgiftslovens § 13, stk. 2, 3. pkt., skal køberen af afgiftspligtige varer opbevare følgesedler eller kvitteringer for de pågældende varer i det forretningslokale, hvorfra salget finder sted. Udtrykket forretningslokale anvendes flere steder i regnskabsbestemmelsen i § 13. En tilsvarende bestemmelse findes i mineralvandsafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven.

I en række tilfælde er udtrykket "forretningslokaler" i bestemmelsen imidlertid blevet fortolket så snævert, at SKAT har opgivet at rejse sager om overtrædelse af bestemmelsen overfor virksomheder, hvor salget ikke foregår fra et fast forretningslokale, men f.eks. fra et rullende forretningssted i form af en varebil eller fra en stand på et marked eller lignende.

Det foreslås på denne baggrund, at udtrykket "forretningslokalet/forretningslokaler" ændres til "forretningsstedet/forretningssteder". Herved tydeliggøres det, at uanset om udsalget drives fra et fast forretningslokale, eller fra et mobilt udsalgssted eller lager, f.eks. en varebil, fra en markeds- eller festivalstand, et auktionshus eller en anden form for udsalgssted, så gælder kravet om at opbevare følgesedler eller kvitteringer også på det pågældende forretningssted.

Med vedtagelsen af lov nr. 549 af 8. juni 2006 (lov om ændring af næringsloven - omførsel), blev der vedtaget en ændring af næringsloven, således at der skete en udvidelse af det varesortiment, som må sælges ved omførsel. Det generelle formål med lovændringen var at styrke mulighederne for udvikling af nye forretningskoncepter, som kan gøre det muligt for mindre handlende at køre rundt til forbrugerne og tilbyde almindelige dagligvarer, f.eks. i tyndt befolkede områder. Undtaget fra reglerne om salg ved omførsel er de såkaldte "kioskfølsomme" varer. Dvs. alkoholiske drikke, mineralvand, sukker- og chokoladevarer samt tobaksvarer. Det er SKAT, der har tilsynsforpligtelsen i relation til reglerne om omførsel.

Forslaget om at udvide bestemmelsen om opbevaring af følgesedler og kvitteringer, således at den

også fortolkningsmæssigt kommer til at omfatte f.eks. sådanne rullende forretningssteder, som de ovennævnte, hvorfra der typisk forhandles ikke afgiftsberigtigede kioskvarer, er således ikke udtryk for en legalisering af forhandlingen af denne type produkter ved omførsel. Tværtimod bør de virksomheder, der overtræder reglerne om omførsel ved salg af typiske - ikke afgiftsberigtigede - kioskvarer, ikke stilles bedre end andre virksomheder. Reglerne omfatter derfor også disse virksomheder, uanset deres omgåelse af reglerne om omførsel.

En tilsvarende ændring foreslås gennemført i mineralvandsafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, spiritusafgiftsloven og tobaksafgiftsloven.

Til nr. 4 og 5

Se bemærkningerne til nr. 3 ovenfor.

Til nr. 6

Reglerne i chokoladeafgiftslovens § 13, stk. 1-3, indeholder en række regnskabsmæssige krav til virksomheder, som handler med chokoladeafgiftspligtige varer.

Det foreslås, at told- og skatteforvaltningen får hjemmel til at give en virksomhed et konkret påbud om overholdelse af disse regler. Overholdes påbuddet ikke foreslås det, jf. lovforslagets § 12, nr. 7 (§ 23 b), at told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af den pågældende virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder indtil påbuddet efterleves.

Forslaget om påbud og eventuelle efterfølgende dagbøder ved manglende overholdelse af påbudet - samt baggrunden for forslaget - findes nærmere beskrevet i bemærkningerne til § 1, nr. 3, samt særlig i lovforslagets afsnit 2.4 og 3.4.

Til nr. 7

Der foreslås indsat en række nye kontrolbestemmelser som 23 a og § 23 b. De foreslåede regler vedrører henholdsvis hjemmel til at fastsætte regler om en mærkningsordning for varer, der har været beslaglagt af told- og skatteforvaltningen (§ 23 a) samt hjemmel til at told- og skatteforvaltningen kan give en virksomhed et konkret påbud om overholdelse af de i loven indeholdte regnskabsbestemmelser (§ 23 b). Hvis ikke påbuddet overholdes, foreslås det, at virksomheden kan pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves.

Tilsvarende ændringer foreslås gennemført i emballageafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, spiritusafgiftsloven og tobaksafgiftsloven.

Forslag om hjemmel til at fastsætte regler om mærkning (den foreslåede § 23 a)

Det foreslås samtidig, at der i tilknytning til den foreslåede regel om beslaglæggelse indsættes en bestemmelse om, at told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om en særlig mærkning af indsmuglede varer, som efterfølgende lovliggøres.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at der gives mulighed for at etablere en ordning, hvor ikke afgiftsberigtigede varer, som er fundet under kontrol, og som eventuelt har været taget i beslaglæggelse, mærkes på en særlig måde, hvis der efterfølgende sker lovliggørelse af varerne.

Bestemmelsen giver mulighed for at etablere en mærkning - klistermærke, stempel eller lignende - af varer, som har været beslaglagte, men hvor der efterfølgende sker en lovliggørelse af varerne, dvs. en betaling af afgiften m.v. En sådan mærkning betyder, at told- og skatteforvaltningen, i forbindelse med et senere kontrol i samme virksomhed, kan udsondre tidligere kontrollerede varer fra andre og evt. nye ikke afgiftsberigtigede varer.

Der opstår således ind imellem situationer, hvor en virksomhed én gang har lovliggjort nogle varer, for herefter gentagne gange at hævde, at det netop er f.eks. *denne* konkrete plade chokolade eller sodavand m.v., som tidligere er lovliggjort. Hvis der påsættes en form for lovliggørelsesmærke undgås denne type situationer.

Hvorvidt der vil blive fastsat sådanne regler, vil bero på en konkret vurdering af behovet, udgifterne hertil og de administrative problemer, der evt. er forbundet med en sådan ordning.

Forslag om påbud og eventuel efterfølgende kontrolafgift (den foreslåede § 23 b)

Det foreslås, at der i chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven indsættes en bestemmelse, hvorefter SKAT får mulighed for at give virksomheden et påbud om at overholde en eller flere af nærmere angivne regnskabsregler i de pågældende love. Overholdes påbuddet, ikke foreslås det, at told- og skatteforvaltningen får mulighed for at pålægge virksomheden/virksomhedsejeren daglige bøder indtil påbuddet efterleves.

Baggrunden for lovforslaget skal findes i håndhævelsen af de regler om skærpede bøder, som kom ind i de ovennævnte afgiftslove ved lov nr. 1059 af 17. december 2002 (ændring af regnskabsbestemmelser, skærpede bøder m.v.).

Med denne lov blev der i de nævnte love indsat en række regnskabsregler. Formålet med de skærpede regnskabsregler var - og er - at få skabt et økonomisk og varemæssigt transaktionsspor, som kan dokumentere, at den faktura - og dermed den påståede afgiftsberigtigelse - som angives at vedrøre det pågældende vareparti, som er genstand for kontrollen, reelt også vedrører disse varer. I tilknytning hertil blev der indsat en bestemmelse om, at der kan gives en skærpet bøde, hvis overtrædelse af reglerne medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift.

Det er altså ikke i sig selv tilstrækkelig grund til at give en skærpet bøde, at der er et mangelfuldt eller "rodet" regnskab. Det er yderligere en betingelse, at det ikke - på baggrund af det mangelfulde regnskab - er muligt at konstatere, om afgiften reelt er betalt for de varer, som er genstand for kontrollen.

I praksis kommer SKAT under kontrolbesøg således jævnligt i den situation, at der foreligger et meget mangelfuldt regnskab, som ikke kan anvendes som dokumentation for, at det reelt er den faktura, som virksomhedsindehaveren angiver, der er udstedt som dokumentation for f.eks. et parti importerede sodavand, som sælges fra butikken. På den anden side kan det heller ikke afvises at den faktura, som fremvises af virksomhedsindehaveren - som dokumentation for, at afgiften er betalt - reelt også er den faktura, som er udstedt i forbindelse med købet af lige præcis det pågældende parti sodavand.

Man står altså i en gråzone, hvor man må lade tvivlen komme den forretningsdrivende til gode uanset, at et korrekt udarbejdet regnskab måske kunne have dokumenteret, at den pågældende faktura ikke vedrører det vareparti, som virksomhedsindehaveren påstår. Lidt firkantet kan man sige, at virksomhedsindehaveren "belønnes" for at have et mangelfuldt regnskab, og derved slipper for at få en skærpet bøde.

Påbuddet skal pege på et eller flere konkrete tiltag, som virksomheden skal gennemføre, og som skal være med til at sikre at regnskabet - og dermed transaktionssporet - udarbejdes korrekt, og efterfølgende kan lægges til grund for kontrollen.

For at lægge vægt bag påbuddet og for at presse virksomhederne til at følge det, foreslås det, at der fastsættes mulighed for at pålægge virksomhedsejeren eller den daglige ansvarlige ledelse af virksomheden daglige bøder med henblik på at gennemtvinge en efterlevelse af påbuddet.

Baggrund og indhold vedrørende forslaget om påbud og eventuelle efterfølgende daglige bøder manglende overholdelse af påbudet - er nærmere beskrevet i bemærkningerne i lovforslagets afsnit 2.4 og særligt afsnit 3.4.

Til nr. 8

Det foreslås, at der indsættes en henvisning til § 10 a, stk. 5, i lovens § 26, stk. 1, nr. 2. Herved strafsanktioneres import af afgiftspligtige varer, hvis der ikke, jf. bestemmelsen i § 10 a, stk. 5, forud herfor, er indgivet en forudgående anmeldelse herom. Pligten til anmeldelse påhviler virksomheder, som ikke er registrerede som varemodtagere.

Med fairplay II-pakken (lov nr. 408 af 8. maj 2006) blev der i en række afgiftslove, bl.a. i chokoladeafgiftslovens § 10 a, stk. 1-4, indsat bestemmelser om, at erhvervsdrivende varemottagere (mellemlhandlere/grossistvirksomheder) *skal* lade sig registrere og efter hver afgiftsperiode *skal* angive deres import af afgiftspligtige varer. I chokoladeafgiftslovens § 10 a, stk. 5, blev der indsat en bestemmelse om, at erhvervsdrivende virksomheder, som ikke er registrerede som varemottagere, forud for import af afgiftspligtige varer fra andre EU-lande skal indgive en anmeldelse herom til told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for de skyldige afgifter. Anmeldelsen skal ske, inden transporten af varerne påbegyndes.

Hensigten med bestemmelserne var at stramme op overfor import og salg af ikke afgiftsberettigede chokoladevarer, særlig i kioskmiljøet.

Lovens § 26 indeholder bestemmelser, som strafsanktionerer en række overtrædelser af lovgivningen. I forbindelse med ovennævnte regler om registrering af mellemlhandlere m.v. blev der i lovens § 26, stk. 1, nr. 2, indsat en henvisning til bestemmelsen om pligt til registrering i § 10 a, stk. 1, 2. pkt., dvs., at manglende registrering blev strafsanktioneret efter bestemmelsen. Der blev imidlertid ikke indsat en henvisning til lovens § 10 a, stk. 5.

I lovens § 26, stk. 5, hvorefter der kan fastsættes skærpede bøder på minimum 5.000 kr., blev der indsat en henvisning til såvel lovens § 10 a, stk. 1, 2. pkt. som til lovens § 10 a, stk. 5. Intentionen er således, at der skal kunne gives skærpede bøder for overtrædelse af såvel § 10 a, stk. 1, 2. pkt. og § 10 a, stk. 5. Da overtrædelse af lovens § 10 a, stk. 5, imidlertid ikke er strafsanktioneret på grund af den manglende henvisning hertil i lovens § 26, stk. 1, nr. 2, kan der således heller ikke gives en skærpet bøde, uanset at det fremgår af § 26, stk. 5.

Den foreslåede ændring retter op på denne mangel ved i lovens § 26, stk. 1, nr. 2, at indsætte den fornødne henvisning til lovens § 10 a, stk. 5..

En tilsvarende ændring foreslås gennemført i emballageafgiftsloven og mineralvandsafgiftsloven.

Til nr. 9

Efter chokoladeafgiftslovens § 26, stk. 1, nr. 4, straffes et i medfør af § 10 a, stk. 4, 1. pkt., meddelt påbud med bøde. Henvisningen til § 10 a, stk. 4, 1. pkt., giver imidlertid ingen mening, idet bestemmelsen ikke giver mulighed for at give et påbud. Der har således tidligere i § 10 a, stk. 4, 1. pkt., været indeholdt en påbudsbestemmelse. Bestemmelsen blev ophævet som led i vedtagelsen af lov nr. 1059 af 17. december 2002 om ændring af regnskabsbestemmelserne og muligheden for at give skærpede bøder.

Med gennemførelsen af denne lov blev der i lovens § 10, stk. 2, indsat hjemmel til, at der kan gives et pålæg om at stille sikkerhed, hvis en varemodtager indenfor de seneste tre år er straffet efter reglerne i lovens § 26. Den manglende sikkerhedsstillelse ses imidlertid ikke at være strafbelagt.

Det foreslås på denne baggrund, at henvisningen i § 26, stk. 1, nr. 4, ændres således, at der i stedet henvises til bestemmelsen i § 10 a, stk. 2. Herved rettes der op på, at undladelse af at følge et pålæg om sikkerhedsstillelse efter gældende regler ikke er bødebelagt.

Der foretages en tilsvarende ændring for så vidt angår emballageafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl og vinafgiftsloven.

Til nr. 10

Det foreslås at indsætte en særlig konfiskationsbestemmelse i chokoladeafgiftsloven.

Efter det foreslåede *stk. 1* kan der ske konfiskation af afgiftspligtige varer, med hensyn til hvilke lovens strafbelagte bestemmelser er overtrådt, jf. chokoladeafgiftslovens § 26, stk. 1 og 2, hvis overtrædelsen er begået med forsæt til at unddrage statskassen afgift, jf. chokoladeafgiftslovens § 6, stk. 3.

Konfiskationsbestemmelsen vil således alene finde anvendelse ved grove eller gentagne overtrædelser, som er begået med fortsæt til at unddrage statskassen afgift.

Det foreslås i *stk. 2*, at afgiftspligten bortfalder for varer, der konfiskeres. I tilfælde, hvor varer, med hensyn til hvilke der er unddraget afgift, konfiskeres, skal der således ikke tillige ske efterbetaling af afgift.

I øvrigt finder straffelovens almindelige bestemmelser om konfiskation anvendelse.

En nærmere beskrivelse af baggrunden for forslaget og af hvornår reglerne kan finde anvendelse findes under afsnit 2.3 og 3.3.

Til § 13

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 12, nr. 1, foreslåede ændring. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 1.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 12, nr. 2, foreslåede ændring. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 2.

Til nr. 3

De foreslåede ændringer er identiske med de i § 12, nr. 7, foreslåede ændringer. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 7.

Til nr. 4

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 12, nr. 8, foreslåede ændring. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 8.

Til nr. 5

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 12, nr. 9, foreslåede ændring. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 9.

Til nr. 6

Det foreslås, at der indsættes en særlig konfiskationshjemmel i emballageafgiftsloven.

Forslaget er identisk med forslaget i § 12, nr. 10, og der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse samt til bemærkningerne i lovforslagets afsnit 2.3 og 3.3.

Til § 14

Til nr. 1.

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 10, nr. 1 foreslående ændring. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 1.

Til § 15

Til nr. 1

Det foreslås, at reglen om told- og skatteforvaltningens adgang til at fastsætte nærmere bestemmelser for regnskabsførelsen udvides.

Det er således ikke tilstrækkeligt klart, hvad en faktura skal indeholde i forbindelse med handel mellem virksomheder, der handler med varer omfattet af forbrugsafgiftsloven.

SKAT har bl.a. tabt en sag, hvor en lampeproducent solgte et større parti til en anden virksomhed, som ikke var registreret for glødelampeafgift. Det fremgik ikke af fakturaen, at der ikke var betalt afgift af varerne. Sælger har således formentlig haft en formodning om, at køber også var registreret efter forbrugsafgiftsloven, og efter lovens § 14 a, stk. 4, skal afgiften ikke berigtiges ved handel mellem registrerede virksomheder.

Da det ikke specifikt fremgår af loven, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, hvad en faktura skal indeholde, eller af loven fremgår, at sælger skal undersøge, hvorvidt køber er en registreret virksomhed, tabte SKAT sagen.

I en række andre afgiftslove er der indsat hjemmel til, at told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om overførelse af varer mellem registrerede virksomheder, regnskabsførelse og *fakturaudstedelse*.

Efter reglen i emballageafgiftsloven er der således udarbejdet en vejledning, hvoraf det bl.a. fremgår, at en sælger har pligt til at undersøge, om en køber er registreret. Som dokumentation herfor skal sælger kunne fremlægge en kopi af fakturaen, der tydeligt oplyser, at varerne er overført uden berigtigelse af afgift.

På denne baggrund foreslås, at reglen i forbrugsafgiftslovens § 15, stk. 3, om fastsættelse af regler for regnskabsførelse og fakturaudstedelse ændres, så denne regel bliver identisk med den tilsvarende regel i en række andre afgiftslove, herunder emballageafgiftsloven.

Til § 16

Til nr. 1.

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 10, nr. 1 foreslåede ændring. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 1.

Til nr. 2.

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 1, nr. 2 foreslåede ændring. Se således bemærkningerne til § 1, nr. 2.

Til § 17

Til nr. 1.

Det foreslås, at henvisningen til § 33, stk. 3-6, i § 31, stk. 1, nr. 2, ophæves. Vedrørende § 33, se nr. 2.

Til nr. 2.

Det foreslås, at § 33, stk. 3-9, ophæves, da der er tale om forældede overgangsbestemmelser.

Til § 18

Til nr. 1.

Det foreslås, at henvisningen til § 23, stk. 3, i § 15, stk. 1.nr. 2, ophæves. Vedrørende § 23, se nr. 2.

Til nr. 2.

Det foreslås, at § 23, stk. 3-7 ophæves, da der er tale om forældede overgangsbestemmelser.

Til § 19

Til nr. 1.

Det foreslås, at henvisningen til § 26, stk. 3 eller stk. 4, 2. pkt., i § 20, stk. 1.nr. 2, ophæves. Vedrørende § 26, se nr. 2.

Til nr. 2.

Det foreslås, at § 26, stk. 2-6, ophæves, da der er tale om forældede overgangsbestemmelser.

Til § 20

Til nr. 1.

Det foreslås, at henvisningen til § 21, stk. 2, i § 18, stk. 1, nr. 2, ophæves. Vedrørende § 21, se nr. 2.

Til nr. 2.

Det foreslås, at § 21, stk. 2, ophæves, da der er tale om forældede overgangsbestemmelser.

Til § 21

Til nr. 1.

Det foreslås, at der i § 11, stk. 2, sidste pkt. efter § 1, stk. 1, indføres ”jf. bilag 2,”. Den tidligere henvisning: ”§ 1, stk.1, nr. 17”, er ophævet ved lov nr. 1536 af 19. december 2007, og der er oprettet et nyt bilag 2, jf. § 1, stk. 1, hvorfor henvisningen skal være til dette bilag. Numrene i bilag 2 er de samme.

Til nr. 2.

Det foreslås, at der i § 14, stk. 3, 3. pkt. efter § 1, stk. 1, indføres ”jf. bilag 2,”. Den tidligere henvisning: ”§ 1, stk.1, nr. 12 og 13 ”, er ophævet ved lov nr. 1536 af 19. december 2007, og der er oprettet et nyt bilag 2, jf. § 1, stk. 1, hvorfor henvisningen skal være til dette bilag. Numrene i bilag 2 er de samme.

Til nr. 3.

Det foreslås, at der i § 14, stk. 4, efter § 1, stk. 1, indføres ”jf. bilag 2”. Den tidligere henvisning: ”§ 1, stk.1, nr. 2 og 9”, er ophævet ved lov nr. 1536 af 19. december 2007, og der er oprettet et nyt bilag 2, jf. § 1, stk. 1, hvorfor henvisningen skal være til dette bilag. Numrene i bilag 2 er de samme.

Til § 22

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 12, nr. 1, foreslåede ændring. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 1.

Til nr. 2-4

De foreslåede ændringer er identisk med de i § 12, nr. 3-5 foreslåede ændringer. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 3-5.

Til nr. 5

Den foreslåede ændring er identisk med de i § 12, nr. 2 og nr. 6, foreslåede ændringer. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 2 og 6.

Til nr. 6

De foreslåede ændringer er identiske med de i § 12, nr. 7, foreslåede ændringer. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 7.

Til nr. 7

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 12, nr. 8, foreslåede ændring. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 8.

Til nr. 8

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 12, nr. 9, foreslåede ændring. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 9.

Til nr. 9

Det foreslås, at der indsættes en særlig konfiskationshjemmel i mineralvandsafgiftsloven.

Forslaget er identisk med forslaget i § 12, nr. 10, og der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse samt til bemærkningerne i lovforslagets afsnit 2.3 og 3.3.

Til § 23

Til nr. 1.

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 10, nr. 1 foreslående ændring. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 1.

Til § 24

Til nr. 1.

Det foreslås, at henvisningen til § 67 i § 57, stk. 1.nr. 3, ophæves. Vedrørende § 67, se nr. 3.

Til nr. 2.

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 10, nr. 1 foreslående ændring. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 1.

Til nr. 3.

Det foreslås, at § 67 ophæves. § 67 indeholder en række overgangsbestemmelser i forbindelse med den oprindelige lovs ikrafttræden pr. 1. juli 1972, som alle er helt uaktuelle i dag.

Til § 25

Til nr. 1.

Det foreslås, at henvisningen til § 32, stk. 3-5, i § 30, stk. 1, nr. 2, ophæves. Vedrørende § 32, se nr. 2.

Til nr. 2.

Det foreslås, at § 32, stk. 2-5, ophæves, da der er tale om forældede overgangsbestemmelser.

Til § 26

Til nr. 1

Det foreslås, at kilometerkravet i registreringsafgiftslovens § 6, stk. 4, ændres, således at det eksisterende krav om et vist antal kørte totalkilometer som betingelse for frakørslen, suppleres med et krav om, at et vist antal af de kørte totalkilometer skal udgøres af besatte kilometer, dvs., hvor der har været registrerede kunder i hyrevognen.

Ændring af frikørselskravet i overensstemmelse hermed vil efter Skatteministeriets opfattelse generelt betyde, at der skabes et incitament til at køre så mange "besatte" kilometer, at det sikres, at bilen kan opfylde frikørselskravet indenfor de angivne 2 eller 3 år.

Tilskyndelsen til at køre uregistrerede ture, dvs. til at køre sort og til at køre privat, mindskes herved, idet sådanne ikke registrerede kilometer ikke længere tæller med ved opgørelsen af, om

kilometerkravet i frikørselsreglerne kan anses for opfyldt. Herved belønnes de vognmænd, som kører med taxameteret tilsluttet, og som dermed registrerer og oplyser om hele deres omsætning.

På baggrund af en statistik (fra 2006) fra Storkøbenhavns Taxinævn sammenholdt med oplysninger fra Dansk Taxiråd, foreslås de nye reducerede kilometersatser sat til henholdsvis 97.000 (besatte) kilometer (over mindst 3 år) eller 115.000 (besatte) kilometer (over mindst 2 år)..

For hyrevogne som har bevilling til limousinekørsel, og som udelukkende anvendes hertil, foreslås der fastsat særlige regler, som tager hensyn til det særlige kørselsmønster, som er gældende for denne type kørsel, hvor der køres et mindre antal total kørte kilometer, men hvor andelen af besatte kilometer er betydelig højere end for almindelig hyrevognskørsel. Det er en betingelse for at anvende reglerne om frikørsel for hyrevogne med limousinebevilling, at det krævede antal kørte kilometer alle er kørt, mens vognen har haft limousinebevilling.

Forslagets baggrund og indhold - herunder baggrunden for de særlige regler vedrørende limousinekørsel - er mere uddybende beskrevet i lovforslagets afsnit 2.9 og afsnit 3.9.

Til § 27

Til nr. 1.

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 10, nr. 1 foreslående ændring. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 1.

Til § 28

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 12, nr. 1, foreslåede ændring. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 1.

Til nr. 2-4

De foreslåede ændringer er identiske med de i § 12, nr. 3-5 foreslåede ændringer. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 3-5.

Til nr. 5

Den foreslåede ændring er identisk med de i § 12, nr. 2 og nr. 6, foreslåede ændringer. Se således

bemærkningerne til § 12, nr. 2 og 6.

Til nr. 6

De foreslåede ændringer er identiske med de i § 12, nr. 7, foreslåede ændringer. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 7.

Til nr. 7

Det foreslås, at der indsættes en særlig konfiskationshjemmel i spiritusafgiftsloven.

Forslaget er identisk med forslaget i § 12, nr. 10, og der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse samt til bemærkningerne i lovforslagets afsnit 2.3 og 3.3.

Til § 29

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 12, nr. 1, foreslåede ændring. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 1.

Til nr. 2-4

De foreslåede ændringer er identisk med de i § 12, nr. 3-5 foreslåede ændringer. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 3-5.

Til nr. 5

Den foreslåede ændring er identisk med de i § 12, nr. 2 og nr. 6, foreslåede ændringer. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 2 og 6.

Til nr. 6

De foreslåede ændringer er identiske med de i § 12, nr. 7, foreslåede ændringer. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 7.

Til nr. 7

Det foreslås, at der indsættes en særlig konfiskationshjemmel i tobaksafgiftsloven.

Forslaget er identisk med forslaget i § 12, nr. 10, og der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse samt til bemærkningerne i lovforslagets afsnit 2.3 og 3.3.

Til § 30

Til nr. 1

En lønmodtager kan på visse betingelser slippe med at betale halv privatbenyttelsesafgift, når vedkommende benytter sin egen varebil (blandet privat og erhvervsmæssigt) som led i et ansættelsesforhold.

I dag har SKAT som udgangspunkt kun mulighed for at kontrollere, om betingelserne for denne type registrering er opfyldt ved vejkontroller i samarbejde med Politiet. Dette indebærer, at SKAT kun i begrænset omfang kan følge op på en informationsindsats med kontrol og dermed gennemføre en effektiv indsats over for denne kategori af vebiler.

Det foreslås derfor, at SKATs beføjelser udvides ved at indføre en oplysningspligt, der gør det muligt at kræve nødvendige oplysninger af lønmodtageren for at kunne afgøre, om betingelserne for blandet anvendelse er opfyldt. Der foreslås samtidig indført en mulighed for, at SKAT kan kræve køretøjet fremvist, hvis det skønnes nødvendigt.

Det foreslås endvidere, at en oplysningspligt for lønmodtageren kombineres med en beføjelse til at kunne undersøge hos nuværende og eventuelle tidligere arbejdsgiver(e), om betingelserne er/har været opfyldt.

Forslaget lægger op til, at SKAT kan bruge den indgangsvinkel til en undersøgelse (enten lønmodtageren eller arbejdsgiveren), der i den konkrete situation vurderes at være mest hensigtsmæssig.

Det er ikke hensigten med de foreslåede hjemler, at SKAT skal undersøge forholdene hos både lønmodtageren og arbejdsgiveren. Hjemlerne skal supplere hinanden.

Om baggrund mv. for forslaget henvises i øvrigt til afsnit 3.12 ovenfor.

Til § 31

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 12, nr. 1, foreslåede ændring. Se således bemærkningerne til § 8, nr. 1.

Til nr. 2

Der skal rettelig henvises til stk. 8 og ikke som nu stk. 6. Forslaget retter op herpå.

Til nr. 3-5

De foreslåede ændringer er identiske med de i § 12, nr. 3-5 foreslåede ændringer. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 3-5.

Til nr. 6

Den foreslåede ændring er identisk med de i § 12, nr. 2 og nr. 6, foreslåede ændringer. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 2 og 6.

Til nr. 7

De foreslåede ændringer er identiske med de i § 12, nr. 7, foreslåede ændringer. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 7.

Til nr. 8

Det foreslås, at der indsættes en særlig konfiskationshjemmel i øl- og vandafgiftsloven.

Forslaget er identisk med forslaget i § 12, nr. 10, og der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse samt til bemærkningerne i lovforslagets afsnit 2.3 og 3.3.

Til § 32

Til nr. 1

Det foreslås, at en kommune, der udbetaler kontanthjælp til en person på voksen forsørgersats efter § 25, stk. 1, nr. 1, § 25, stk. 2, nr. 2, eller der udbetaler starthjælp med forsørgertillæg efter § 25, stk. 13, i lov om aktiv socialpolitik, kan foretage fradrag for forskudsvis udbetaling af børnebidrag efter børnetilskudslovens § 11. For starthjælpsmodtagere er det en betingelse for fradrag, at starthjælpsmodtageren får udbetalt tillæg til det barn, der er forskudsvis udbetalt børnebidrag til.

Efter børnetilskudslovens § 14 kan der højst ske forskudsvis udbetaling af et beløb pr. barn, der

svarer til normalbidraget. Den bidragspligtige kan trække betalte børnebidrag fra i skat efter nærmere angivne regler, jf. ligningslovens § 10, stk. 1. Det foreslås, at det forskudsvis udbetalte børnebidrag fradrages i det beløb, som udbetales til kontanthjælpsmodtageren efter skat, således at personen er stillet som om personen selv har betalt bidraget rettidigt.

Det foreslås, at der gælder samme regler for kontanthjælp for personer, som får fradrag for forskudsvis udbetalte børnebidrag, som der gælder for de personer, der selv overholder deres forpligtelser til at betale børnebidrag. Adgangen til fradrag vil således f.eks. også omfatte psykisk syge unge under 25 år med forsørgerpligt over for udeboende børn, da de modtager en sats, som svarer til en voksen-forsørgersats. Forslaget omfatter desuden personer, der får fratrukket egne eller ægtefællens indtægter i hjælpen, personer, der sanktioneres efter reglerne i lovens §§ 38 a-41, og kontanthjælpsmodtagere, der modtager tilbagebetalingspligtig hjælp. Forslaget gælder tillige for ægtefæller, der får hjælpen nedsat med 500 kr. (582 kr. i 2008) efter 6 måneders hjælp, personer, der er omfattet af loftet over den samlede hjælp, samt personer hvis ægtefælle har mistet retten til hjælp på grund af 300 timers reglen. Det bemærkes, at kontanthjælpsmodtagere på forsørgersats, som ikke overholder deres bidragsforpligtelser, ikke stilles ringere end ikke-forsørgere.

Forslaget om fradrag omfatter ikke personer, der får hjælp efter § 27 eller § 27 a i lov om aktiv socialpolitik, dvs. hjælp til personer, der ikke kan få social pension eller fuld førtidspension efter lov om social pension på grund af optjeningsreglerne.

Lovforslaget om fradrag i kontanthjælp får også virkning for personer med udeboende børn, som faktisk betaler, når kommunen opkræver et forskudsvis udlagt børnebidrag, og som derfor ikke har gæld. Denne persongruppe vil fremover få fratrukket forskudsvis udlagte børnebidrag i kontanthjælpen i stedet for at modtage en opkrævning fra kommunen.

Det foreslås, at der ikke kan ske fradrag ved udbetaling af hjælp til personer, der forsørger egne børn i hjemmet, eller som har forsørgerpligt overfor flere end 2 børn, der ikke bor i hjemmet.

Der kan alene foretages fradrag for børnebidrag, som forskudsvis udbetales for samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Sker der forskudsvis udbetaling for mere end en kalendermåned, kan der alene foretages fradrag for et beløb, der forholdsmæssigt svarer til den kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Udbetales der f.eks. forskudsvis for 6 måneder, fradrages 1/6 af beløbet hver måned.

Et børnebidrag kan efter ansøgning fra den bidragsberettigede udbetales forskudsvis, når det ikke betales på forfaldsdagen. Der kræves ikke ansøgning forud for hver enkelt forskudsvis udbetaling af bidragsforskud. Der skal dog søges på ny, hvis den forskudsvis udbetaling har været standset i

en periode, f.eks. fordi barnet har været anbragt uden for hjemmet. Kravet om, at der kun kan ske fradrag for den kalendermåned, hjælpen udbetales for, skal sikre, at der ikke foretages fradrag i personens hjælp for tidligere forskudsvis udlagte børnebidrag i en kalendermåned, hvor personen selv betaler børnebidraget. Kravet om, at der kun kan ske fradrag for den kalendermåned, som hjælpen udbetales for, kan dog betyde, at kommunen ikke kan nå at fradrage det forskudsvist udlagte beløb i den første måned. Da de efterfølgende forskudsvisse udbetalinger følger automatisk uden ansøgning, kan fradraget i kontanthjælpen ske automatisk i de efterfølgende måneder, så kravet om samtidighed kan opfyldes.

Efter forslaget kan kommunen ikke foretage fradrag i hjælpen, hvis kommunen får underretning om, at der er risiko for at den bidragspligtige person bliver udsat af sit beboelseslejemål på grund af en huslejerestance. Normalt vil kommunen modtage underretning fra fogedretten om, at en borger udsættes af sit boliglejemål. I de tilfælde, hvor underretningen kommer fra den udsættelsestruede person, kan kommunen forlange, at denne person dokumenterer, at der er indgivet en sag om huslejerestance ved fogedretten med henblik på udsættelse af lejemålet.

Når kommunen modtager fogedrettens underretning om, at en borger udsættes af et beboelseslejemål, skal kommunen efter lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, § 5 a, stk. 1, straks behandle spørgsmål om hjælp blandt andet, når kommunen er i besiddelse af oplysninger om borgeren, som sandsynliggør, at borgeren har behov for hjælp. Vurderer kommunen, at der ikke er grundlag for hjælp i forbindelse med udsættelse af lejemålet, træffer kommunalbestyrelsen afgørelse herom senest 14 dage efter fogedrettens underretning om gennemførelsen af fogedforretningen.

Så længe der verserer en sag om udsættelse ved fogedretten kan kommunen ikke fradrage i hjælpen. I de tilfælde, hvor fogedsagen afsluttes uden, at den fører til udsættelse fra lejemålet, fradrager kommunen i hjælpen, med virkning fra måneden efter den måned, i hvilken fogedsagen er afsluttet. Hvis fogedsagen derimod afsluttes ved, at personen bliver udsat af boliglejemålet, fradrager kommunen i hjælpen, med virkning fra 3 måneder efter måneden, i hvilken udsættelsen fandt sted. Kommunen har således ikke mulighed for at foretage fradrag for et skyldigt børnebidrag i situationer, hvor der er en konkret risiko for at modtageren af hjælp bliver udsat af sit boliglejemål. Bliver personen faktisk udsat af sin bolig af fogeden, ydes hjælpen uden fradrag efter stk. 1, i yderligere 3 måneder.

Det bemærkes, at lovforslaget ikke udvider adgangen til videregivelse af oplysninger. I det omfang én kommune foretager forskudsvis udbetaling af børnebidrag, mens den bidragsskyldige bor i en anden kommune, skal den kommune, der udbetaler bidraget, allerede efter gældende regler sende anmodning om opkrævning af bidraget til den bidragsskyldiges opholdskommune. Indbetalte bidrag fra den bidragsskyldige indtægtsføres i den kommune, der opkræver bidraget, og

fradrages i denne kommunes løbende opgørelse vedrørende statsrefusion. Dette følger af § 26 i Velfærdsministeriets bekendtgørelse nr. 1498 af 12. december 2007 om statsrefusion og tilskud, samt regnskabsaflæggelse og revision på Velfærdsministeriets, Beskæftigelsesministeriets og Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations ressortområder. Forslaget har dermed ikke betydning i forhold til persondataloven.

De regler, der gælder for personer under 25 år på kontanthjælp eller revalideringsydelse uden hjemmeboende børn, men med bidragspligt overfor udeboende børn, jf. aktivlovens § 25, stk. 4, og § 52, stk. 4, omfattes ikke af forslaget.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.13 og 3.13.

Til § 33

Til nr. 1 og 2

Det foreslås i bestemmelsen i § 41 a, stk. 1, at en kommune, der udbetaler introduktionsydelse med forsørgertillæg efter integrationslovens § 25, jf. § 27, stk. 2, jf. § 25, stk. 13, i lov om aktiv socialpolitik, kan foretage fradrag for forskudsvis udbetaling af børnebidrag efter børnetilskudslovens § 11. Det er en betingelse for fradrag, at tillægget udbetales for det barn, som kommunen forskudsvis har udbetalt børnebidrag.

Efter børnetilskudslovens § 14 kan der højst ske forskudsvis udbetaling af et beløb pr. barn, der svarer til normalbidraget. Den bidragspligtige kan trække betalte børnebidrag fra i skat efter nærmere angivne regler, jf. ligningslovens § 10, stk. 1. Det foreslås, at det forskudsvis udbetalte børnebidrag fradrages i det beløb, som udbetales til ydelsesmodtageren efter skat, således at udlændingen er stillet som om udlændingen selv har betalt bidraget rettidigt.

Det bemærkes, at også udlændinge, der ikke i øvrigt er berettiget til at få udbetalt det fulde introduktionsydelsesbeløb, er omfattet af adgangen til fradrag. Adgangen til fradrag efter den foreslåede bestemmelse i § 41 a omfatter således f.eks. også udlændinge, der får fratrukket egne eller ægtefællens indtægter i hjælpen, og udlændinge, der sanktioneres efter reglerne i integrationslovens §§ 30-32.

Det bemærkes endvidere, at adgangen til fradrag også får virkning for udlændinge med udeboende børn, som faktisk betaler, når kommunen opkræver et forskudsvis udlagt børnebidrag, og som derfor ikke har gæld. Denne persongruppe vil fremover få fratrukket forskudsvis udlagte børnebidrag i hjælpen i stedet for at modtage en opkrævning fra kommunen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 41 a, stk. 2, kan fradrag efter § 41 a, stk. 1, ikke foretages ved udbetaling af hjælp til en udlænding, der forsørger egne børn i hjemmet, eller som har forsørgerpligt overfor flere end 2 børn, der ikke bor hjemmet.

Der kan alene foretages fradrag for børnebidrag, som forskudsvis udbetales for samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Sker der forskudsvis udbetaling for mere end en kalendermåned, kan der alene foretages fradrag for et beløb, der forholdsmæssigt svarer til den kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Udbetales der f.eks. forskudsvis for 6 måneder, fradrages 1/6 af beløbet hver måned.

Et børnebidrag kan efter ansøgning fra den bidragsberettigede udbetales forskudsvis, når det ikke betales på forfaldsdagen. Der kræves ikke ansøgning forud for hver enkelt forskudsvis udbetaling af bidragsforskud. Der skal dog søges på ny, hvis den forskudsvis udbetaling har været standset i en periode, f.eks. fordi barnet har været anbragt uden for hjemmet. Kravet om, at der kun kan ske fradrag for den kalendermåned, hjælpen udbetales for, skal sikre, at der ikke foretages fradrag i personens hjælp for tidligere forskudsvis udlagte børnebidrag i en kalendermåned, hvor personen selv betaler børnebidraget. Kravet om, at der kun kan ske fradrag for den kalendermåned, som hjælpen udbetales for, kan dog betyde, at kommunen ikke kan nå at fradrage det forskudsvist udlagte beløb i den første måned. Da de efterfølgende forskudsvis udbetalinger følger automatisk uden ansøgning, kan fradraget ske automatisk i de efterfølgende måneder, så kravet om samtidighed kan opfyldes.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 41 a, stk. 3, kan kommunen ikke foretage fradrag i hjælpen, hvis kommunen får underretning om, at der er risiko for, at udlændingen bliver udsat af sit beboelseslejemål på grund af en huslejerestance. Normalt vil kommunen modtage underretning fra fogedretten om, at en borger udsættes af sit boliglejemål. I de tilfælde, hvor underretningen kommer fra udlændingen, kan kommunen forlange, at denne dokumenterer, at der er indgivet en sag om huslejerestance ved fogedretten med henblik på udsættelse af lejemålet.

Så længe der verserer en sag om udsættelse ved fogedretten kan kommunen ikke fradrage i hjælpen. I de tilfælde, hvor fogedsagen afsluttes uden, at den fører til udsættelse fra lejemålet, kan kommunen fradrage i hjælpen, med virkning fra måneden efter den måned, i hvilken fogedsagen er afsluttet. Hvis fogedsagen derimod afsluttes ved, at udlændingen bliver udsat af boliglejemålet, kan kommunen fradrage i hjælpen, med virkning fra 3 måneder efter måneden, i hvilken udsættelsen fandt sted. Kommunen har således ikke mulighed for at foretage fradrag for et skyldigt børnebidrag i situationer, hvor der er en konkret risiko for at modtageren af hjælp bliver udsat af sit boliglejemål. Bliver udlændingen faktisk udsat af sin bolig af fogeden, ydes hjælpen uden fradrag efter stk. 1, i yderligere 3 måneder.

Det bemærkes, at lovforslaget ikke udvider adgangen til videregivelse af oplysninger. I det omfang én kommune foretager forskudsvis udbetaling af børnebidrag, mens den bidragsskyldige bor i en anden kommune, skal den kommune, der udbetaler bidraget, allerede efter gældende regler sende anmodning om opkrævning af bidraget til den bidragsskyldiges opholdskommune. Indbetalte bidrag fra den bidragsskyldige indtægtsføres i den kommune, der opkræver bidraget, og fradrages i denne kommunes løbende opgørelse vedrørende statsrefusion. Dette følger af § 26 i Velfærdsministeriets bekendtgørelse nr. 1498 af 12. december 2007 om statsrefusion og tilskud, samt regnskabsaflæggelse og revision på Velfærdsministeriets, Beskæftigelsesministeriets og Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations ressortområder.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.13 og 3.13.

Til § 34

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2009.

Efter stk. 2 vil de foreslåede skærpende bestemmelser om konfiskation, påbud og daglige bøder alene finde anvendelse for overtrædelser, der finder sted efter lovens ikrafttræden.

Efter stk. 3 vil de foreslåede skærpede regler om frikørsel af taxier og vogne med limousinebevilling alene finde anvendelse for vogne, der købes efter lovens ikrafttræden.

Det foreslås i stk. 4, at lovens § 32 og 33 om fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse træder i kraft den 1. juli 2009.